

**REHABILITACE
AREÁLU BÝVALÉ FARY
VE VOJSLAVICÍCH**

DIPLOMNÍ PROJEKT

REHABILITACE AREÁLU BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH

FA ČVUT | Ústav památkové péče | Ateliér Girsá

Vedoucí práce: prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Girsá,
doc. Ing. Michael Rykl, PhD.

Vypracovala: Bc. Helena Fišarová
v zimním semestru 2017/2018

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji prof. Václavu Girsovi a doc. Michaelu Ryklovi za vedení mé práce a trpělivé konzultace. Dále bych chtěla poděkovat starostovi Vojslavic Michalovi Kubátovi a faráři Matúšovi Peteru Kušnícírovi za vstřícnost při vstupu do objektů areálu a Mgr. Miroslavu Záškodovi z NPÚ v Telči, Ing. Františku Kocmanovi z OPP v Humpolci a Ing. Petru Machkovi za poskytnuté podklady. V neposlední řadě bych chtěla poděkovat za podporu své rodině a vzpomenout také ty, kteří mě po dobu mého studia podporovali, ale oputili tento svět dříve, než jsem diplomovou práci dokončila.

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT:

Bc. HELENA FIŠAROVÁ

AR 2017/2018, ZS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:

REHABILITACE AREÁLU BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH (ČJ)

REHABILITATION OF THE FORMER PARISH AREA IN VOJSLAVICE (AJ)

JAZYK PRÁCE: český

Vedoucí práce:	prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Gírsa	Ústav: Ústav památkové péče
Oponent práce:	Ing. arch. Karel Kuča	
Klíčová slova (česká):	fara, hospodářský dvůr, památka, Vojslavice, obnova, rehabilitace	
Anotace (česká):	Obec Vojslavice v současné době nemá dostatečné zázemí pro život občanské komunity. Památkově chráněný farní areál, který dříve zastával důležitou roli v životě obce, je stále nevyužívaný a v havarijním stavu. Fara a hospodářské budovy představují ideální prostory pro umístění provozů podporujících život komunity a rozvoj turistického ruchu. Tento projekt si klade za cíl rehabilitovat tuto památku a prověřit, jakým způsobem může být farní areál naplnit potřeby obce tak, aby byla zhodnocena jeho historická hodnota a dřívější důležitost.	
Anotace (anglická):	Municipality Vojslavice currently have lack of public facilities for civil community. Cultural heritage listed buildings of parish area were formerly important keypoint of the village. The area is nowadays unused in disrepair. The parish house and farm buildings represents an ideal venue for community life and development of tourism potential. This project aims to rehabilitate this monument and harness its potential, to meet the needs of the community provided that historical value and former importance.	

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 12.1.2018

podpis autora-diplomanta

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury
2/ ZADÁNÍ diplomové práce
Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Bc. Helena Fišarová
datum narození: 1.8.1992
akademický rok / semestr: 2017/2018 ZS
obor: Architektura a urbanismus
ústav: 15114 Ústav památkové péče
vedoucí diplomové práce: prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Gírsa
doc. Ing. Michael Rykl, Ph.D.
téma diplomové práce: Rehabilitace areálu bývalé fary ve Vojslavicích
(MODUL PAMÁTKOVÉ PÉČE)

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Obec Vojslavice se nachází na Pelhřimovsku v nedaleko dálnice D1 v blízkosti vodní nádrže Švihov. Obec v okolí této nádrže na pitnou vodu se dlouhá léta vyliďňovaly a upadaly, jejich podpora a rozvoj je v současnosti poměrně aktuálním politickým tématem.

Obec Vojslavice v současné době nemá dostatečné zázemí pro život občanské komunity. Adaptace farní budovy v 90. letech minulého století na kulturně společenské zařízení se sálem zůstala nedokončená, objekt poškodila a uspíšila jeho chátrání. Památkově chráněný farní areál, který dříve zastával důležitou roli v životě obce, je tak stále nevyužívaný a v havarijním stavu. Budovy areálu mohou poskytnout prostory pro umístění důležitých provozů obce a pomoci tak rozvoji místní občanské komunity.

Tento projekt si klade za cíl rehabilitovat tuto památku tak, aby byla zhodnocena její historická hodnota a dřívější důležitost. V projektu bude kladen důraz na šetrný přístup k zachovalým částem historických objektů včetně jednotlivých zachovalých prvků a citlivou úpravu prostředí, v němž ses nacházejí.

2/ zadání a konkrétně specifikovaný stavební program

1. Část SHP

Stavebně historická část bude zaměřena na stavební dějiny fary – analytické plány, proměny funkčního využití jednotlivých místností, inventarizace vybraných hodnotných prvků. Přestože není k dispozici profesionální archivní rešerše, bude diplomantka pracovat i s vybranými archivními prameny, dále bude pracovat zejména s výpovědí stavby samé, a dostupnými fotografiemi.

2. Část návrhová

Návrh bude zahrnovat nové využití budovy fary, hospodářských staveb a plochy dvora. Bude navržena přestavba a úprava stávajících objektů s ohledem na jejich stavební historii, případně budou do areálu zakomponovány novostavby s ohledem na kontext farního areálu a obce Vojslavice (soudobý, ale kontextuální architektonický kontext). Bude brán zřetel především na výsledky stavebně historické části a rešerše zpracované v rámci diplomního semináře.

Funkčně půjde o smíšené území z hlediska charakteru využití. Vzhledem k významné poloze v obci se nabízí vytvoření nového centra občanské vybavenosti (kulturní, společenské, popř. administrativní těžiště obce). Část areálu bude využita pro bydlení.

Stavební program:

- Trvalé bydlení (jedna až dvě jednotky)
- Kulturní, multifunkční sál se zázemím
- Obecní knihovna
- Přiměřené stravovací zařízení se zázemím
- Přiměřená kapacita dočasného ubytování

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítko zpracování

1. Část SHP

Výkresy stavebních dějin fary, výkresy proměn funkčního využití jednotlivých místností fary, inventarizace vybraných prvků, popis stavebního vývoje

2. Část návrhová

Výkres širších urbanistických vztahů (1:1 000 – 1:10 000), urbanistická koncepce, návrhová situace (1:250 – 1:500), půdorysy, řezy, pohledy (1:50 – 1:250), půdorysy s vyznačením stavebních úprav, vybraný architektonický detail (1:10 – 1:50). Diplomová práce bude obsahovat vizualizace (exteriéru a interiéru, cca 6 záběrů), průvodní zprávu v obvyklém členění a rozsahu (zadání, širší vztahy, stavební program, kapacity a provoz, architektonické a konstrukční řešení).

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Fyzický model (1:100 – 1:500)

Veškeré části diplomního projektu budou odevzdány dle dané vyhlášky, tj. portfolio ve formátu A4 dva výtisky, CD s projektem, prohlášení diplomanta, zadání, plachty ve formátu A1 na výstavu diplomových prací.

Datum a podpis studenta

3.10.2017 *Procházka*

Datum a podpis vedoucího DP

3.10.2017 *duw*

Datum a podpis děkana FA ČVUT

27-10-2017 *Hyf*

registrováno studijním oddělením dne

5.10.17 *LO*

OBSAH

ÚVOD

ANALYTICKÁ ČÁST

Okolí

Obec Vojslavice

Památky ve Vojslavicích

Farní areál

Shrnutí možností využití areálu

STAVEBNĚ HISTORICKÁ ČÁST

Podklady a téma stavebně historické části

Stavební dějiny

Analytické půdorysy podlaží

Schémata využití

Inventarizační karty prvků

NÁVRHOVÁ ČÁST

Urbanistická koncepce

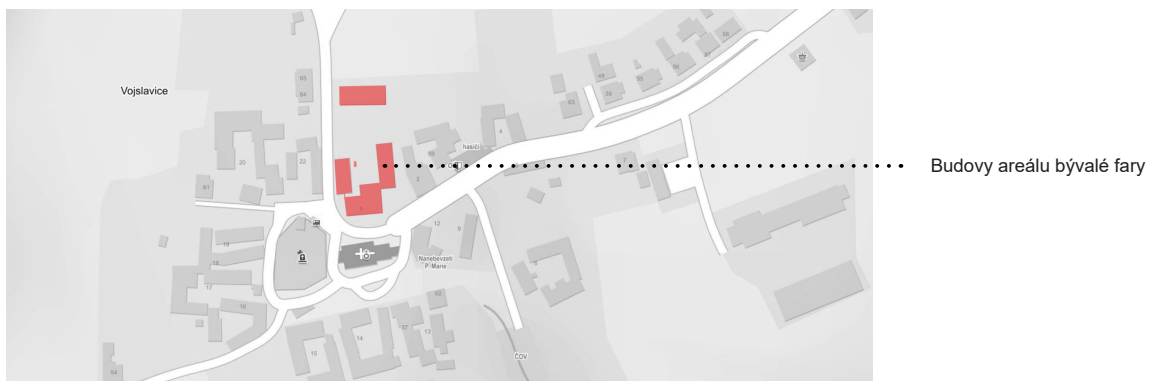
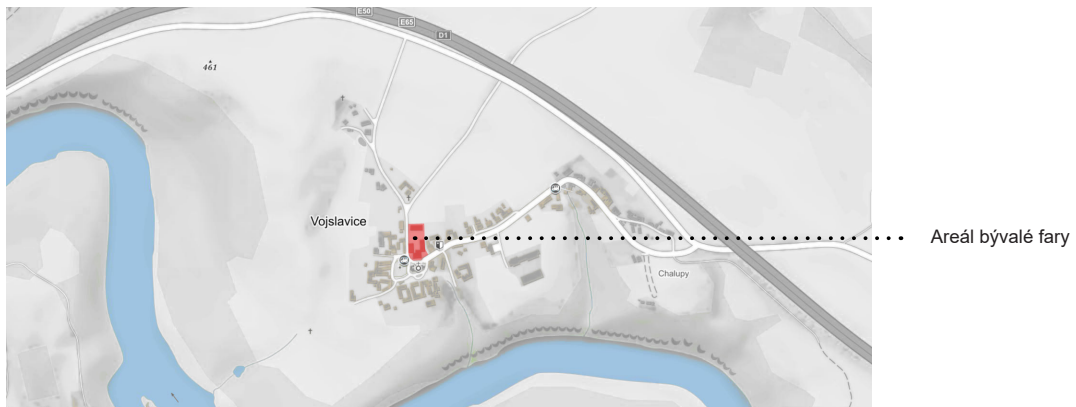
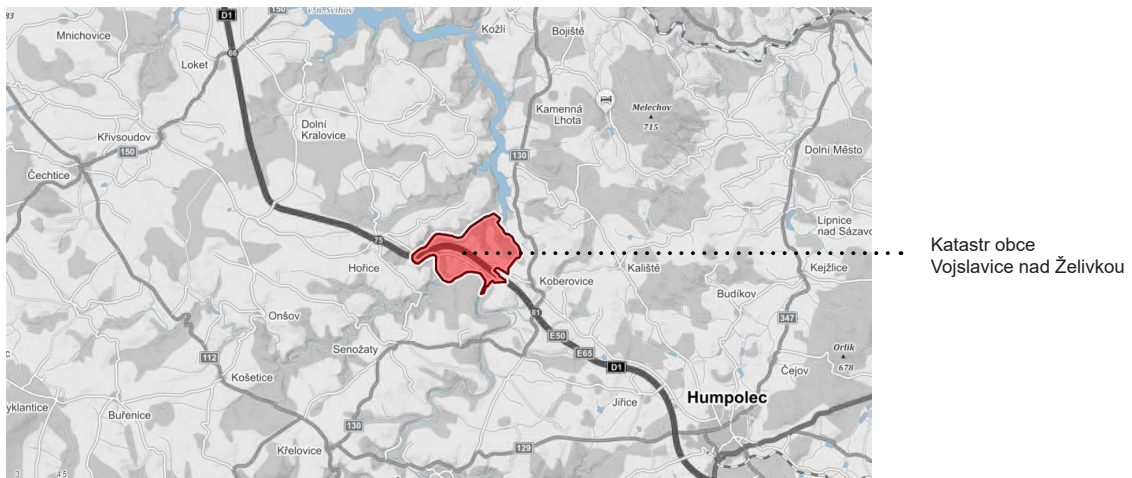
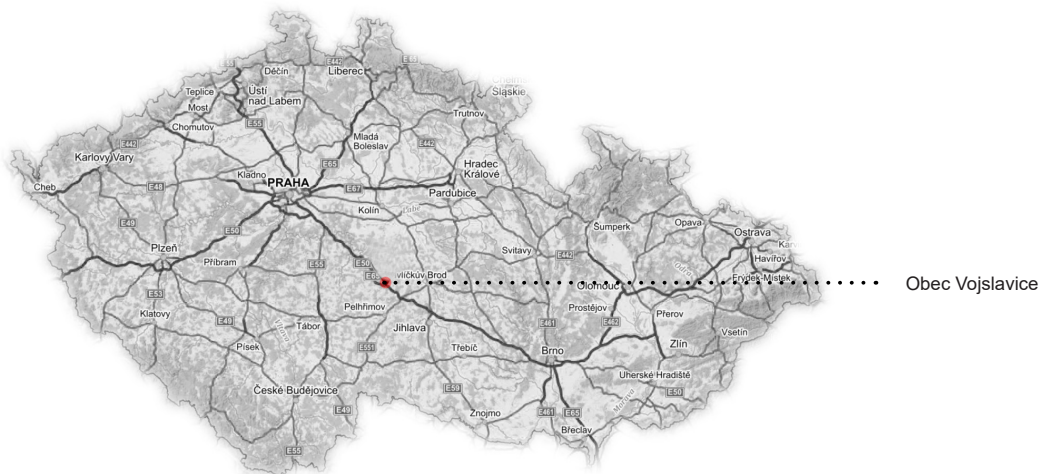
Architektonický výraz

Návrh jednotlivých objektů

Technická infrastruktura

ZÁVĚR

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

ÚVOD

Obec Vojslavice se nachází na Pelhřimovsku nedaleko dálnice D1 v blízkosti vodní nádrže Švihov. Obec v okolí této nádrže na pitnou vodu se dlouhá léta vylidňovaly a upadaly, jejich podpora, rozvoj a možnost využití turistického potenciálu je v současnosti poměrně aktuálním politickým tématem.

Obec Vojslavice v současné době nemá dostatečné zázemí pro život občanské komunity. Adaptace farní budovy v 90. letech minulého století na kulturně společenské zařízení se sálem zůstala nedokončená, objekt poškodila a uspíšila jeho chátrání. Památkově chráněný farní areál, který dříve zastával důležitou roli v životě obce, je tak stále nevyužívaný a v havarijním stavu. Budovy areálu mohou poskytnout prostory pro umístění provozů podporujících život vesnické komunity a rozvoj turistického ruchu.

Cílem diplomové práce je návrh udržitelné rehabilitace této památky tak, aby byla zhodnocena její historická hodnota a dřívější důležitost. Vzhledem k proměně funkce venkova v průběhu minulého století se na území České republiky nachází celá řada bývalých hospodářských budov a areálů (včetně těch farních), které jsou nevyužívané a chátrají. Jejich zachování je přitom významné pro udržení typického rázu našeho venkova. Hledání využití a proměny architektonického výrazu takovýchto staveb tedy považuji za velmi důležité téma.

Diplomová práce je rozdělena do tří hlavních částí:

První část, analytická, se zabývá analýzou místa - farním areálem, obcí Vojslavice a jejím okolím. V analytické části jsou také popsána východiska přístupů k celému farnímu areálu i k jednotlivým budovám včetně popisu možného využití areálu.

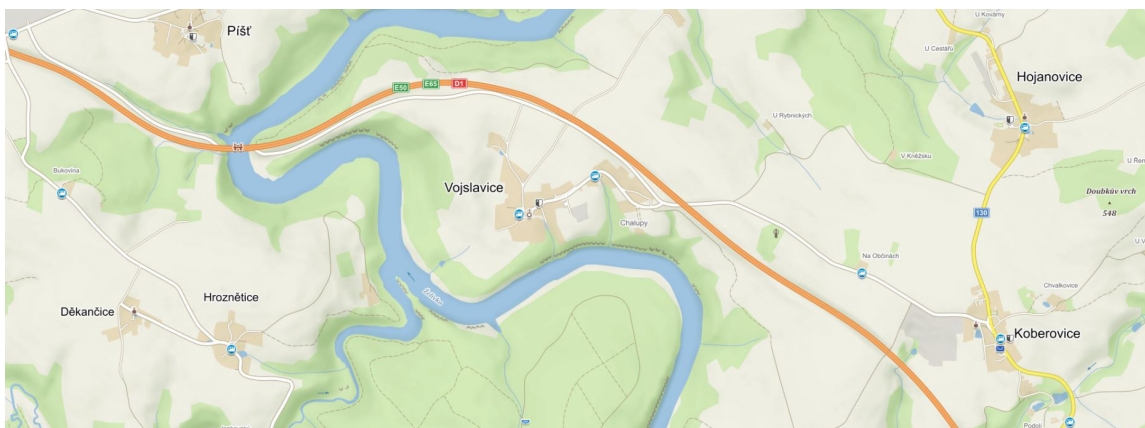
Druhou částí práce je část stavebně historická, která se zaměřuje na poznání především vlastní budovy fary. Stavebně historická část, která umožňuje poznání budov z hlediska péče o památky, byla zároveň jedním z východisek pro stanovení vhodného programu stavby. Poznání stavebních dějin a nálezy jednotlivých prvků jsou také jedním z důležitých aspektů, na které je brán zřetel při návrhu.

Třetí část, návrhová, se věnuje vlastnímu návrhu. Na základě poznatků v prvních dvou částech diplomové práce je stanoven stavební program - nové využití budovy fary, hospodářských budov, a plochy dvora. Součástí je také návrh kontextuálního zakomponování novostavby do farního areálu a koncept architektonického výrazu stávajících i nových staveb.

ANALYTICKÁ ČÁST

OKOLÍ

Obec Vojslavice se nachází nedaleko města Humpolec, v okrese Pelhřimov na Vysočině. Její katastr je přetátý dálnicí D1, která tvoří v území výraznou bariéru. Jedinými přístupovými cestami do Vojslavic je silnice do Koberovic podjíždějící dálnici a silnice vedoucí podél dálnice do Hořic. Z Vojslavic vede ještě slepá přístupová cesta na samotu Mešník. Kromě dálnice se na množství přístupových cest podepsala také výstavba vodní nádrže Švihov na Želivce v minulém století. Vodní nádrž zpretrhala vazby se sousedními obcemi na druhém břehu - zanikly brody do Hroznětic i Senožat. Švihov navíc slouží jako důležitý zdroj pitné vody pro Prahu a Středočeský kraj - pásmo hygienické ochrany vodního zdroje pitné vody (PHO) pokrývá téměř celý katastr Vojslavice nad Želivkou. Vodní plocha tak není využitelná pro rekreaci a přítomnost PHO znamená restrikce pro hospodaření na značném území katastru.

Poloha obce Vojslavice na současné mapě. (Zdroj: www.mapy.cz)

Vazby obce Vojslavice na okolí na mapě stabilního katastru. (Zdroj: www.mapy.cz).

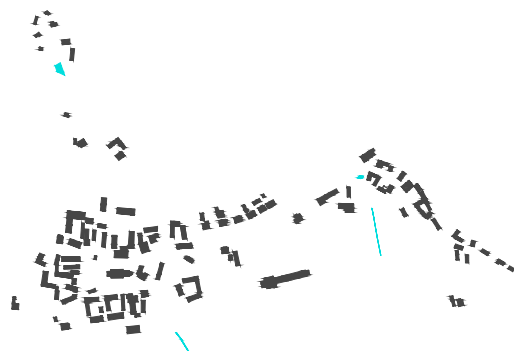

Pásmo hygienické ochrany vodního zdroje.

(Zpracováno s pomocí www.mapy.cz; http://www.kr-stredocesky.cz/web/zivotni-prostredi/voda/-/asset_publisher/ILTvh8P89d5p/content/mapove-prilohy-zmeny-ochrannych-pasem-vodarenske-nadrze-svihov-na-zelivce)

OBEC VOJSLAVICE

Obec Vojslavice se fakticky skládá ze dvou částí. První, starší část, je soustředěna kolem návsi, v jejímž centru se nachází kostel a hřbitov. Druhá část se nachází východně od návsi podél silnice vedoucí na Koberovice - této části se říká „V Chalupách“. Toto označení je doloženo i na mapě stabilního katastru z roku 1838. Na severu a jihu obce mimo zástavbu pro trvalé bydlení se nachází několik rekreačních objektů.

OBYVATELSTVO A ŽIVOT OBCE

Počet obyvatel: 93

Z toho mladších 14 let: 4¹

Trendem je pomalý nárůst obyvatel. V obci není škola, ani školka a nachází se zde jen málo pracovních příležitostí. Většina obyvatel tak dojíždí za prací nebo do škol.² Do Vojslavic ve všední dny zajíždí čtyřikrát denně autobus. Veřejná doprava není o víkendu dostupná.

Obyvatelé organizují celou řadu společenských akcí. Dlouhou tradici zde má také sbor dobrovolných hasičů. Mezi nenavštěvovanější akce patří vesnické plesy, masopust, pálení čarodějnic, dětský den či vepřové hody. Místem konání akcí je často dvůr za obecním úřadem či budova hasičského sboru. Občas se jejich dějištěm stane i fara, která patří obci, v jejím případě se nejčastěji jedná o různé výstavy.

Schéma veřejně přístupných exteriérových ploch.

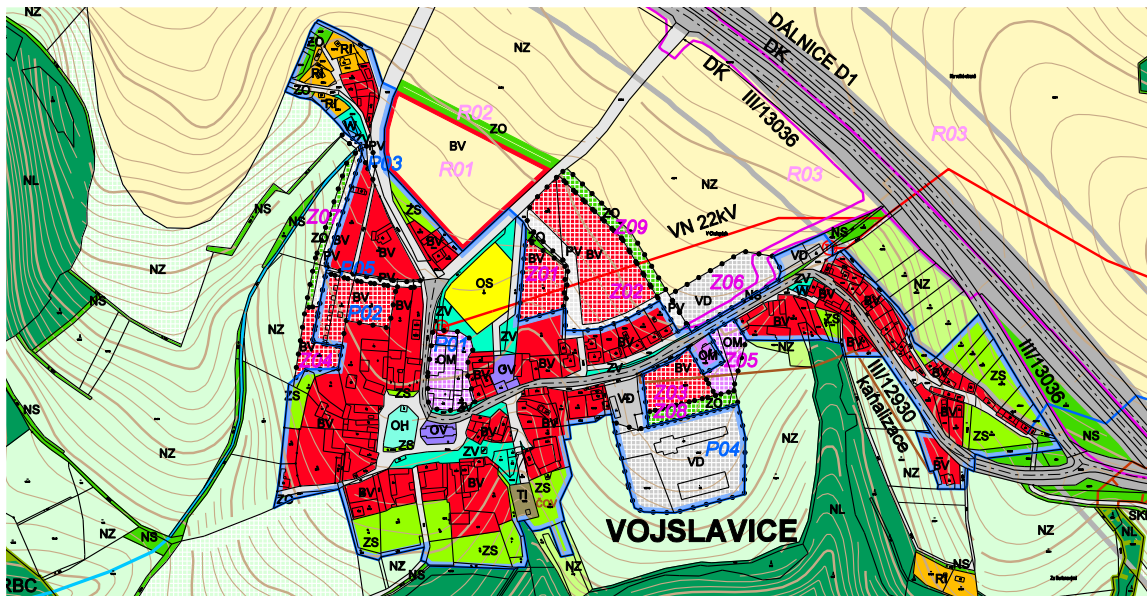
Fotografie z obecních akcí. (Zdroj: Vojslavice obec. *Rajce.net*. Dostupné z: <http://vojslaviceobec.rajce.idnes.cz/>)

1 Zdroj: Územně analytické podklady ORP Humpolec, 2016

2 Zdroj: MARYŠKA, Milič, Územní plán Vojslavice, 2012

ROZVOJ OBCE

Územní plán počítá s mírným nárůstem zájmu o trvalé bydlení v obci Vojslavice a rozvoj podnikatelských aktivit, vzhledem ke zvýšení zájmu o malebnou krajinu Českomoravské vrchoviny. Proto navrhuje několik nových zastavitelných ploch navazujících na stávající zástavbu. Plocha, ve které se nachází fara, je v územním plánu označena jako občanská vybavenost - komerční zařízení malá.¹ Podle současného starosty Michala Kubáta obec o využití farní budovy (v majetku obce) zatím nemá jasnou představu, na památkovou obnovu navíc chybí finance.

Výřez z Hlavního výkresu územního plánu obce Vojslavice (Zdroj: MARYŠKA, Milič, *Územní plán Vojslavice*, 2012)

HISTORIE ²

První doložená zpráva o vsi pochází z roku 1380. Jihozápadně od vsi se dříve nacházela tvrz, po které jsou dnes zachovány pouze stopy v terénu. Historie obce byla spjata s osudy majitelů tvrze až do roku 1622, kdy ves přešla do majetku Želivského kláštera. Ve vsi již v roce 1743 vznikla škola. Ve Vojslavicích existovala základní škola až do roku 1977, od jejího zrušení dojíždějí děti do obce Jiříce (cca 9 km směrem k Humpolci). Na katastru obce tradičně hospodařily statky, jejich struktura je dodnes patrná v urbanismu vesnice. Za minulého režimu tento tradiční postup hospodaření postupně zanikl. Další významnou událostí, která výrazně ovlivnila živost obyvatel byla kromě výstavby dálnice i výstavba vodní nádrže Švihov v letech 1965 - 1975.

Mapa stabilního katastru, 1838 (Zdroj: Stabilní katastr. *Archivní mapy*. 2011. Dostupné z: http://archivnimapy.cuzk.cz/coc/8741-1/8741-1-003_index.html)

1 Zdroj: MARYŠKA, Milič, *Územní plán Vojslavice*, 2012

2 Zdroj: PLEVA, František, *Želivka - naše řeka*. 2013, Pelhřimov

PAMÁTKY VE VOJSLAVICÍCH¹

Venkovská usedlost čp. 20

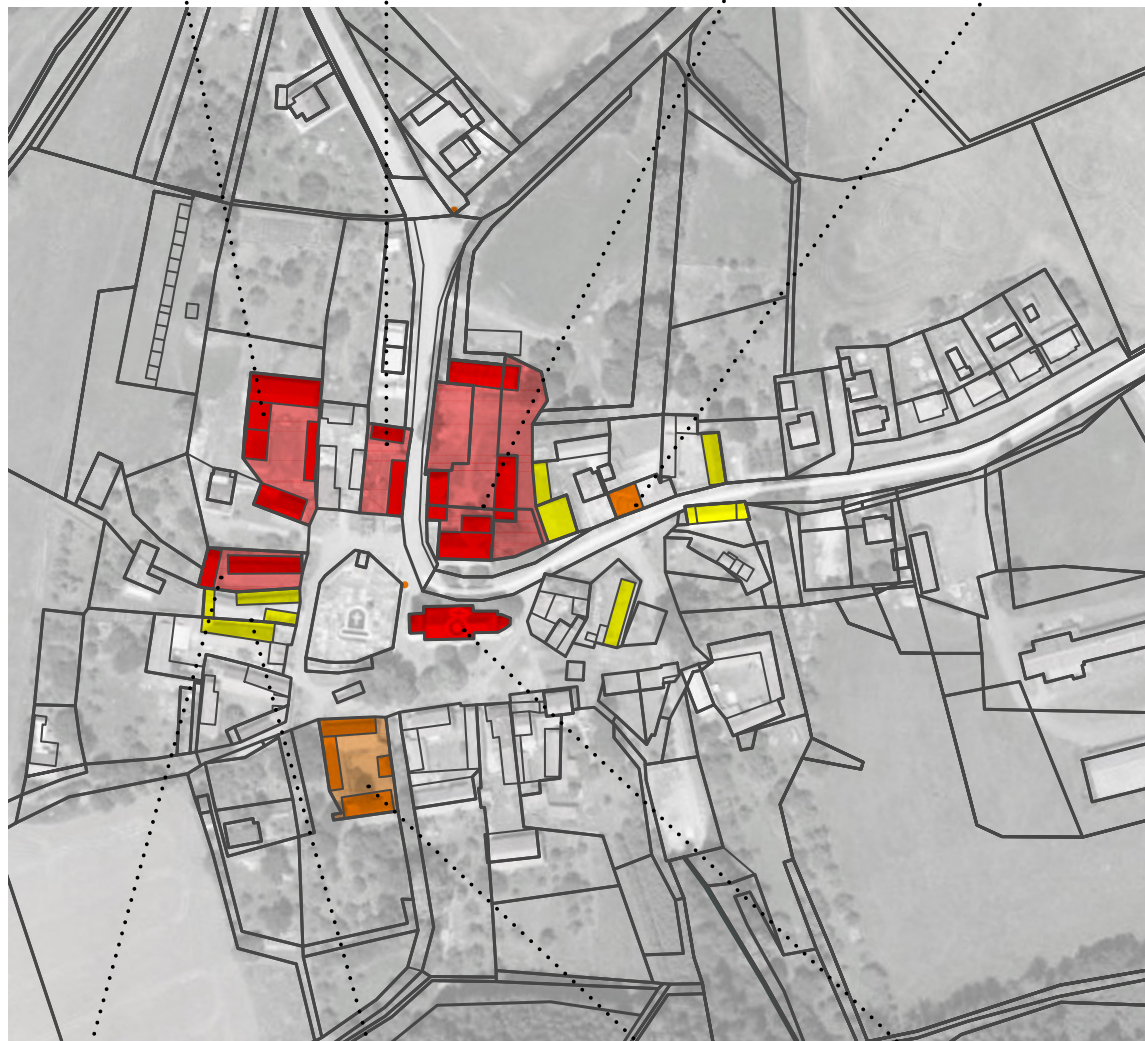
Venkovská usedlost čp. 22

Areál bývalé fary

čp.40 stará škola, teď obecní úřad

Usedlosti čp. 18, 19 (zleva)

Venkovská usedlost čp. 17

Venkovská usedlost čp. 15

Kostel Nanebevzetí p. Marie

 KULTURNÍ PAMÁTKY
V ÚSKP

 PAMÁTKY MÍSTNÍHO VÝZNAMU
DLE ÚZEMNÍHO PLÁNU

 DALŠÍ ZACHOVALÉ
HISTORICKÉ BUDOVY

¹ Zdroj informací: vlastní pozorování a Ing. arch. Milič Maryška. *Vojslavice, Odůvodnění územního plánu*. 2012
Zdroj obrázků: Autor

FARNÍ AREÁL

Areál bývalé fary se má důležitou polohu v obci na návsi naproti kostelu. Areál byl v roce 1958 prohlášen nemovitou kulturní památkou.

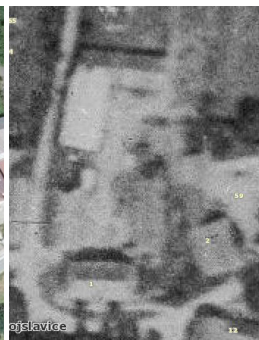
Poloha areálu na současné mapě.

Stabilní katastr, 1838.

Současná ortofoto mapa.

Letecký snímek 1953.

S SILNÉ STRÁNKY:

- významná pozice v obci
- zasazení do hist. kontextu a urbanismu obce
- blízkost autobusové zastávky,
- relativní blízkost D1 k obci

O PŘÍLEŽITOSTI:

- navrácení významu - pozvednutí celé obce
- nabídka pracovních míst - rozvoj obce
- využití dotací

W SLABÉ STRÁNKY:

- odlehlost
- špatné dopravní spojení
- nenavazuje na turistické ani cyklistické trasy
- dopravní spojení
- zchátralost, špatný stav
- poškození památkových hodnot

T HROZBY:

- destrukce areálu
- poškození obrazu obce
- nepochopení významu areálu

MOŽNOSTI STAVEBNÍHO PROGRAMU:

- přesun obecního úřadu na náves, v obecním úřadu náhradní program (např. bydlení)
- obecní knihovna
- bydlení
- víceúčelový obecní sál - zázemí pro konání akcí (kulturního a společenského charakteru)
- zázemí a ubytování pro ekologickou turistiku
- drobná výroba

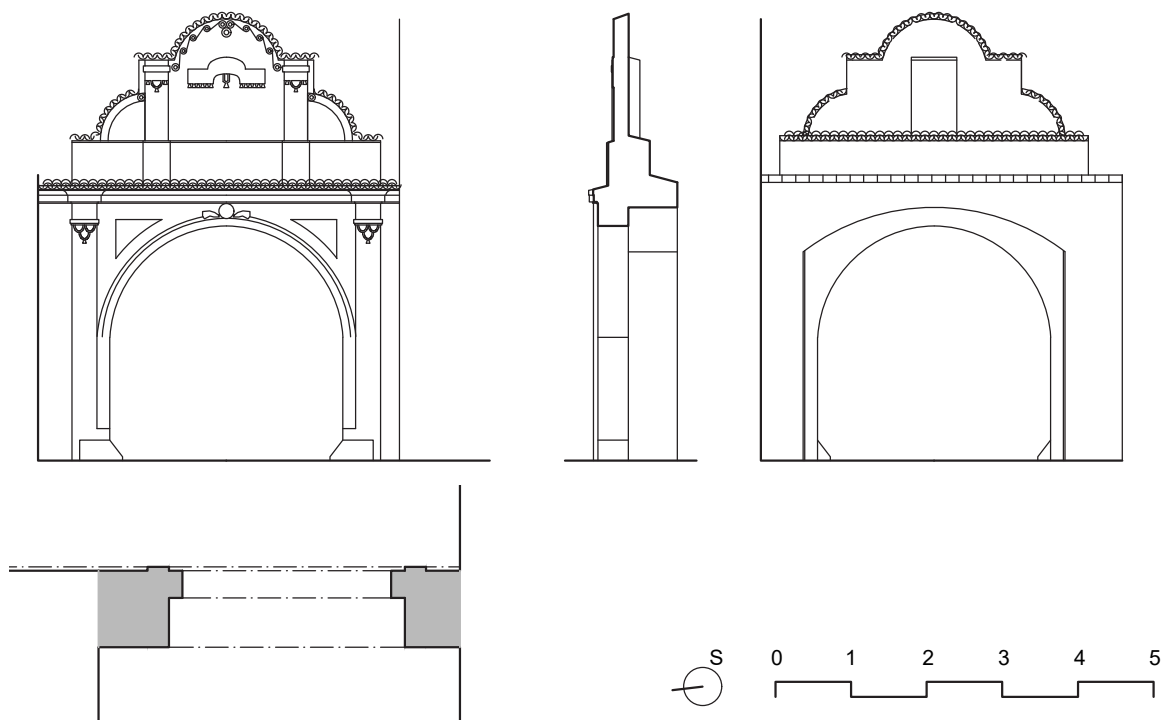
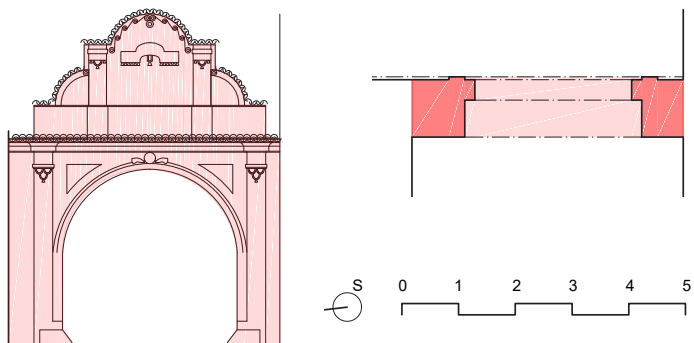

OBJEKT A, VJEZDOVÁ BRÁNA

Barokní vjezdová brána se nachází na západní straně areálu - přímo navazuje na hlavní obytnou farní budovu (objekt E) a budovu chlévů (objekt B). Zdivo brány je smíšené. Na bráně směrem na náves bývala štuková výzdoba, jejíž relikty jsou vještě místy patrné. Dnes je stavba značně narušená.

Jako vhodné využití se jeví:

- reprezentativní vstup

OBJEKT B, BÝVALÉ CHLÉVY

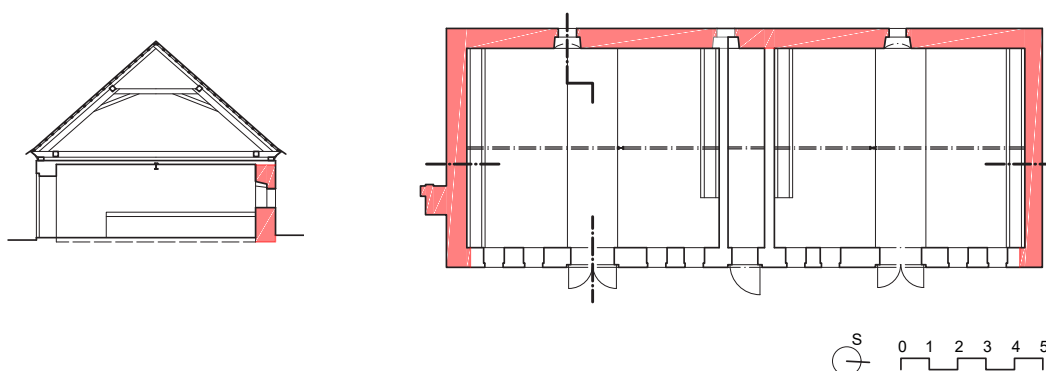
Tato budova bývalých chlévů uzavírá západní část areálu a její kamenné zdivo přímo navazuje na objekt A - barokní vjezdovou bránu. Stavba má jednoduchý obdélníkový půdorys a valbovou střechu s eternitovou krytinou. Výrazným prvkem ve střešní krajině jsou vikýře. Zdi jsou převážně kamenné, pouze východní stěna je od výšky parapetu současných oken s betonovým nadpražím vyzděna z cihel (zřejmě pozůstatek adaptace na vepřín po roce 1950). Uvnitř jsou tři místnosti, toto rozdělení je novodobé stejně jako úprava interiéru. Krov a zdivo jsou mírně narušené dlouhodobou neúdržbou.

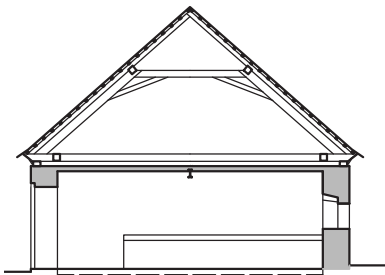
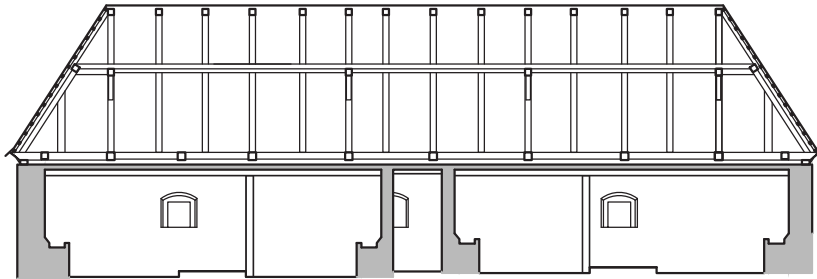
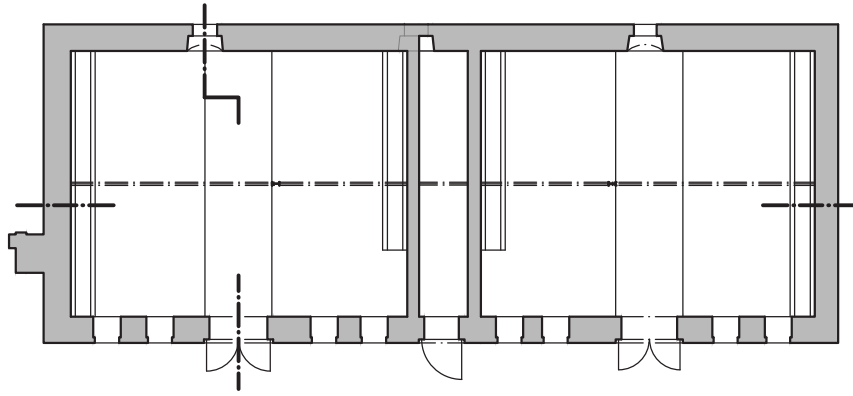
Východiska při stavebních úpravách:

- Vzhledem k rozsáhlosti areálu a využitelnosti závisující na velikosti obce není předpoklad nutnosti využít podkroví.
- Zvážit možnost zachování kamenných částí stěn (severní a jižní strana zcela bez otvorů, západní s malými okny), při odstranění novodobých zásahů (východní strana, interiér včetně stropu) možnost větších stavebních zásahů
- Stavba je silně orientovaná dovnitř do prostoru farního areálu - vhodné využití jako zázemí pro venkovní prostory dvora.
- Není vhodné bydlení a ubytování při veřejném využití areálu (přízemní poloha - nedostatek soukromí)

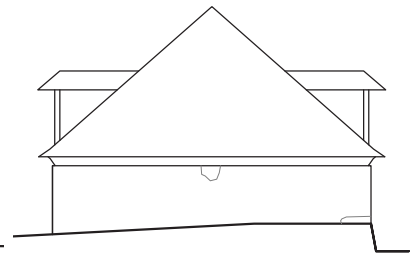
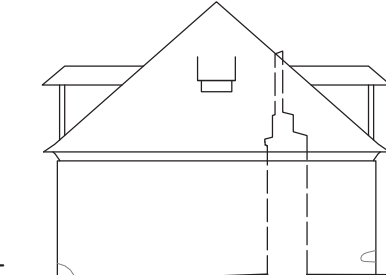
Jako vhodné využití se jeví:

- pomocné prostory (technické, skladové, sociální zázemí)
- kulturně společenské využití (v návaznosti na využití venkovních prostor dvora)
- drobná výroba (vzhledem ke stavu a zachovanosti by měla stavba snést i vestavbu technologií)

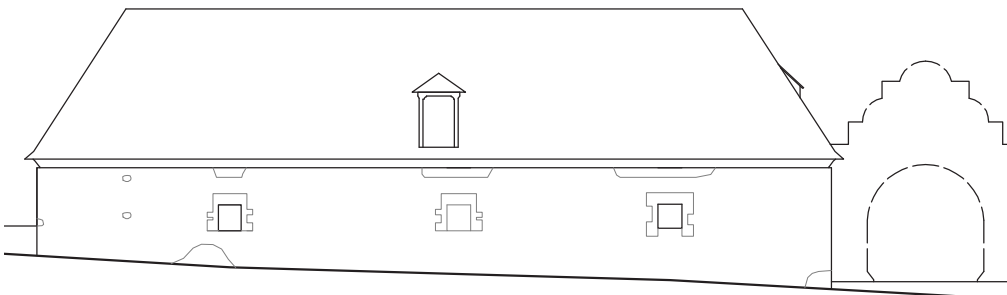
POHLED JIŽNÍ

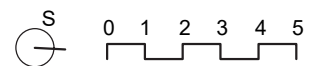
POHLED SEVERNÍ

POHLED VÝCHODNÍ

POHLED ZÁPADNÍ

OBJEKT C, BÝVALÁ STODOLA

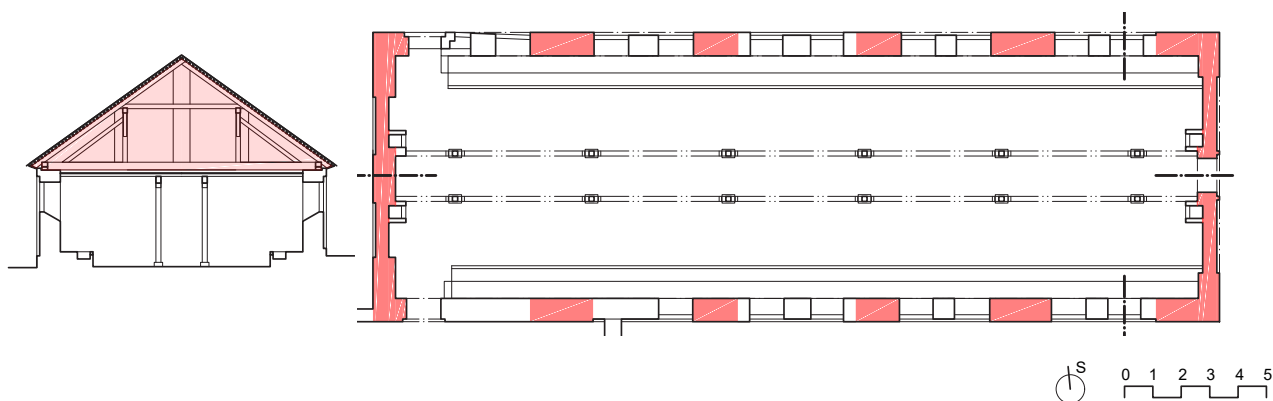
Bývalá stodola se nachází na severním konci areálu na severní straně se značným odstupem od okolních budov. Má jednoduchý obdélníkový půdorys a sedlovou střechu s bobrovkami. Původní zdivo je smíšené s kameny - tvoří obě štítové strany a pilíře stodoly. Mezi pilíři jsou cihelné zadržky z 50. let minulého století, kdy byla stodola adaptovaná na kravín. Interiér je tvořen jedním velkým prostorem s dřevěným stropem a dvěma řadami dřevěných sloupů (zřejmě ze stejné doby jako zadržky mezi pilíři). Do budovy zatéká - stropy začínají hnit a západní část krovu je silně poškozená. Krov není zřejmě starší než 1904 (požár stodoly doložený v archivních pramenech).

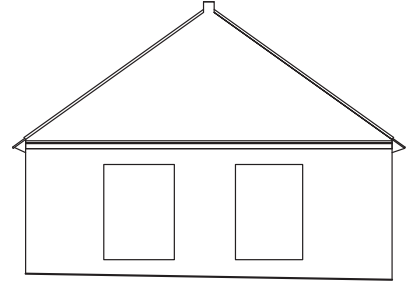
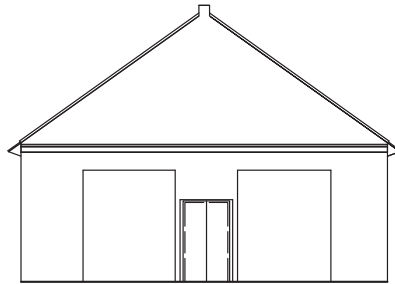
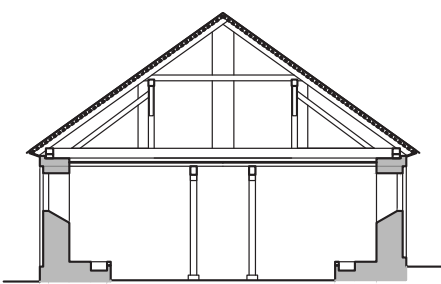
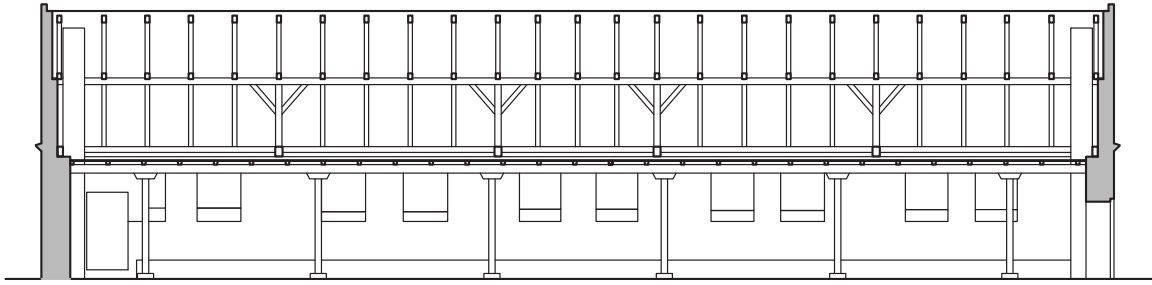
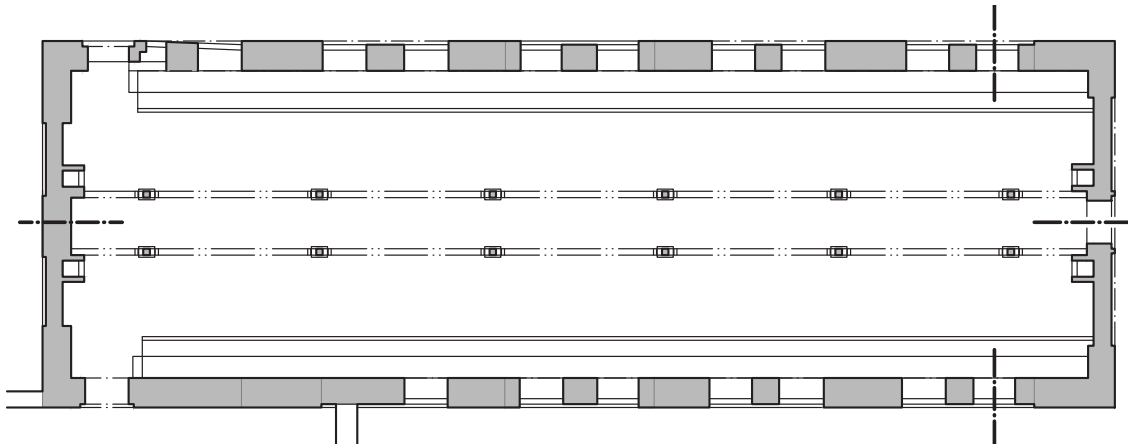
Východiska při stavebních úpravách:

- Zvážit možnost zachování původních částí stěn (pilíře a štítové stěny), možnost odstranění novodobých zásahů (zadržky, strop, sloupy)
- Při odstranění značně poškozeného krovu možnost větších stavebních zásahů
- Značný odstup od zbytku areálu - možnost zajištění dostatečného soukromí (např. pro bydlení při veřejném využití areálu), případně neobtěžování zbytku areálu. Špatná návaznost na zbytek areálu (značná vzdálenost), odtrženost od samého centra obce (není příliš vhodné pro kulturně společenské využití)

Jako vhodné využití se jeví:

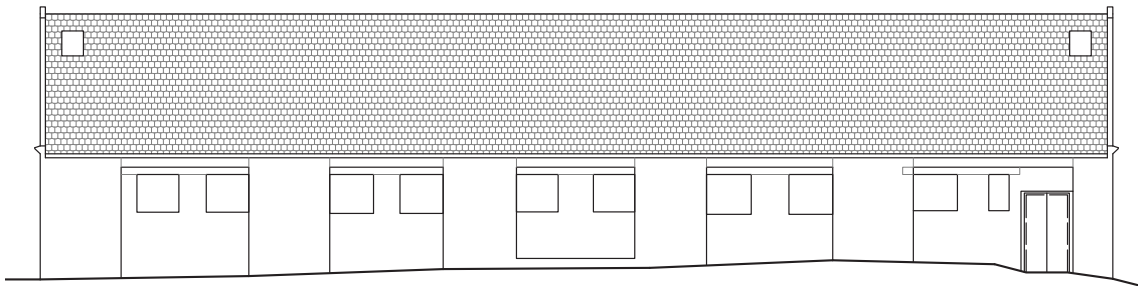
- pomocné prostory (technické, skladové - i pro velké stroje)
- drobná zemědělská výroba ekologického charakteru (s ohledem na PHO II, severovýchodním směrem se nenachází obytná zástavba)
- bydlení (na západ pokračuje lokalita s rodinnými domy)

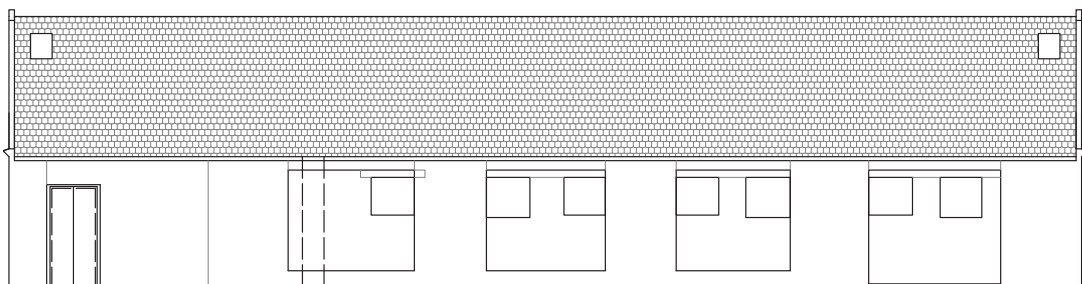

POHLED ZÁPADNÍ

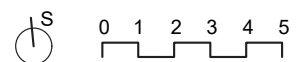
POHLED VÝCHODNÍ

POHLED SEVERNÍ

POHLED JIŽNÍ

OBJEKT D, BÝVALÝ CHLÉV

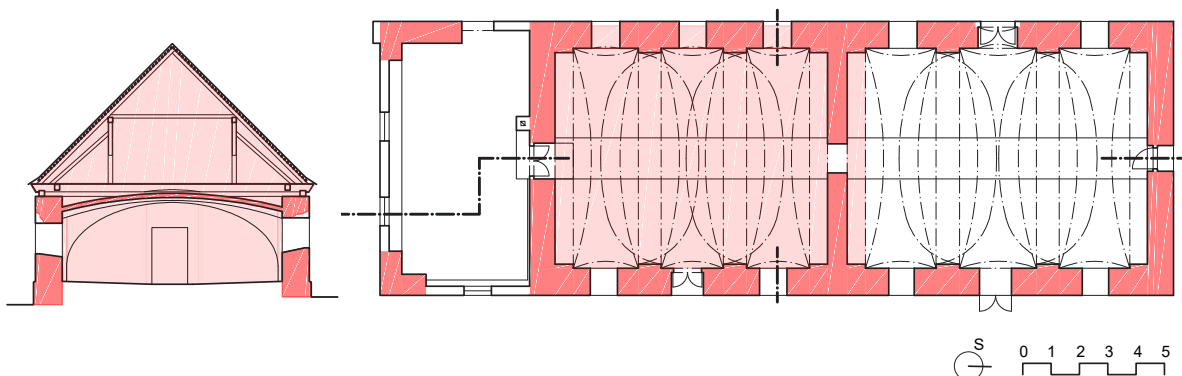
Klenutá budova bývalého chlévu uzavírá farní areál z východní strany. Jedná se o jednoduchou stavbu obdélníkového půdorysu s valbovou střechou s keramickou krytinou s bobrovkami. Stavbu tvoří tři místnosti. Součástí budovy na jihu je část s krovem vneseným na pilířích, později byl prostor mezi pilíře vyzděn škvárobetonovými tvárnicemi. Vlastní budova chléva byla tvořena dvěma klenutými prostory - nad severní místností se zřítila klenba i krov. Krov pravděpodobně pocházel z doby po požáru v roce 1861. Zdivo budovy je převážně kamenné, klenby cihelné, všechna okna jsou z exteriéru přebourávaná. Stavba je velmi špatném stavu.

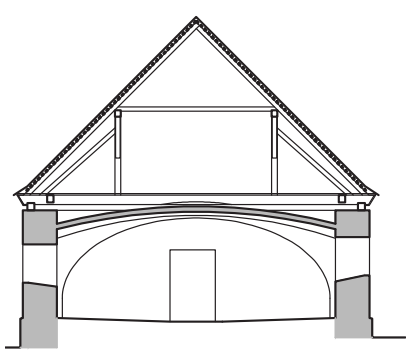
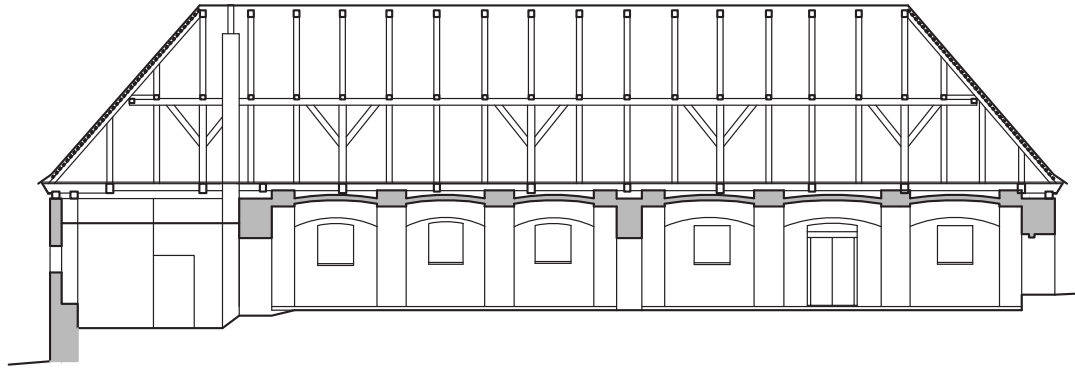
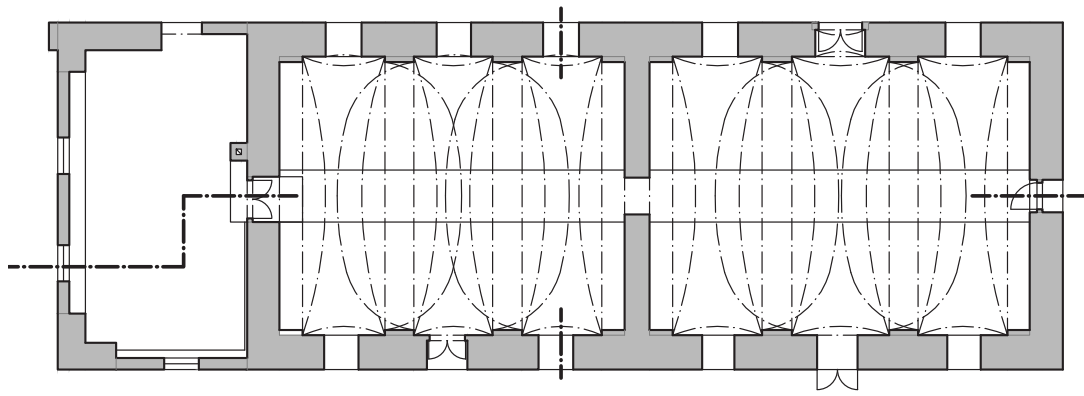
Východiska při stavebních úpravách:

- Vzhledem k rozsáhlosti areálu a využitelnosti závisující na velikosti obce není předpoklad nutnosti využít podkroví.
- Odstranit vyzdívky ze škvárobetonových tvárnic - jsou značně zvětralé.
- Zvážit možnost zachování původních částí stavby (pilíře, kamenné stěny, klenba nad prostřední místností, část krovu)
- Množství původních stavebních prvků, proto zvážit využití s menšími nároky na stavební zásahy a technické vybavení (především pro střední nejzachovalejší část). Při zachování kamenných stěn velká část stavby má pouze malá okna. Nenarušit klenutý prostor příčkami.
- Orientace dovnitř do venkovních prostor areálu i mimo areál (travnatá plocha mezi farním areálem a sousední usedlostí).

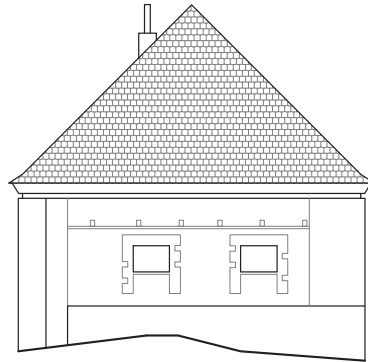
Jako vhodné využití se jeví:

- kulturně společenské využití (v návaznosti na využití venkovních prostor dvora)
- restaurace, hospoda (při umístění jejího zázemí mimo střední nejzachovalejší část)
- pomocné prostory (skladové)

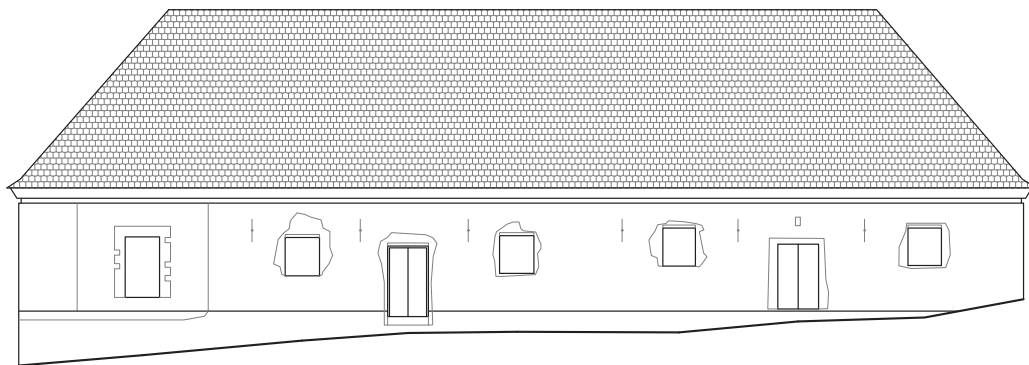
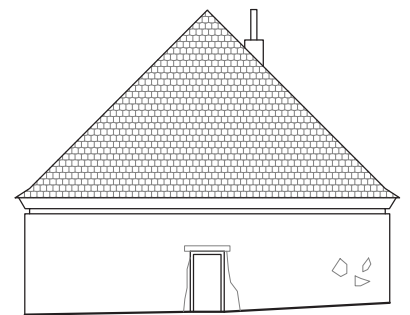

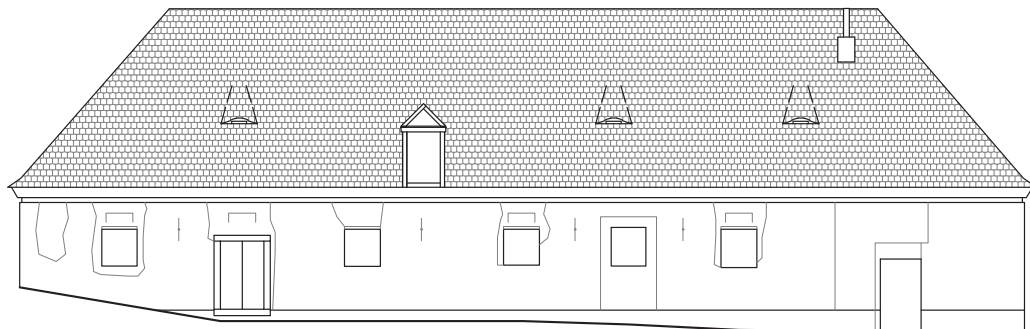
POHLED JIŽNÍ

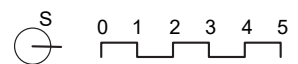
POHLED SEVERNÍ

POHLED ZÁPADNÍ

POHLED VÝCHODNÍ

OBJEKT E, BÝVALÁ FARA

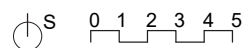
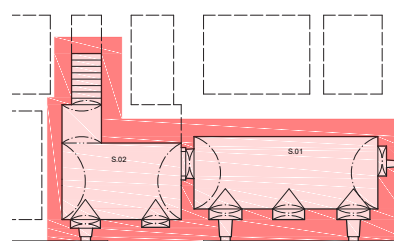
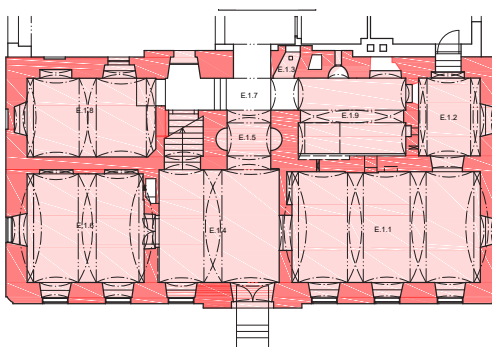
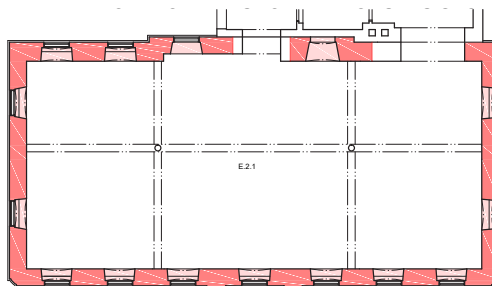
Barokní farní budova má významnou polohu vůči návsi. Dvoupodlažní stavba ze smíšeného a cihelného zdiva má obdélníkový půdorys a valbovou střechu. Fara byla značně narušena v průběhu stavebních úprav v 90. letech minulého století - byla k ní přistavěna přístavba (objekt E'), v prvním patře byly vybourány veškeré zdi, vybetonovány podlahy, odstraněny původní stropy, nový strop byl nadvýššen a krov vyheverován, odstraněna římsa na fasádě a tympanon, v celé farní budově byla otlučena většina omítek, přebourány dveřní otvory a vyměněna okna. Bylo vybouráno i původní schodiště (nahrazeno schodištěm v přístavbě) - v hale se stále nacházejí pozůstatky schodiště, za které byla vyzděna stěna s luxferami. Z velké části se stále dochovala dispozice přízemí, část omítek v přízemí, na faře lze také nalézt staré dveře, které se povalují mimo své původní umístění. Na půdě jsou zase uložena okna. Na fasádě se nacházejí zbytky kdysi bohaté štukové výzdoby. V objektu se příležitostně konají výstavy.

Východiska při stavebních úpravách:

- Vzhledem k rozsáhlosti areálu a využitelnosti závisující na velikosti obce není předpoklad nutnosti využít podkroví.
- Zvážit výměnu oken (částečně např. za repasovaná okna na půdě) - do nezakryté spáry s PUR pěnou současných oken dlouhodobě zatéká, okna jsou vyrobená ze sukovitého dřeva.
- Snaha o zachování původních částí stavby (zdivo, omítky v některých prostorách, štuková výzdoba, krov, dveře)
- Především v přízemí zvážit využití s menšími nároky na stavební zásahy a technické vybavení (zachovalé stavební konstrukce i dispozice). Nenarušit jednotné klenuté prostory příčkami.
- Významná poloha v obci.

Jako vhodné využití se jeví:

- kulturně společenské využití s návazností na život obce

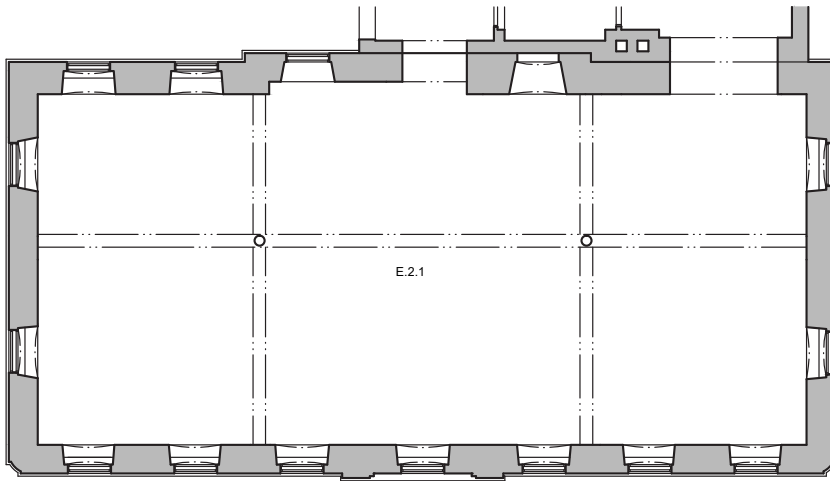

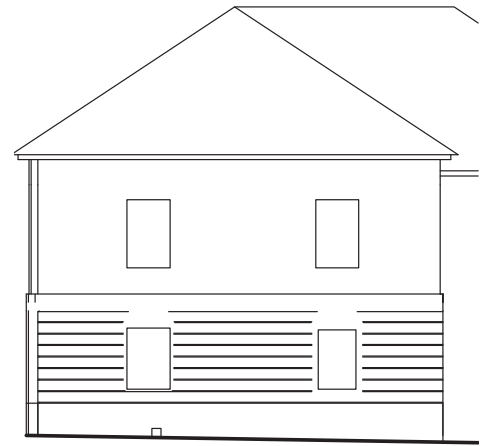
POHLED JIŽNÍ

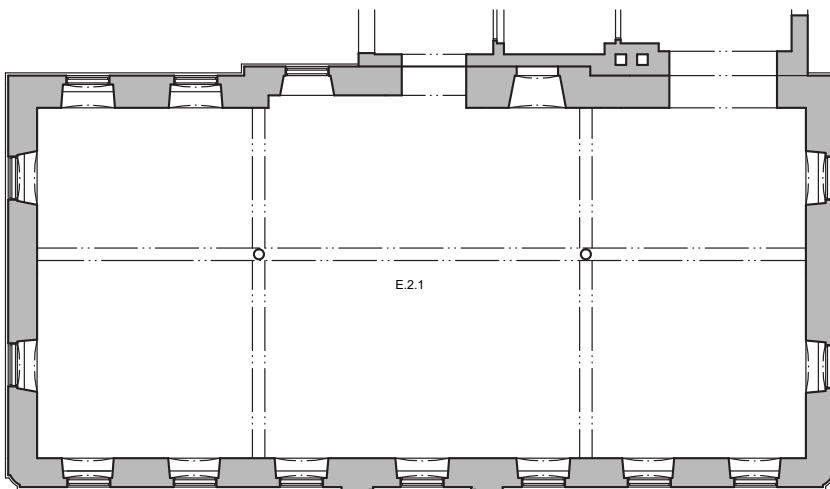
POHLED ZÁPADNÍ

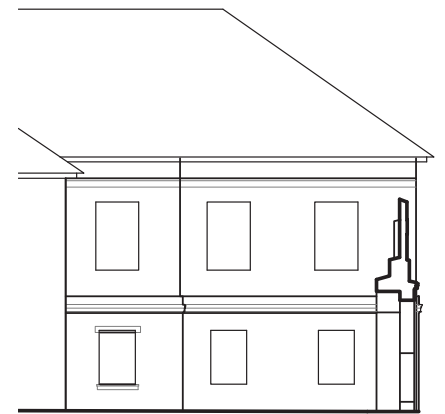
PRVNÍ PATRO

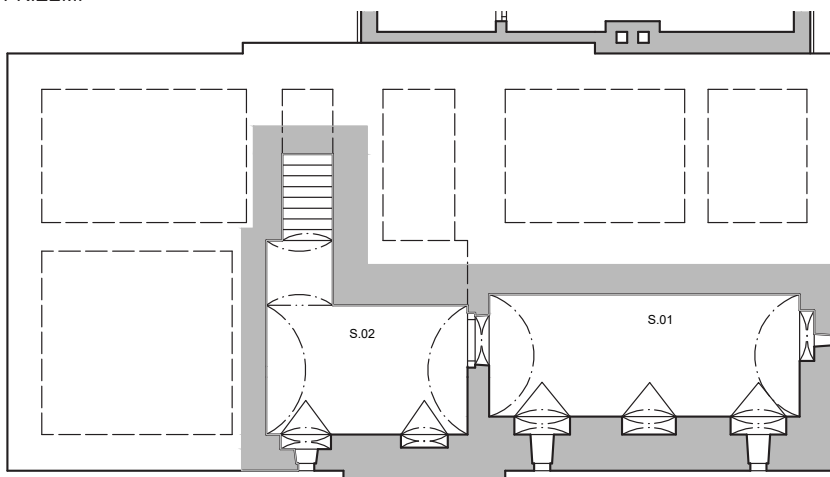
POHLED VÝCHODNÍ

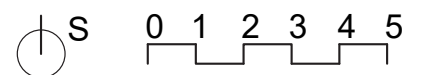
PŘÍZEMÍ

POHLED SEVERNÍ

SKLEPY

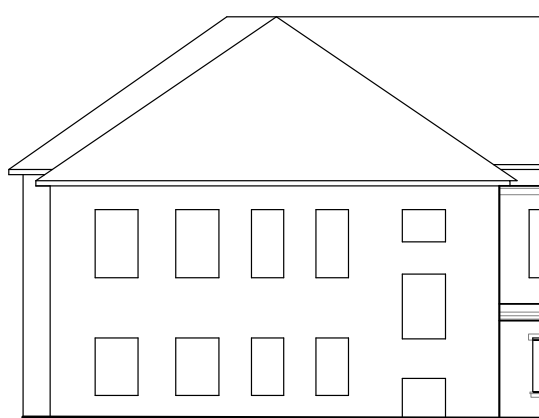

OBJEKT E', NEDOKONČENÁ PŘÍSTAVBA

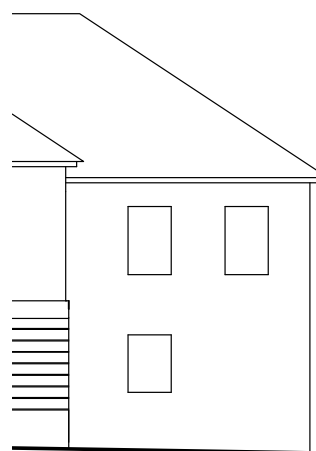
Nedokončená přístavba z 90. let minulého století přiléhá k hlavní budově farního areálu (objekt E) ze severu. Dosahuje stejné výšky jako fara, má obdélníkový půdorys a valbovou střechu. Porušuje barokní symetrii nejen hlavní farní budovy, ale narušuje působení celého areálu. Dává vzniknout stísněnému zákoutí za barokní vjezdovou brannou (objekt A) u bývalého chléva (objekt B). Na fasádu směrem k barokní bráně měly ústít dveře, nad nimi se mělo nacházet okno. Tyto otvory jsou umístěny na fasádě asymetricky, směrem k jihu, zbytek fasády měl být pouze omítaný. V přístavbě se mělo nacházet schodiště a zázemí společenského sálu, který měl vzniknout v barokní farní budově (objekt E). Při stavbě jsou použity především betonové tvárnice, dutinové cihly, železobeton. Stejně jako zbytek areálu je objekt nevyužíván.

Východiska při stavebních úpravách:

- Zvážit demolici objektu (způsobuje podivné zákoutí za barokní branou - objekt A, narušuje symetrii - barokní koncept stavby)

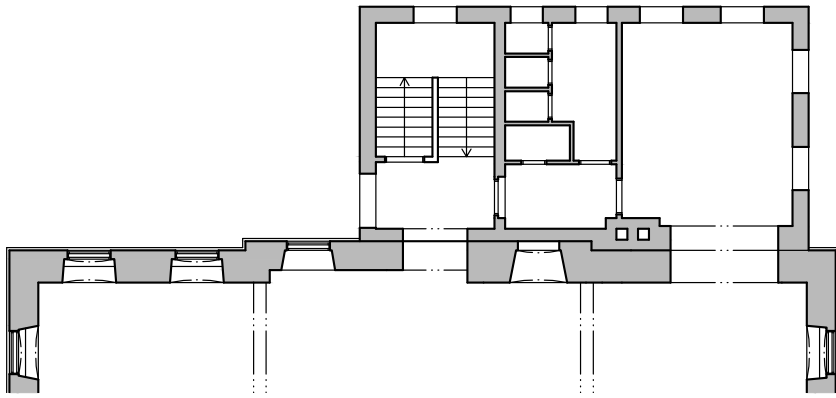

POHLED SEVERNÍ

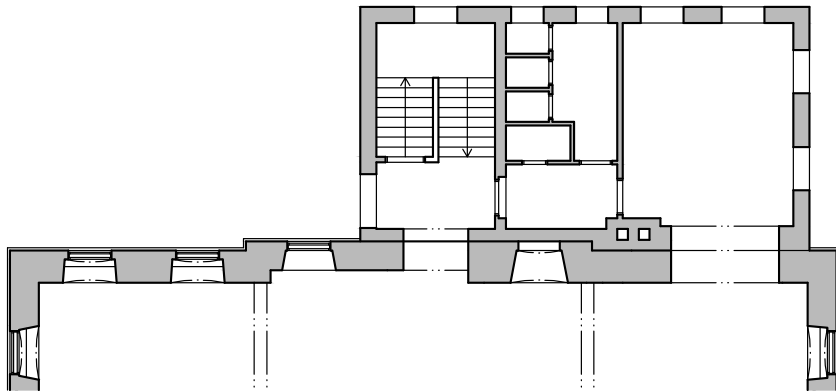

POHLED VÝCHODNÍ

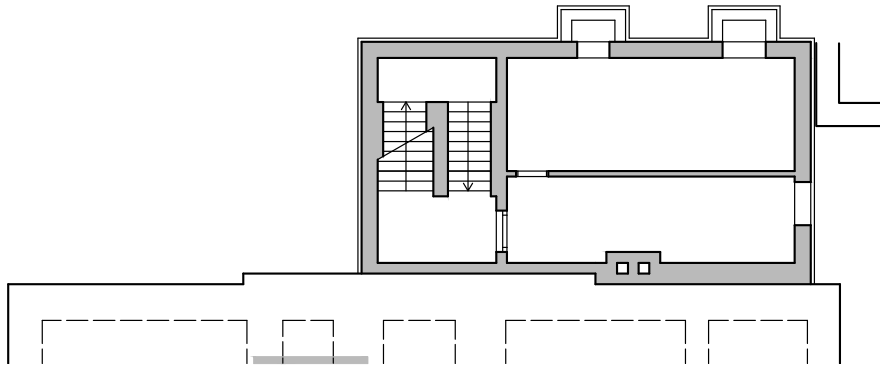

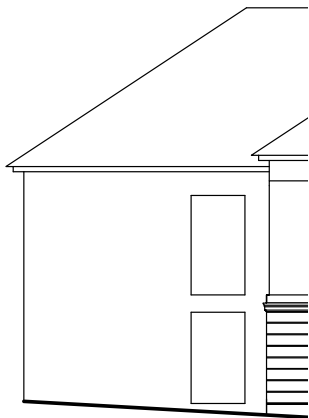
PRVNÍ PATRO

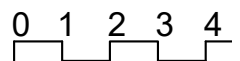
PŘÍZEMÍ

SUTERÉN

POHLED ZÁPADNÍ

OBJEKT F, SKLEP

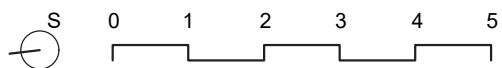
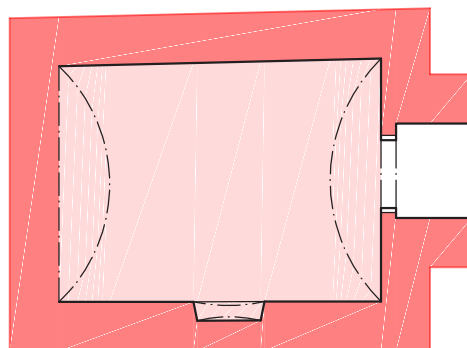
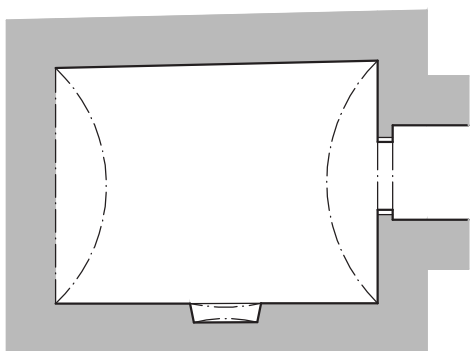
Sklep se nachází v blízkosti bývalých chlévů na západě (objekt B). Z větší části je zapuštěn do země. Má čtyřúhelníkový půdorys klenutý valenou klenbou. Podle zápisů ve farní kronice měl původně střechu krytou šindelem, dnes je částečně zastřešen vlnitým plechem, pokryt hlínou a porostlý vegetací. Sklep je částečně vyplněn sutí a odpadem. Tloušťku zdi a skutečná hloubka sklepa nelze v současné době určit.

Východiska při stavebních úpravách:

- I po vyčištění bude do sklepa obtížnější přístup.

Jako vhodné využití se jeví:

- pomocné prostory (dlouhodobé uskladnění) - využití vhodného mikroklimatu (např. uskladnění zemědělských plodin)
- společenské využití - zážitkové prostory

SHRNUTÍ MOŽNOSTÍ VYUŽITÍ AREÁLU

Ze studia místa vychází program stavby, který by byl pro toto místo vhodný. Využití musí reflektovat nejen okolí farní areálu, ale i jeho historii a celistvost. Nesmí také dojít ke znehodnocení budov, které jsou v různém stupni zachování.

Jako možné využití farního areálu se mi jeví tyto funkce:

- obecní úřad - přesun současného obecního úřadu na náves v obecním úřadu náhradní program (třeba bydlení)
- obecní knihovna
- bydlení
- víceúčelový obecní sál - zázemí pro konání akcí (kulturního a společenského charakteru)
- zázemí a ubytování pro ekologickou turistiku (předpokládá zmírnění nároků pásem hygienické ochrany)
- drobná výroba

Pro areál není vhodné jeho vyčerpání všemi popsányi funkcemi, ale vhodná kombinace několika z nich tak, aby se vzájemně negativně neovlivňovaly.

PLÁN ROZMÍSTĚNÍ OBJEKTŮ:

Hodnotné části - dle stavu zvážit zachování:
stěny/stropy, záklenky, krov

ZDROJE POUŽITÉ PRO ZPRACOVÁNÍ KAPITOLY FARNÍ AREÁL

Projekt rekonstrukce fary, Josef Pazderka, 1992 (výkresy tehdy stávajícího stavu i plánované rekonstrukce) - zaměření bylo upravováno dle poznatků a oměření na místě

Zaměření stávajícího stavu objektů fary ve Vojslavicích, Ing. Petr Machek, 2013 - zaměření bylo upravováno dle poznatků a oměření na místě

Fotodokumentace, Národní památkový ústav v Telči, 1971, 1982, 1983 - černobílé fotografie

Autor - fotografie současný stav (barevné, pořízeny 05 - 08 2017)

POZN:

Poloha všech základových konstrukcí objektů (s výjimkou E) je neznámá.

Na plánech není vyznačeno poškození konstrukcí.

Na plánech fasády fary (obj. E) je podoba a rozměry reliktů štukové výzdoby v patře odhadnuta z místa ze země a z fotografií.

AREÁL BÝVALÉ FARY

JEDNOTLIVÉ OBJEKTY

STAVEBNĚ HISTORICKÁ ČÁST

PODKLADY A TÉMA STAVEBNĚ HISTORICKÉ ČÁSTI

Tématu vojslavické fary se, pokud je mi známo, zatím nikdo uceleně nevěnoval. Kromě poznatků, které jsem získala při průzkumu na stavbě samotné, jsem tak vycházela především z archivních pramenů dostupných ve státním okresním archivu v Pelhřimově. Základními prameny pro mě byly dokumenty obsažené ve fondu Farní úřad Vojslavice (zejména farní kronika, zádušní účty římsko-katolického farního kostela ve Vojslavicích, účty kostelní Vojslavice) a fond Místního národního výboru Vojslavice (zejména kronika obce). Z časových důvodů jsem pročetla pouze zápisy mladší než rok 1872 (starší zápisy byly psány německy kurentem, jejichž rozluštění je objektem zájmu spíše věd historických). Další informace jsem čerpala například z evidenčních listů kulturní památky farního areálu a fotodokumentace z let 1981, 1982, 1983, které mi poskytl Národní památkový ústav se sídlem v Telči. Důležitým podkladem také byl projekt rekonstrukce fary zpracovaný Josefem Pazderkou v roce 1992 (obsahuje výkresy tehdy stávajícího stavu i plánované rekonstrukce)

Ve stavebně historické části se zaměřuji na rezidenční farní budovu - hlavní budovu celého areálu (objekt E). Mým úkolem bylo provést analýzu stavebního vývoje farní budovy, zaznamenat proměny funkčního určení jednotlivých místností a inventarizovat vybrané prvky. Průzkum přinesl poznání zejména v posloupnosti stavebních úprav fary a v poznání trvalosti či naopak proměnlivosti funkčního určení některých místností. Bylo také určeno přibližné stáří a možná dřívější poloha dveří, které se po rekonstrukci v 90. letech minulého století vyskytují mimo svoji původní polohu a mnohdy i mimo dveřní otvory.

Průzkum znesnadňoval stav fary a především proměna, které budova zasáhla při nedokončené rekonstrukci v 90. letech minulého století. Místy jsem se musela spoléhat na přesnost zaměření dříve zaniklých konstrukcí, na popisy v archivních pramenech a staré fotografie, protože po některých stavebních konstrukcích se na stavbě samotné nezachovaly žádné viditelné stopy.

STAVEBNÍ DĚJINY

Podle farní kroniky byla fara od základů vystavěna opatem želivským Sigmundem Hemerkou v roce 1799. Z této doby zřejmě pochází i barokní vjezdová brána (objekt A) a budova bývalých chlévů (objekt B), jejíž zdivo přímo navazuje na zdivo brány. Všechny dochované objekty farního areálu se v přibližné půdorysné stopě objevují již na mapě stabilního katastru z roku 1838 (budova stodoly - objekt C byla později ještě prodloužena na sousední parcelu).

Ještě do roku 1860 náleží několik drobných stavebních úprav na rezidenční farní budově (objekt E) Jedná se probourání dveří z místnosti E.1.2 do E.1.9 a naopak zazdění dveří z E.1.1 do E.1.2, což patrně souvisí se změnou funkčního určení zmiňovaných místností. V této době nebo až po roce 1873 bylo také o zaslepeno a probouráno okno ve skladu (E.1.6).

Výrazným zásahem do tváře celého areálu byl požár, který na faře vypukl 21. dubna roku 1861 za působení faráře Basila Buděšinského. Během požáru měly vyhořet všechny farní budovy. Žádný z krovů by tedy neměl být starší než 1861 - dendrochronologický průzkum krovu fary zpracovaný Ing. Tomášem Kynclem v roce 2008 určil stáří stromů použitých na krov fary 1860-1861. V blízkosti nedochovaného schodiště na půdu jsou patrné stopy po požáru v podobě zruřovělé omítky (podle dochovaných stop se zdá, že oheň neprohořel stropy až do prvního patra).

Následující roky se tedy nesou ve znamení oprav celého farního areálu. Na to navazují rozsáhlejší interiérové úpravy rezidenční farní budovy po smrti faráře Buděšinského, za působení Ferdinanda Bursíka, nejvíce úprav je v kronice popisováno v roce 1873. Dojde ke změně funkčního určení místnosti a přesunutí kuchyně do největší místnosti v přízemí (E.1.1). Rok 1873 je tak i zároveň i posledním rokem, kdy mohlo dojít ke změně způsobu vytápění na tahové. Dále byla pořízena některá nová okna a nové dveře.

Další faráři Ludolf Pejčoch a Xaver Šlégr se dle farních záznamů soustředili především na drobnější stavební úpravy - omalování pokojů, opravu fasád. Další stavební úpravy jsou realizovány během působení Lohela Prchala, který na faře působil od roku 1906 do roku 1934. Z této doby pochází například cementová dlažba v bývalé kuchyni (E.1.1.), v hale a na chodbě (E.1.4, E.1.5, E.1.6) či pozůstatky zavedení vodu v roce 1920 (místnost E.1.1). Pořízena byla také některá nová okna a hlavní vchodové dveře.

Na počátku 20. století se pravděpodobně také mění barevnost fary - podle zbytků nátěrů na fasádě se jedná o lomenou bílou s okrovými prvky. Změna barevnosti však nezvýrazňuje tektoniku stavby, při zvýrazňování částí bylo postupováno bez jakéhokoli obvyklého systému (což je patrné ze zbytků nátěrů na fasádě a fotografie po roce 1900). Do té doby byla farní budova patrně pouze bílá - na fasádě jsem nenalezla pohledem ze země pozůstatky žádné jiné barevnosti. K potvrzení této domněnky by však bylo potřeba hledat pozůstatky barevnosti z lešení (v prvním patře se nachází více zachovalých částí omítky), popřípadě provést chemickou analýzu, která by snad mohla odhalit pozůstatky barevných pigmentů. Pro myšlenku bílé barevnosti fasády je možné nalézt oporu i v dostupných archiváliích, například tento zápis z farní kroniky: „*Roku 1884 pořízeny nové kamenné schody u vchodu do fary, celá farní budova vyjma východní strany byla zvenku zedníkem Viniciem Červenkou obílena, uprostřed farní budovy nalézající se znak opatství želivského barvami zhotovil p. Antonín Drahozal.*“

Následující farář Augustin Vrbský především rekonstruuje jeden z pokojů v patře, kde vymění také okna. Mnoho stavebních změn během svého krátké působení však nestihne. V roce 1935 však ještě nechá vyměnit do té doby šindelovou krytinu na rezidenční budově za krytinu eternitovou.

Poslední farář, který na faře bydlel byl Metod Ťoukálka. Ještě za jeho života byla podle kroniky místního národního výboru na faře dočasně umístěna i prodejna Jednoty (1960). Po smrti Ťoukálka v roce 1964 byl duchovním správcem ustanoven Josef Kubelka, který však bydlel v Humpolci a do Vojslavic pouze dojížděl. Na faře ovšem ještě nějakou dobu bydlela sestra faráře Ťoukálka.

Fara o hospodářské budovy přišla již na konci 40. let 20. století. Stavby sloužily potřebám místního zemědělského družstva. Stodola (objekt C) byla adaptována na kravín, z této doby také pocházejí zadržky mezi pilíři. Další dvě budovy (objekt C,D) byly adaptovány na vepřín a novodobě upravovány.

Areál byl zapsán jako nemovitá kulturní památka v roce 1958.

Rezidenční farní budovu odkoupil Místní národní výbor, který již v 80. letech minulého století pojal záměr udělat z fary kulturně společenské zařízení s velkým sálem. Tento záměr se začal realizovat v 90. letech minulého století. Během této doby byla farní budova stavebně nejvíce změněna snad za celou její historii. Rekonstrukce nikdy nebyla dokončena.

K budově byla ze severu postavena asymetricky přístavba z dutinových cihel a betonových tvárnic se schodištěm. Tím byla znepřístupněna velká část severní fasády, také byla narušena otvory, které propojují starou a novou budovu.

Byly vybourány všechny vnitřní nosné stěny v patře a nahrazeny dvěma sloupy, které s pomocí průvlaků vynášejí zvýšený keramický strop. Krov z roku 1861 byl vyheverován. Zanikly oba komíny.

Zrušeno bylo také klenuté schodiště do patra - jeho zbytky se dodnes nacházejí v přízemí ve vstupní hale (místnost E.1.4). V místech jeno okna v přízemí naopak vznikl novodobý krb.

Většina vnitřních omítek byla otlučena (téměř veškeré omítky v patře a ve více než polovině místností v přízemí). Téměř všechna okna byla vyjmuta a do přebouraných okenních otvorů byla zasazena novodobá okna. Část tehdy vyměněných okenních křídel se dodnes nachází na půdě fary. Většina dveří byla také odnesena mimo původní dveřní otvor, některá dveřní křídla jsou podlaze či v jiných okenních nebo dveřních otvorech. Při vyjímání dveří byly změněny rozměry původních dveřních otvorů. Došlo ke zbourání korunní římsy včetně tympanonu v hlavní ose průčelí (na něm byl znak opatství želivského a reliéf Panny Marie). Zed' pak byla dozděna betonovými tvárnicemi.

Farní budova po roce 1900.

Fotografie farní budovy pořízená v roce 1983.

LEGENDA K ANALYTICKÝM PLÁNŮM

FÁZE 1: BAROKO - VÝSTAVBA kolem r. 1799
stěny / stropy, záklenky...

FÁZE 2: KLASICISMUS (do 1860)
stěny / stropy, záklenky...

FÁZE 3: ÚPRAVY ZA FARÁŘE BURSÍKA (1872- 1883)
stěny / stropy, záklenky...

FÁZE 4: ÚPRAVY 1883 - 1920
stěny / stropy, záklenky...

FÁZE 5: ÚPRAVY ZA FARÁŘE VRBSKÉHO (1934-37)
stěny / stropy, záklenky...

FÁZE 6: PO ROCE 1990
stěny / stropy, záklenky...

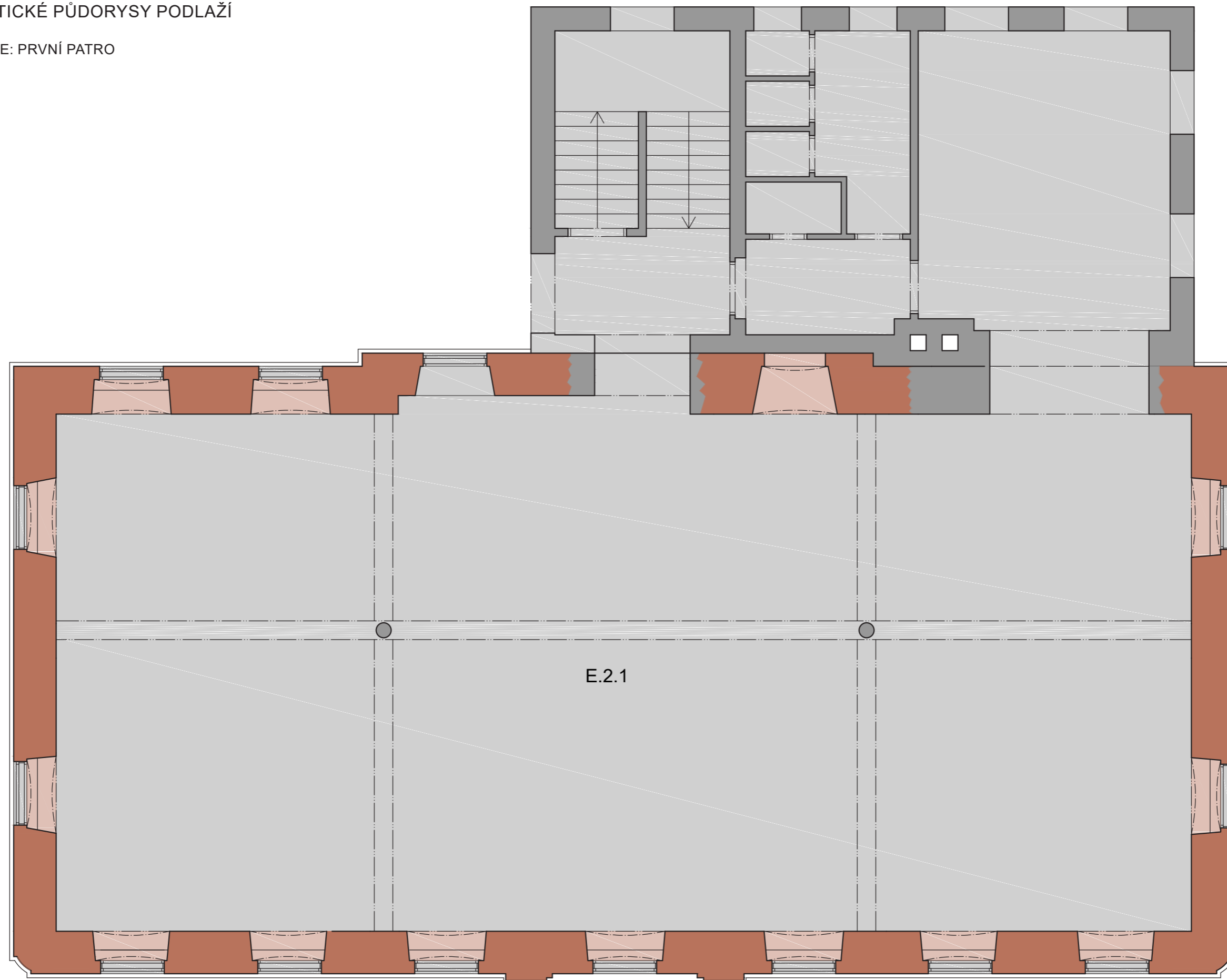

NELZE URČIT, NEPŘÍSTUPNO

ANALYTICKÉ PŮDORYSY PODLAŽÍ

OBJEKT E: PRVNÍ PATRO

ANALYTICKÉ PŮDORYSY PODLAŽÍ

OBJEKT E: PRVNÍ PATRO

LEGENDA K ANALYTICKÝM PLÁNŮM

- FÁZE 1: BAROKO - VÝSTAVBA kolem r. 1799
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 2: KLASICISMUS (do 1860)
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 3: ÚPRAVY ZA FARÁŘE BURSÍKA (1872- 1883)
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 4: ÚPRAVY 1883 - 1920
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 5: ÚPRAVY ZA FARÁŘE VRBSKÉHO (1934-37)
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 6: PO ROCE 1990
stěny / stropy, záklenky...
- NELZE URČIT, NEPŘÍSTUPNO

ANALYTICKÉ PŮDORYSY PODLAŽÍ

OBJEKT E: PŘÍZEMÍ

ANALYTICKÉ PŮDORYSY PODLAŽÍ

OBJEKT E: PŘÍZEMÍ

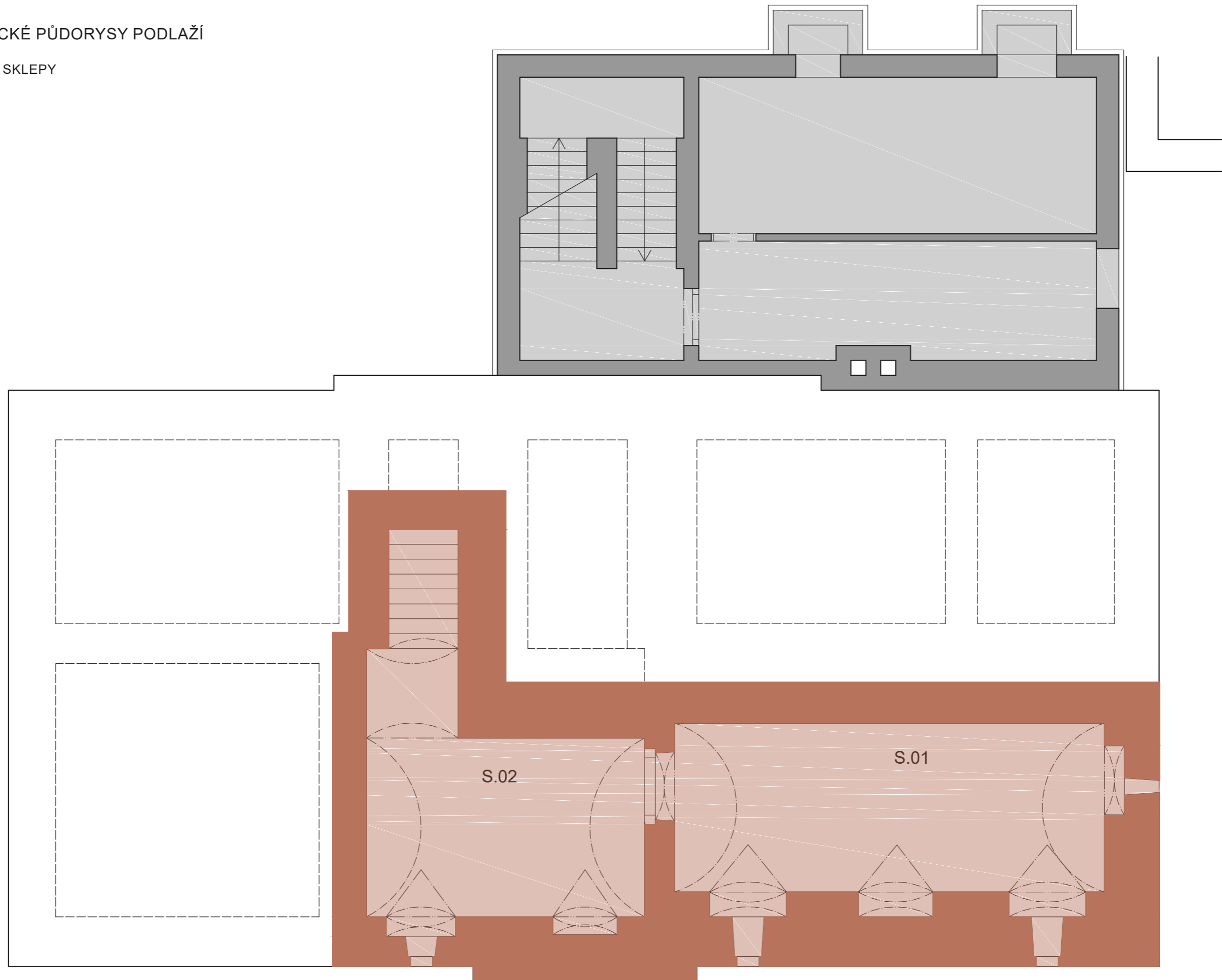
LEGENDA K ANALYTICKÝM PLÁNŮM

- FÁZE 1: BAROKO - VÝSTAVBA kolem r. 1799
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 2: KLASICISMUS (do 1860)
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 3: ÚPRAVY ZA FARÁŘE BURSÍKA (1872- 1883)
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 4: ÚPRAVY 1883 - 1920
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 5: ÚPRAVY ZA FARÁŘE VRBSKÉHO (1934-37)
stěny / stropy, záklenky...
- FÁZE 6: PO ROCE 1990
stěny / stropy, záklenky...
- NELZE URČIT, NEPŘÍSTUPNO

ANALYTICKÉ PŮDORYSY PODLAŽÍ

OBJEKT E: SKLEPY

ANALYTICKÉ PŮDORYSY PODLAŽÍ

OBJEKT E: SKLEPY

SCHÉMATA VYUŽITÍ

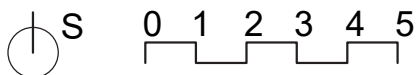
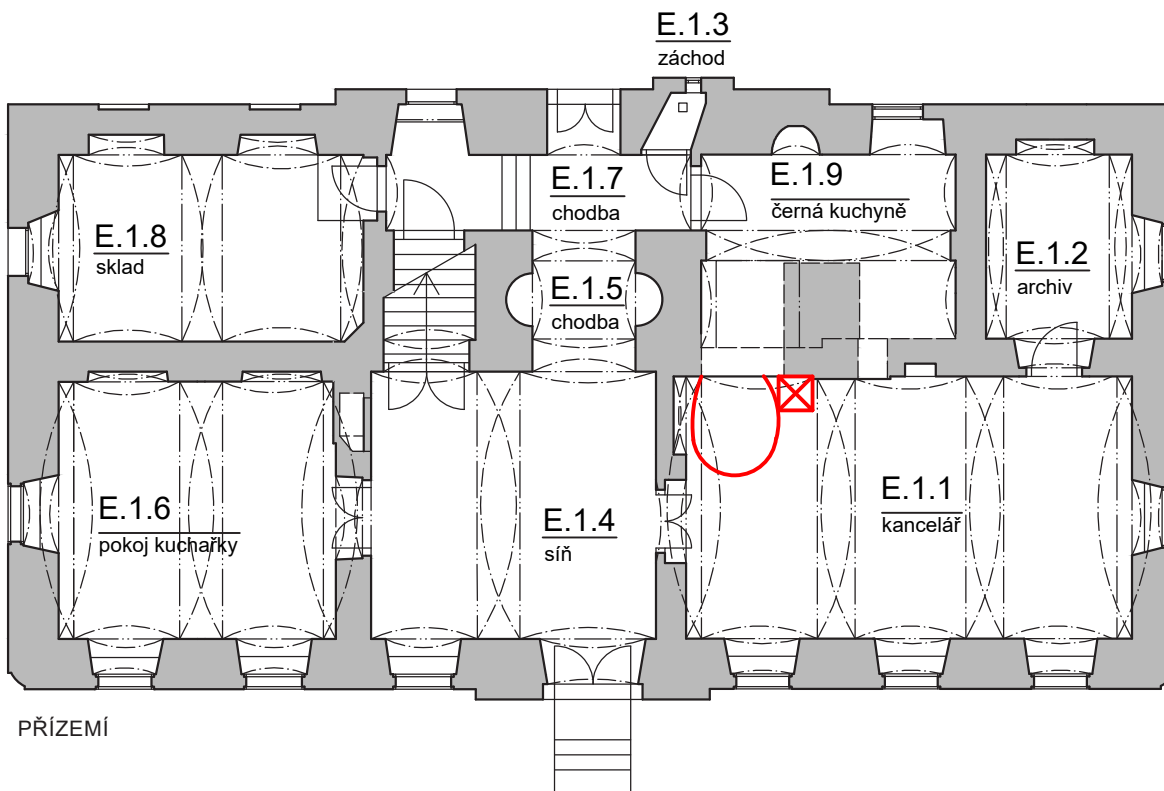
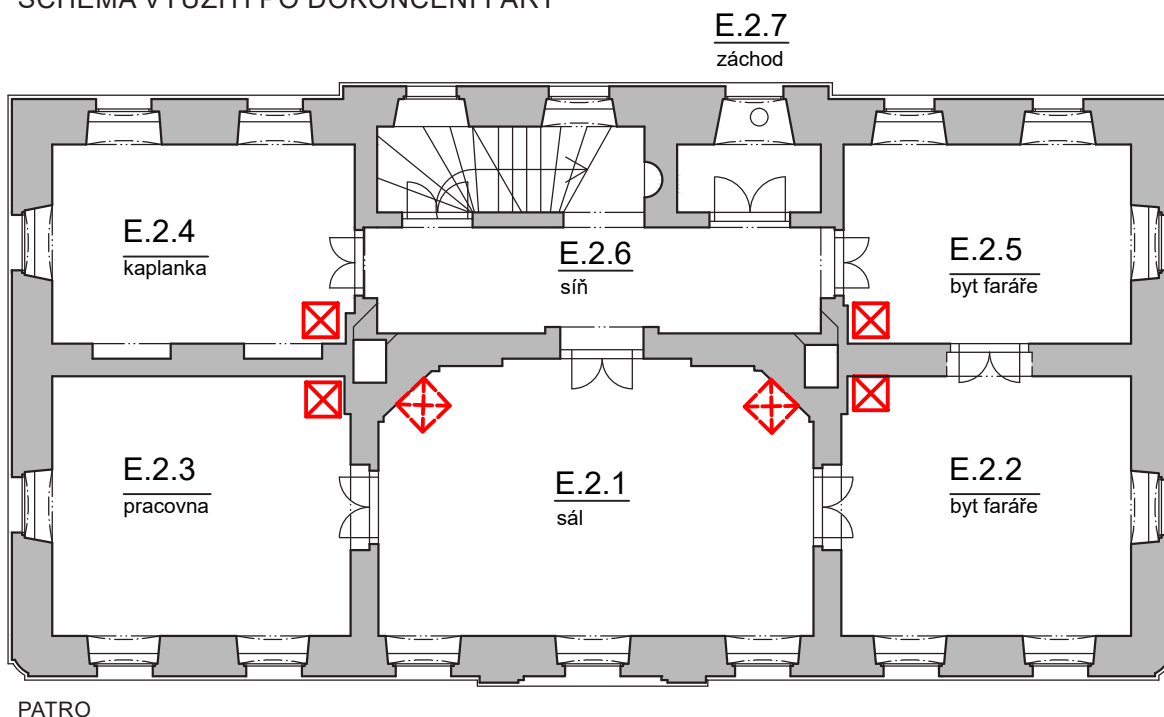
Schémata využití jsem zpracovávala pouze pro dobu, kdy ještě na faře sídlili duchovní správci Vojslavické farnosti. Jednotlivá schémata jsem se snažila přiřadit k působení konkrétních farářů a ke stavebním úpravám, které byly za jejich spravování farnosti realizovány.

Tento přístup mi umožnila analýza archivních pramenů - popis stavebních, popř. funkčních změn jsem přiřazovala k poznatkům, které jsem získala při průzkumu na stavbě samotné a pokoušela se určit, kterých místností a prvků se popisy týkají. Proto je na protější straně vůči schématům tabulka s popisy z archivních pramenů a s čísly místností, které jsem ke konkrétnímu popisu přiřadila.

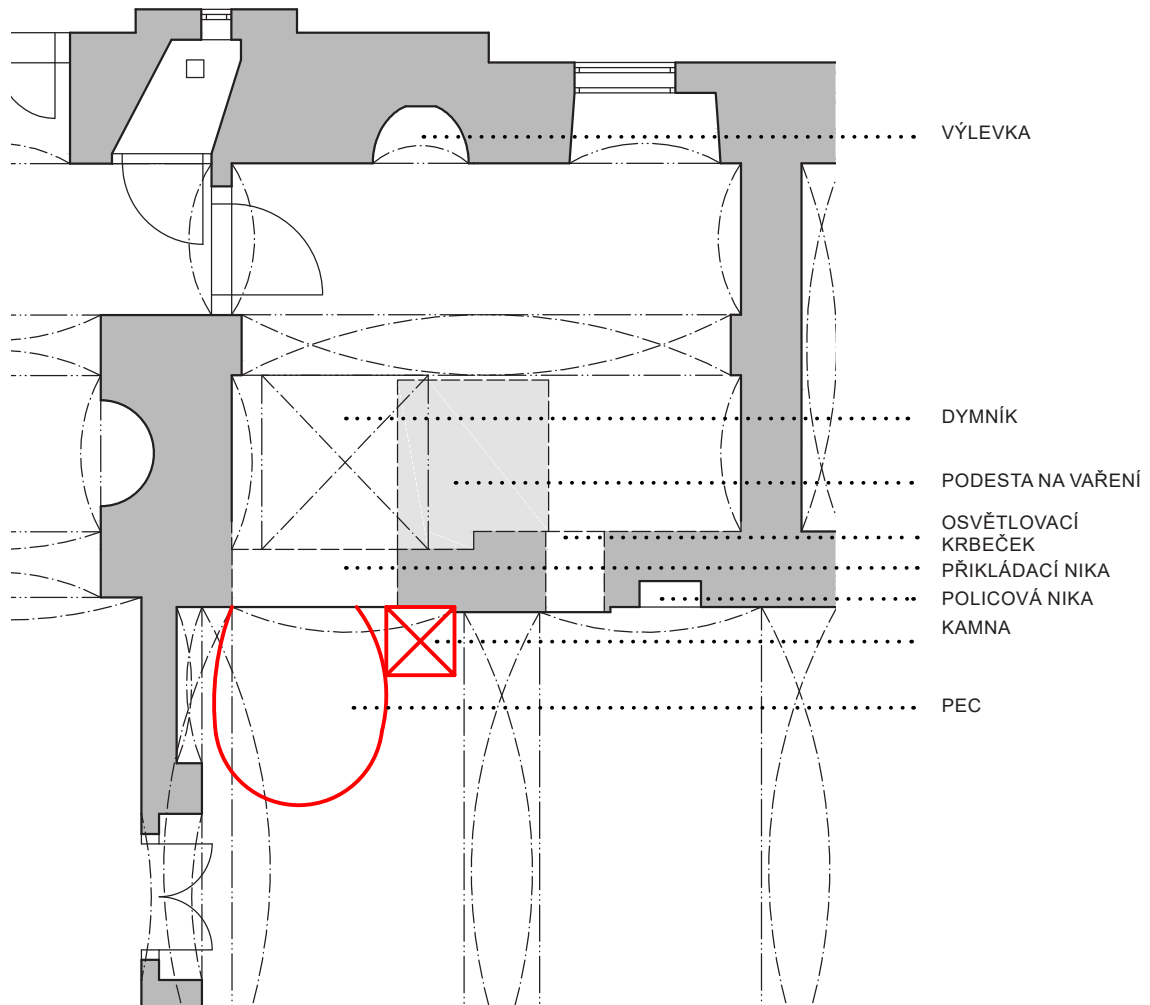
Vycházela jsem především z archivních pramenů dostupných ve státním okresním archivu v Pelhřimově. Základními prameny pro mě byly dokumenty obsažené ve fondu Farní úřad Vojslavice (zejména farní kronika, zádušní účty římsko-katolického farního kostela ve Vojslavicích, účty kostelní Vojslavice) a fond Místního národního výboru Vojslavice (zejména kronika obce). Další informace jsem čerpana například z evidenčních listů kulturní památky farního areálu, které mi poskytl Národní památkový ústav se sídlem v Telči. Důležitým podkladem také byl projekt rekonstrukce fary zpracovaný Josefem Pazderkou v roce 1992 (obsahuje výkresy tehdy stávajícího stavu i plánované rekonstrukce).

SCHÉMATA VYUŽITÍ

SCHEMA VYUŽITÍ PO DOKONČENÍ FARY

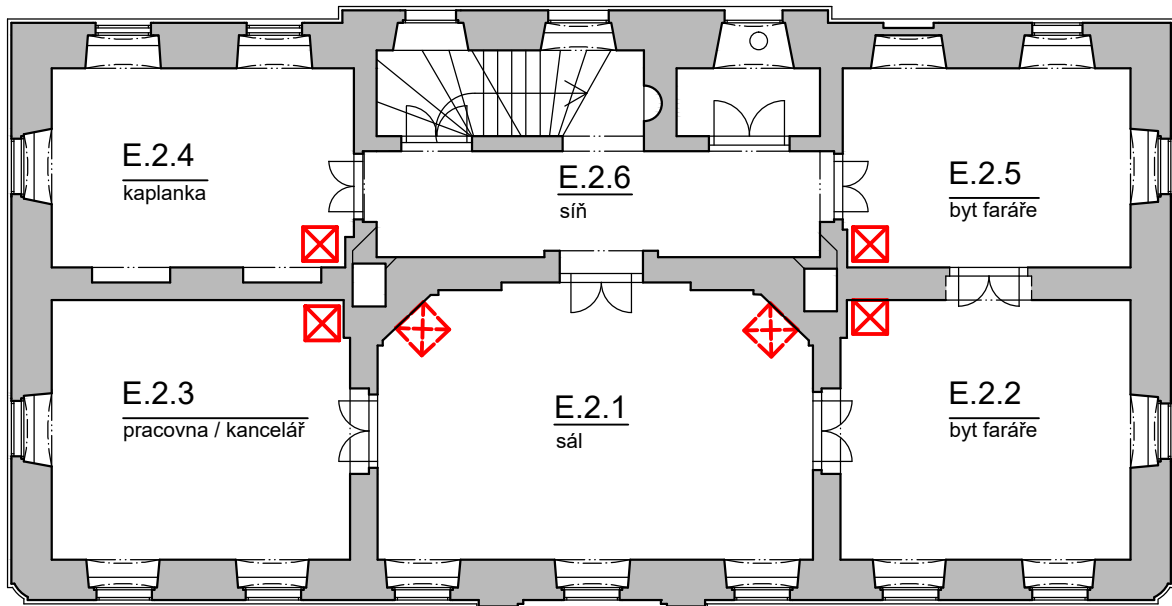
SCHEMA PŘEDPOKLÁDANÉHO ŘEŠENÍ ČERNÉ KUCHYNĚ A SOUVISEJÍCÍCH PROVOZŮ

SCHÉMATA VYUŽITÍ

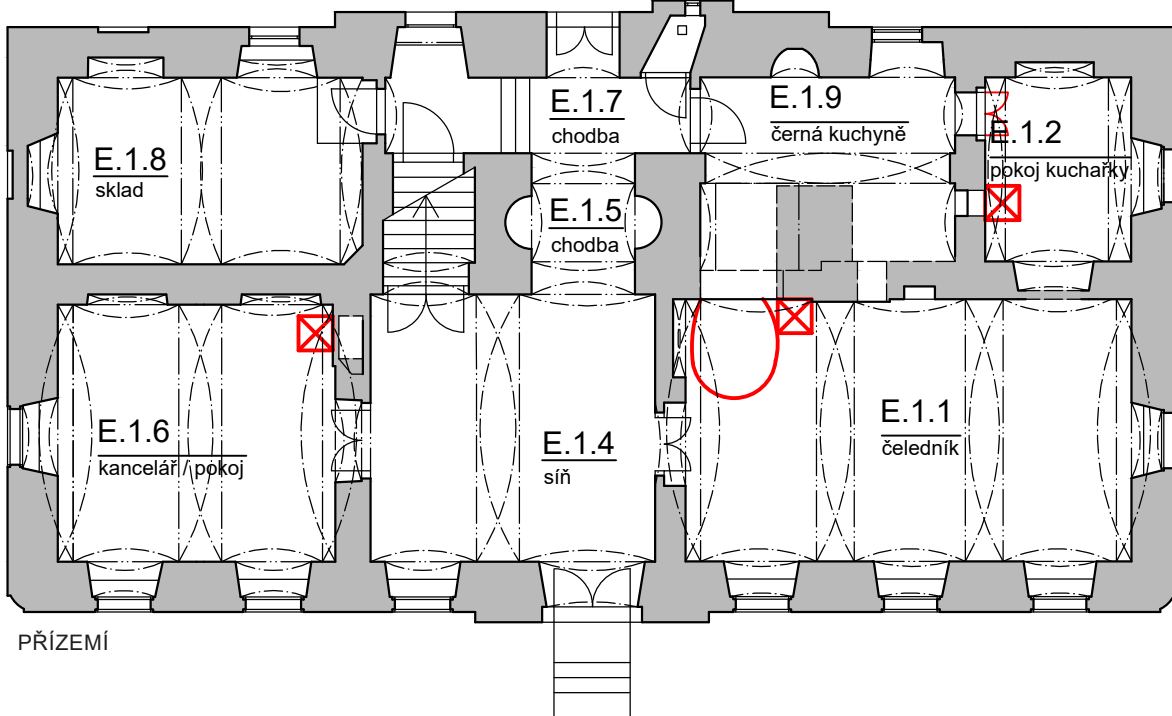
FARA ZA PŮSOBNÍ FARÁŘE BUDĚŠINSKÉHO (1845-1870)

E.2.7
záchod

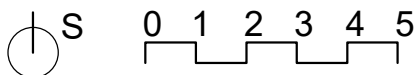

PATRO

E.1.3
záchod

PŘÍZEMÍ

Patro:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
<u>E 2.4</u> kaplanka	1934	Pokoj zvaný kaplanka (vpravo nahoře) časem sešel a byl používán jako spíž

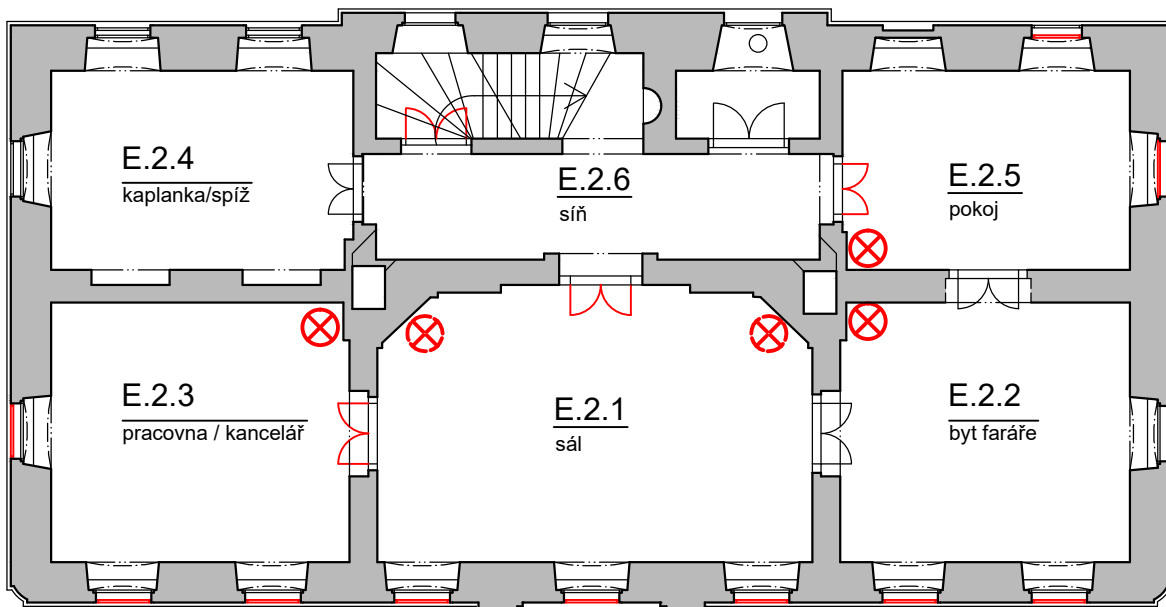
Přízemí:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
<u>E.1.1</u> čeledník	1873	Z čeledníku proraženy dveře do vedlejší místnosti, kteráž upravena je v pokojík. Pekárna z čeledníku vybourána a nová postavena do bývalé kuchyně.
<u>E 1.9</u> kuchyně	1873	Vedle toho ještě kumbálek přistaven z bývalé kuchyně . Pekárna z čeledníku vybourána a nová postavena do bývalé kuchyně .
	1934	Tak zv. „černá kuchyně“ , která byla nyní kurníkem, vybílána a upravena – snad provizorně jen – za koupelničku.

SCHÉMATA VYUŽITÍ

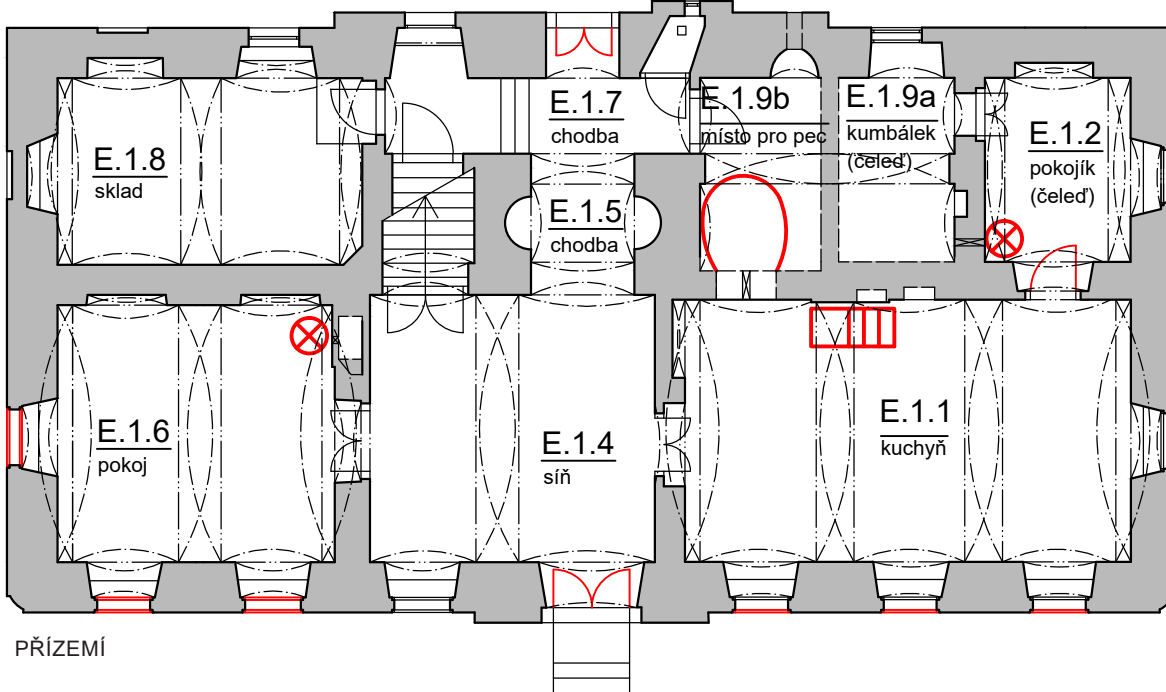
FARA ZA PŮSOBNÍ FARÁŘE BURSÍKA (1872-1883)

E.2.7
záchod

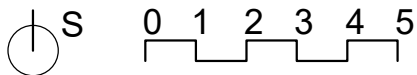

PATRO

E.1.3
záchod

PŘÍZEMÍ

Patro:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
<u>E.2.1</u> sál	1873	Nové dveře ze síně do sálu , ze sálu do pokoje vpravo a na půdu. V patře v sále nová venkovní okna. Nová kamna do čtyř pokojů v patře. (Pozn.: Nelze jednoznačně určit, zda byla kamna pořízena do sálu E.2.1., či do pokoje E.2.4.)
<u>E.2.2</u> byt faráře	1873	V jihovýchodním pokoji nová venkovní okna. Nové podlahy do východních pokojků . Nová kamna do čtyř pokojů v patře.
<u>E.2.3.</u> pracovna/ kancelář	1873	Nové dveře ze sálu do pokoje vpravo. V patře v jihozápadním pokoji nová venkovní okna. Nová kamna do čtyř pokojů v patře.
<u>E.2.4</u> kaplanka/spíž		Pozn.: Pokoj E.2.4. sloužil po roce 1900 jako spíž, a to i v roce 1929, kdy byla podle množství obyvatel fary ve farní kronice nouze o vytápěné místnosti. V té době tedy již byla zřejmě kamna nefunkční. Nelze určit, zda za faráře Bursíka byla místnost ještě vytápěná či již nikoli (stěny se nedochovaly). Je možné, že tehdy byla do patra koupena pouze 4 nová kamna, protože místnost E.2.4 již nebyla v této době vytápěná. Nebo také mohla být kamna do sálu jako nejvíce reprezentativní místnosti budovy pořízena jindy.
<u>E.2.5</u> pokoj	1873	Nové dveře ze síně do severovýchodního pokojíku . Nové podlahy do východních pokojků . Nová kamna do čtyř pokojů v patře. V patře v severním pokoji nová vnitřní okna. (Pozn.: Severní pokoj může být také pokoj E.2.4 - vzhledem k množství stavebních prací v pokojí E.2.5 a skutečnosti, že pokoj E.2.4 sloužil po roce 1900 jako spíž, se jeví nová okna do pokoje E.2.5 jako pravděpodobnější)
<u>E.2.6</u> sín	1873	Čtvero nových dveří v patře: ze síně do severovýchodního pokojíku, ze síně do sálu, ze sálu do pokoje vpravo a na půdu.

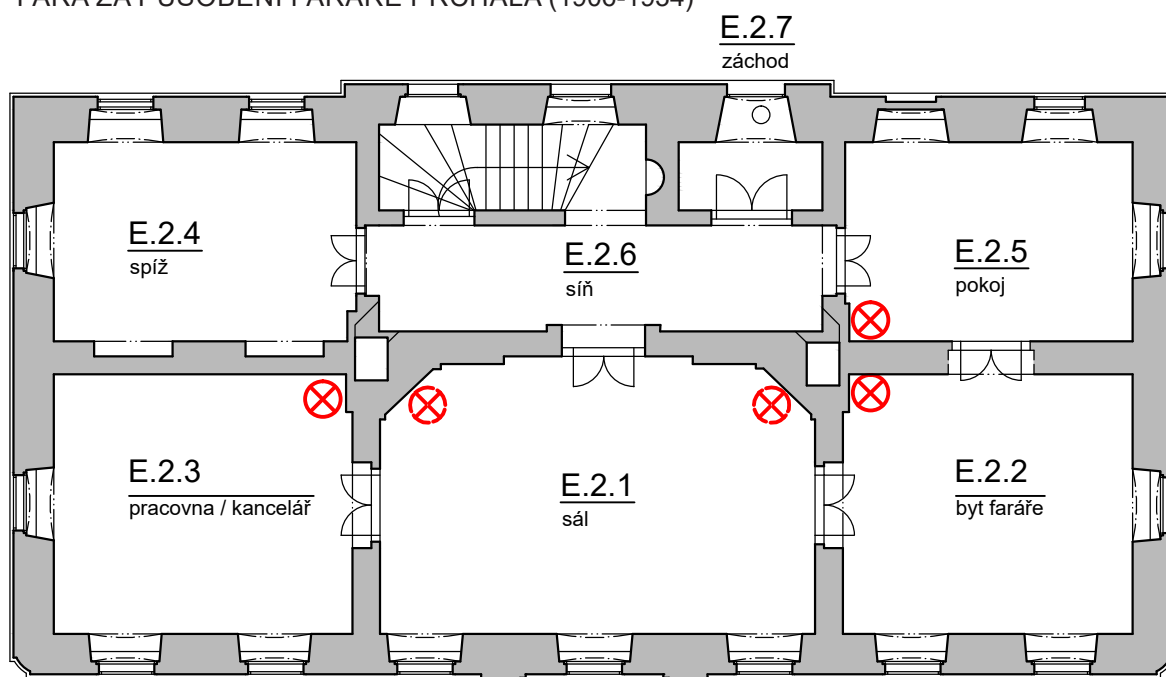
Přízemí:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
<u>E.1.1</u> kuchyně	1873	Z čeledníku proraženy dveře do vedlejší místnosti, kteráž upravena je v pokojík. Pekárna z čeledníku vybourána a nová postavena do bývalé kuchyně. V čeledníku podlaha novými cihlami položena. V čeledníku všechna okna nová venkovní.
<u>E.1.2</u> pokojík (čeled')	1873	Z čeledníku proraženy dveře do vedlejší místnosti, kteráž upravena je v pokojík , a vedle toho ještě kumbálek přistaven z bývalé kuchyně.
<u>E.1.6.</u> pokoj	1873	V přízemním pokoji jihozápadním všechna okna nová a opravená podlaha.
<u>E.1.9 a</u> kumbálek	1873	Vedle toho ještě kumbálek přistaven z bývalé kuchyně. (Pozn.: Vzhledem k formulaci „přistaven“ z bývalé kuchyně pravděpodobně místnost E1.9. rozdělena příčkou již v této době, v terénu nelze ověřit - příčka zbouraná v 90. letech, tehdy také otlučeny okolní omítky.)
<u>E.1.9 b</u> místo pro pec	1873	Pekárna z čeledníku vybourána a nová postavena do bývalé kuchyně.
<u>E.1.4,5,7</u> chodba, síň	1873	Troje nové dveře a sice z návsi do síně , ze síně na dvůr, pak k sklepu.
Nezařazeno	1873	Nové dveře k sklepu . (Pozn.: Sklep může znamenat jakoukoli klenutou místnost.)
	1873	Železná mřížka k oknům v přízemí.

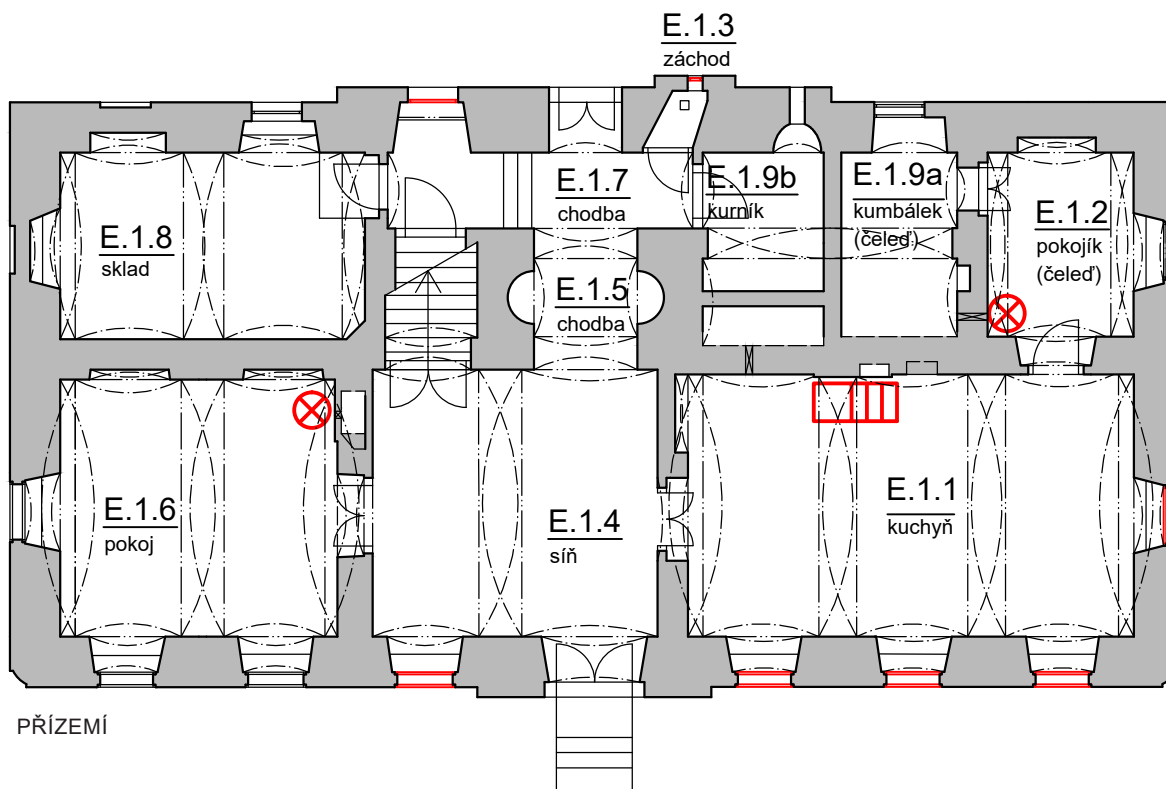
Vzhledem k přesunu kuchyně nejpozději v této době muselo být vytápění změněno na tahové, i když k tomu mohlo dojít již dříve.

SCHÉMATA VYUŽITÍ

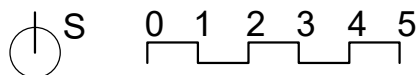
FARA ZA PŮSOBNÍ FARÁŘE PRCHALA (1906-1934)

PATRO

PŘÍZEMÍ

Obyvatelé fary v roce 1929:

Informace z archivních materiálů		Předpoklad místa k bydlení
Lohel Prchal	farář o. praem	
Bohumil Havel	ř. učitel, švagr faráře	Jedna ze sester faráře s rodinou by mohla bydlet v patře v E.2.5, druhá v přízemí v E.1.6. Alternativní řešení je bydlení sester v patře v E.2.5 a E.2.3 (průchozí sál) a umístění kanceláře dole v přízemí v E.1.6.
Anna Havlová,	choť, sestra faráře	
Anna Havlová	dcera ř. učitele	
Jaroslav Dlabáč	truhlář, švagr faráře	
Katuše Dlabáčová	sestra faráře	
František Příhoda	kočí	Bydleli by v přízemí - patrně v místnostech upravených pro čeled' E.1.2 a E.1.9a.
Josef Kampf	žák, krmič dobytka	
Marie Buňatová	služka	Služka by mohla spát v kuchyni E.1.1.

Patro:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
<u>E.2.1</u> sál	1909	Duchovní správce pořídil svým nákladem novou malbu v sále .
<u>E.2.4</u> spíž	1930	Oprava dveří na dvůr, do pokoje, kanceláře, spíže . (Pozn.: S ohledem na postup popisu je pravděpodobné umístění kanceláře v patře, asi v E.2.3)
	1934	Pokoj zvaný „kaplanka“ (vpravo nahoře) byl používán jako spíž .
Nezařazeno	1909	Na faře v horních pokojích dána nová okna (šest,)

Přízemí:

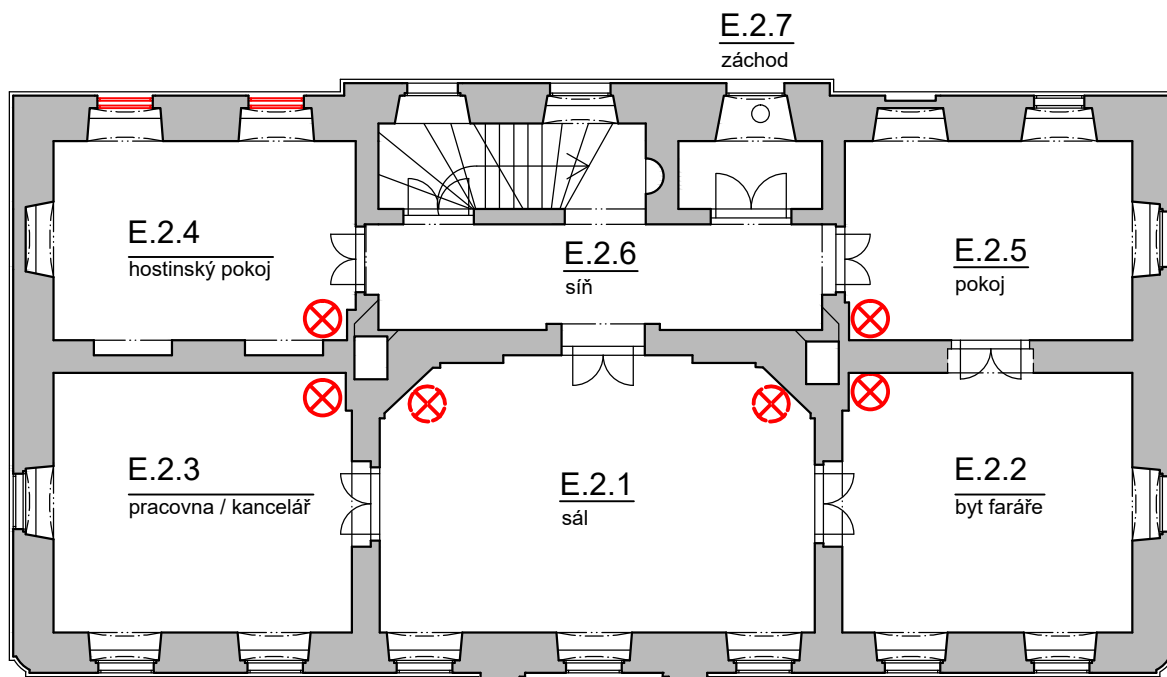
Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
<u>E.1.1</u> kuchyně	1906	Pořízená byla 2 nová okna do kuchyně . Bílení kuchyně a chodby, 2 pokojíků, skladiště. Dlažba kuchyni farské byla pořízena nová z cementových dlaždic.
	1913	Do kuchyně a síně pořízena nová okna.
	1917	Šíny a ráfy pod troubu, dvě trouby pečící, 1 m trouby kouřící.
	1919	Za sporák z kachlů, za postavení plotny a kamen v kuchyni .
	1920	Nový vodovod do kuchyně s postavením.
	1930	Dvěře do kuchyně, 40 mm silné, jednokřídlé, s okov.
<u>E.1.2</u> pokojík (čeled')	1906	Bílení kuchyně a chodby, 2 pokojíků , skladiště.
<u>E.1.3</u> záchod	1910	Jedno okno na chodbu a do záchodu .
<u>E.1.4,5,7</u> chodba, síň	1906	Dlažba na chodbě byla cihlová a tolik chatrná, že bylo nebezpečno tu chodit. Pořízena tudíž dlažba nová z cementových dlaždic.
	1910	Jedno okno na chodbu a do záchodu.
	1913	Do kuchyně a síně pořízena nová okna.
	1930	Hlavní dveře dvojkřídlé ze dříví 50 mm silného. Oprava dveří na dvůr.
<u>E.16</u> pokoj	1906	Bílení kuchyně a chodby, 2 pokojíků , skladiště.
<u>E.1.8</u> sklad	1906	Bílení kuchyně a chodby, 2 pokojíků, skladiště .
<u>E.1.9 b</u> kurník	1934	Tak zv. „černá kuchyně“, která byla nyní kurníkem , vybělena a upravena – snad provizorně jen – za koupelničku.

Nezařazeno:

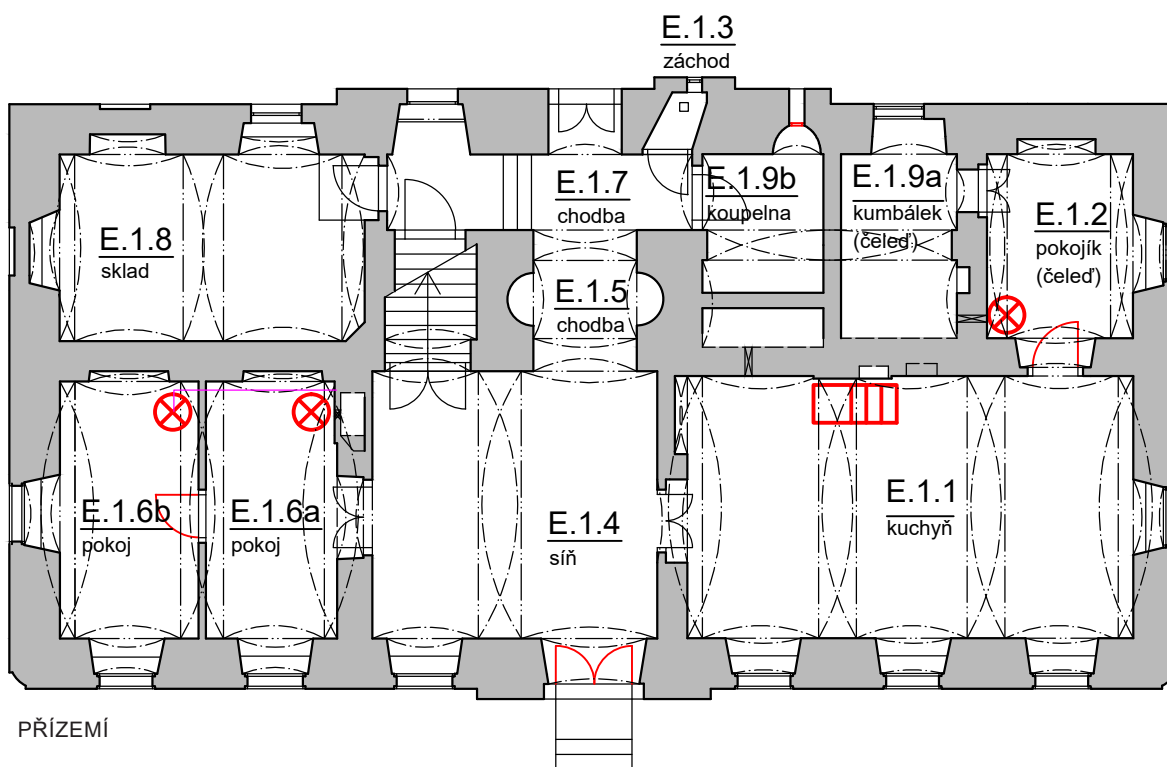
-	1906	Kování oken na faru, Stanlingové za okapnici k oknům a plech
---	------	--

SCHÉMATA VYUŽITÍ

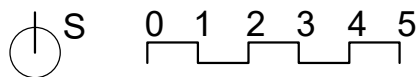
FARA ZA PŮSOBNÍ FARÁŘE VRBSKÉHO (1934-37)

PATRO

PŘÍZEMÍ

Obyvatelé fary v roce 1935:

Informace z archivních materiálů		Předpoklad místa k bydlení
Augustin J. Vrbský,	farář o. praem	
Anna Vrbská	vdova po učiteli, matka faráře	Matka by bydlela v patře - pravděpodobně buď v hostinském pokoji E.2.4. nebo v pokoji E.2.5.
Josef Bleha	vedoucí hospodářství	Vedoucí hospodářství s rodinou by bydlel v přízemí - mohly pro ně být upraveny pokoje E.1.6a,b v přízemí.
Anežka Blehová (r. Vávrová)	jeho žena, z Bělé	
Marie Kovářová	služka, z Koberovic	Služka by pravděpodobně bydlela v přízemí v bytě pro čeleď - E.1.2, E.1.9a

Patro:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
E.2.4 hostinský pokoj	1934	Pokoj zvaný „kaplanka“ (vpravo nahoře) časem sešel a byl používán jako spíž. Nyní upraven, dostal novou podlahu a okna, vymalován a jest pěkným hostinským pokojem .

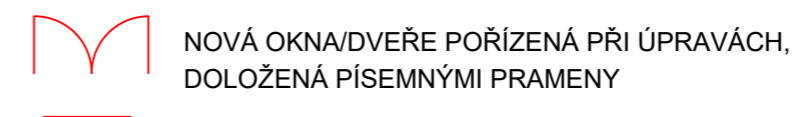
Přízemí:

Místnost	Rok	Informace z archivních materiálů
E.1.1 kuchyně	1934	Za velkou kuchyní upraven byt pro čeleď.
E.1.2 pokojík (čeleď)	1934	Za velkou kuchyní upraven byt pro čeleď .
E.1.6a, E.1.6b pokoje	1934	Pokoj v přízemí naproti kuchyni, vlhký a chladný, přepážkou rozdělen na dvě místnosti. (Pozn.: Do komína vedou pozůstatky dvou rour. Je tedy možné, že obě místnosti vzniklé přepažením pokoje byly vytápěné. Příčka byla odstraněna během stavebních úprav po roce 1990..)
E.1.9 a kumbálek	1934	Za velkou kuchyní upraven byt pro čeleď.
E.1.9 b koupelna	1934	Tak zv. „černá kuchyně“, která byla nyní kurníkem, vybílena a upravena – snad provizorně jen – za koupelničku .

Nezařazeno:

E.2.4/E.1.6a	1934	Dodána jedna nová kamna. (Pozn. Pravděpodobně se jedná o nová kamna do hostinského pokoje E2.4 nebo do upraveného pokoje E1.6. A)
	1935	Za zhotovení nových dveří na faře. (Pozn. Možná vyúčtování za dveře v příčce mezi E.1.6.a a E.1.6.b.)

LEGENDA KE SCHEMTAŮM VYUŽITÍ

ČÁRKOVANĚ JSOU KAMNA V E.2.1 S NEJASNOU POLOHOU (V SYMETRICKÉ MÍSTNOSTI SE NEDOCHOVALY STĚNY - NELZE URČIT NA KTERÉ STRANĚ MÍSTNOSTI KAMNA STÁLA.

SCHEMATA VYUŽITÍ

INVENTARIZAČNÍ KARTY PRVKŮ

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA

Objekt: E (fara)

Označení prvku: T1

Umístění: Podlaha sklepa E.S.2

Název prvku: Dveřní křídlo

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 890x1985

Popis: Dveřní křídlo jednokřídlých dveří, bíle natřené, na výšku členěné na tři pole, střední část na šířku na dvě pole, 2 panty jednoduchého válcovitého tvaru, otisk po štítku - asi elegant, panty a členění shodné s dveřmi T4.

Orientační datace: kolem 1920-1930 (spíše 1930 - dle archivních pramenů pořízeny jednokřídlé dveře do kuchyně).

Pravděpodobné původní umístění: mezi E.1.9 a E.1.7. variantně mezi E.1.1 a E.1.2 (podle dalších dveří se však zdá, že do haly a chodby orientovány dveře zelené).

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA

Objekt: E (fara)

Označení prvku: T2

Umístění: E.1.2 na podlaze/v okně

Název prvku: Dvevní křídlo

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 605x2150

Popis: Dvevní křídlo dvoukřídlových dveří, povrchová úprava poškozená - na jedné straně patrné bílo-modré kytičky, na druhé možná světle béžová, dělené na tři části, kování třikrát konus s kuličkou, panty a členění podobné jako T8.

Orientační datace: asi z doby stavebních úprav 1873 (tehdy pořízeno několik dveří dle archivních pramenů).

Pravděpodobné původní umístění: v patře, několik možných variant umístění - mezi E.2.1 a E.2.3, mezi E.2.1 a E.2.6, mezi E.2.6 a E.2.5, mezi E.2.6 a schodiště na půdu.

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA

Objekt: E (fara)

Označení prvku: T3

Umístění: E.1.2 v okně

Název prvku: Dveřní křídlo

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 615x2140(výška odhad - obtížně přístupné)

Popis: Dveřní křídlo dvoukřídých dveří, povrchová úprava silně poškozená - na jedné straně asi bílo-modrý nátěr, z druhé asi bílá, dělení na dvě pole, na rozích polí charakteristické vykrojení (stejně jako dveře T5 a T7, na jedné straně jednoduchá dveřní koule s jednoduchým kruhovým štítkem.

Orientační datace: doba výstavby (podobné dveře nalezeny a datovány jako starší než 1805 - Panský dům v Týnci Nad Labem, Michael Rykl a kolektiv, 2015, str. 91).

Pravděpodobné původní umístění: v patře, několik možných variant umístění - mezi E.2.1 a E.2.2, mezi E.2.4 a E.2.6

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA Objekt: E (fara) Označení prvku: T4

Umístění: mezi E.1.2 a novostavba

Název prvku: Dveřní křídlo

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 945x1900

Popis: Dveřní křídlo jednokřídlých dveří, zeleně natřené z jedné strany, druhá strana nepřístupná, na výšku členěné na tři pole, střední část na šířku na dvě pole, 2 panty jednoduchého válcovitého tvaru, otisk po štítku asi elegant, panty a členění shodné s dveřmi T1.

Orientační datace: kolem 1920-1930 (spíše 1930 - dle archivních pramenů pořízeny jednokřídlé dveře do kuchyně).

Pravděpodobné původní umístění: mezi E.1.9 a E.1.7. variantně mezi E.1.1 a E.1.2 (podle dalších dveří se však zdá, že do haly a chodby orientovány dveře zelené).

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA Objekt: E (fara) Označení prvku: T5

Umístění: E.1.6. na zemi, pod trubkami lešení

Název prvku: Dvevní křídlo

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 605x2145

Popis: Dvevní křídlo dvoukřídlových dveří, povrchová úprava na jedné straně patrný bílomodrý vzorek s květinami, dělení na dvě pole, na rozích polí charakteristické vykrojení (stejně jako dveře T3 a T7), na jedné straně jednoduchá dvevní koule s jednoduchým kruhovým štítkem shodná s T3. Netvoří ovšem pár s T3.

Orientační datace: doba výstavby (podobné dveře nalezeny a datovány jako starší než 1805 - Panský dům v Týnci Nad Labem, Michael Rykl a kolektiv, 2015, str. 91).

Pravděpodobné původní umístění: v patře, několik možných variant umístění - mezi E.2.1 a E.2.2, mezi E.2.4 a E.2.6.

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA Objekt: E (fara) Označení prvku: T6

Umístění: E.1.6 na zemi, pod trubkami lešení

Název prvku: Dvevní křídlo

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 465x1920(výška odhad - obtížně přístupné)

Popis: Dvevní křídlo dvoukřídých dveří, neotevíravá část, na jedné straně zelený nátěr, druhá strana nepřístupná, členění polí nelze určit, profilace pole podobná jako T1 a T4

Orientační datace: 1920 - 1930, spíše podobně jako T1 a T4

Pravděpodobné původní umístění: v přízemí, mezi E.1.1 a E.1.4 (dle rozměrů na starém zaměření, současná velikost otvoru se liší po stavebních úpravách po roce 1990)

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA

Objekt: E (fara)

Označení prvku: T7

Umístění: mezi E.1.4 a E.1.6

Název prvku: Dveře dvoukřídlé

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 615+620x2020

Popis: Dveře dvoukřídlé, zelený nátěr, dělení na tři pole, na rozích polí charakteristické vykrojení (stejně jako dveře T3 a T5), na každé straně dva panty, novodobá plastová klika, stopy po starším štítku cca 1900 a ve vzd. asi 95 mm od vnější hrany špunt (asi po krabicovém zámku). Rámová zárubeň s jednoduchými profilovanými lištami.

Orientační datace: doba výstavby (podobné dveře nalezeny a datovány jako starší než 1805 - Panský dům v Týnci Nad Labem, Michael Rykl a kolektiv, 2015, str. 91), profilované lišty zárubeň pravděpodobně pozdější oprava.

Pravděpodobné původní umístění: mezi E.1.4 a E.1.6 - nachází se na původním místě

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA

Objekt: E'

Označení prvku: T8

Umístění: E' (přístavba) západní fasáda

Název prvku: Dveře dvoukřídlé

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 605+600x2140

Popis: Dveře dvoukřídlé, povrchová úprava poškozená - asi bílý nátěr, dělené na tři části, kování tři-krát konus s kuličkou na každé straně, a novodobé panty, patrný otisk po děleném štítku, konusy s kuličkou a členění podobné jako T8

Orientační datace: asi z doby stavebních úprav 1873 (tehdy pořízeno několik dveří dle archivních pramenů)

Pravděpodobné původní umístění: v patře, několik možných variant umístění - mezi E.2.1 a E.2.3, (mezi E.2.1 a E.2.6, mezi E.2.6 a schodiště na půdu (při správnosti zaměření stavu před rekonstrukcí 1990 lze vyloučit mezi E.2.6 a E.2.5, nelze ověřit - stěny se nedochovaly).

09/2017

AREÁL BÝVALÉ FARY VE VOJSLAVICÍCH NA PELHŘIMOVSKU

Vojslavice čp. 1

INVENTARIZAČNÍ KARTA

Objekt: E (fara)

Označení prvku: T.9

Umístění: Jižní průčelí

Název prvku: Dveře vstupní

Druh prvku: Truhlářský Kovářský Zámečnický Kamenický Ostatní

Rozměr: 750+750/2500

Popis: Dveře dvoukřídlé, povrchová úprava poškozená - zelený nátěr, dělené na tři části. Hlavice klapačky skrytá pod velmi silnou vrstvou několika nátěrů. V průběhu provádění průzkumu byly dveře odvezeny k opravě.

Orientační datace: Dveře pochází z doby kolem roku 1930 (v archívních materiálech se nachází účet z roku 1930, kde se o koupi dveří hovoří). Hlavice klapačky dveří pochází ze starších dveří - je pravděpodobně klasicistní.

Pravděpodobné původní umístění: Dveře se nacházejí na původním místě.

05/2017

NÁVRHOVÁ ČÁST

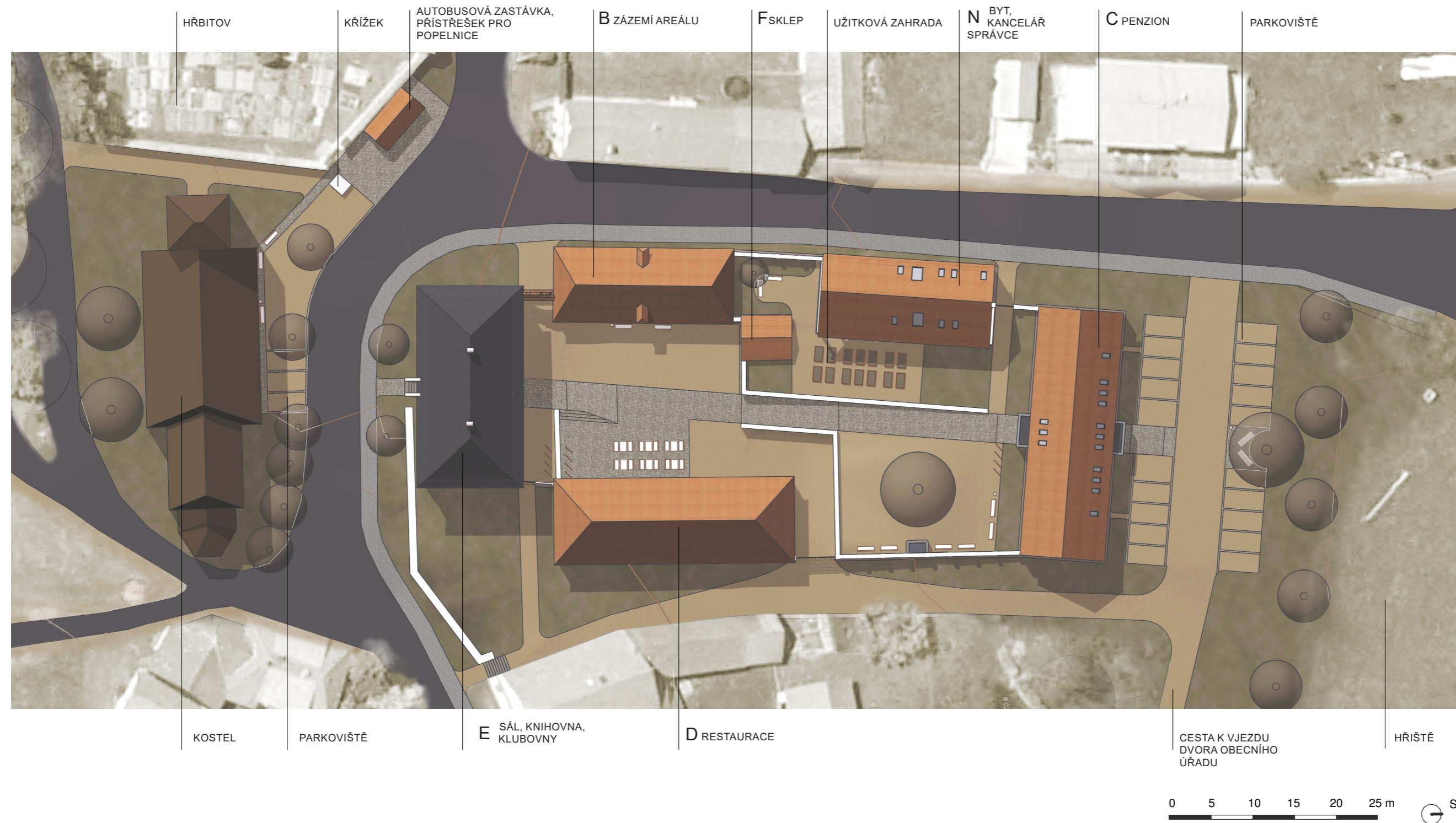

SITUACE

V současné době je bývalý farní hospodářský dvůr nevyužíván. Areál je tvořen budovou bývalé fary (objekt E), ke kterému přímo přiléhá vjezdová brána (objekt A) a dále bývalé chlévy (objekt B, D). Bývalá stodola (objekt C) tvoří pomyslnou protiváhu bývalé faře (objekt E). Zbouráním novodobé stodoly mezi objekty B a C je bývalá stodola (objekt C) značně izolovaná od zbývajících budov. K faře (objektu E) byla v 90. letech přistavena tvárnice novostavba, která není dokončena, narušuje působení areálu a barokní koncept osově souměrných průčelí fary.

Záměrem návrhu je rehabilitovat areál bývalé fary a zpřístupnit ho veřejnosti. Návrh počítá se zbouráním přístavby z betonových tvárnic a obnovením důležité osy fara (objekt E) – stodola (objekt C). Prostor je doplněn o novostavbu (objekt N), která se přirozeně zařadí do velmi zachovaného urbanismu obce a napomůže k vizuální integraci bývalé stodoly (objekt C). Umístění novostavby vychází ze způsobu řazení budov v historicky dochovaných hospodářských areálech.

URBANISTICKÁ KONCEPCE

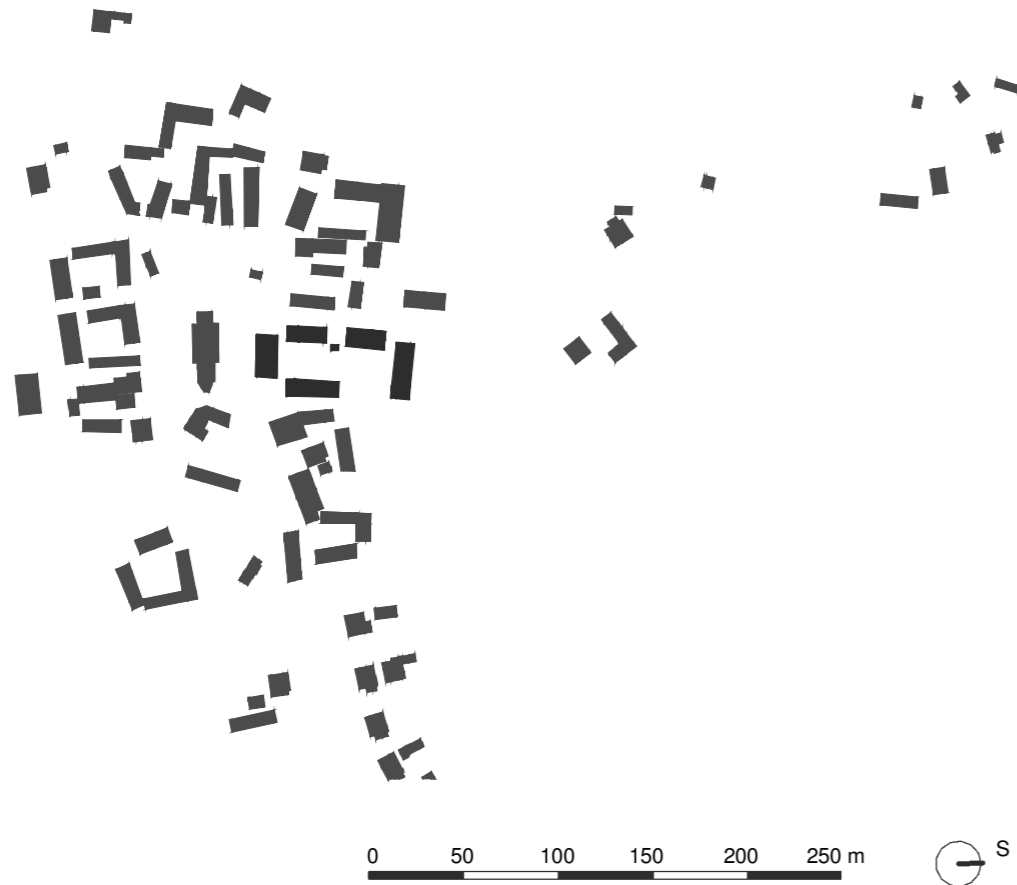
ŠIRŠÍ VZTAHY

Areál bývalé fary se nachází na návsi malé vesničky Vojslavice na Pelhřimovsku nedaleko dálnice D1 a vodní nádrže Švihov. Jedinými přístupovými cestami do Vojslavic je silnice do Koberovic podjíždějící dálnici a silnice vedoucí podél dálnice do Hořic. Nejbližší sjezd z dálnice se nachází právě u Koberovic, které jsou asi tři kilometry od Vojslavic.

Obce v okolí této nádrže na pitnou vodu se dlouhá léta vyliďňovaly a upadaly, jejich podpora a rozvoj je v současnosti poměrně aktuálním politickým tématem. Ani obec Vojslavice v současné době nemá dostatečné zázemí pro život občanské komunity.

Okolí vodní nádrže Švihov má potenciál stát se atraktivním pro turisty. Někteří lidé vcházejí do pásma hygienické ochrany vodního zdroje prvního stupně i přes zákaz vstupu, aby si užili téměř panenskou přírodu, podívali na kostel v Zahrádce či s větším odstupem zahlédli „dvojmost“ přes Želivku. Zástupci obcí v okolí Švihova jednájí s Povodím Vltavy, aby byla pásma hygienické ochrany kolem Švihova stanovena tak, aby okolí nádrže mohlo být využíváno pro ekologickou turistiku, jako je tomu u jiných vodních nádrží s pitnou vodou (například Vranov, Přísečnice, Šance, Vír, Římov, Fláje). V současnosti v blízkosti Vojslavic nevedou žádné cyklostezky a ani turistické stezky, a to ani v osídlených oblastech.

Návrh tak počítá se stavebním programem, který poskytne obci Vojslavice potřebnou veřejnou vybavenost (obecní knihovna, multifunkční sál, restaurace), která odpovídá i významu areálu v centru obce. Navržený stavební program zároveň umožní obci využít turistický potenciál (restaurace, penzion) – uvažuje tedy variantu, kdy se obcím v okolí vodní nádrže Švihov podaří prosadit možnost okolí vodní nádrže využívat.

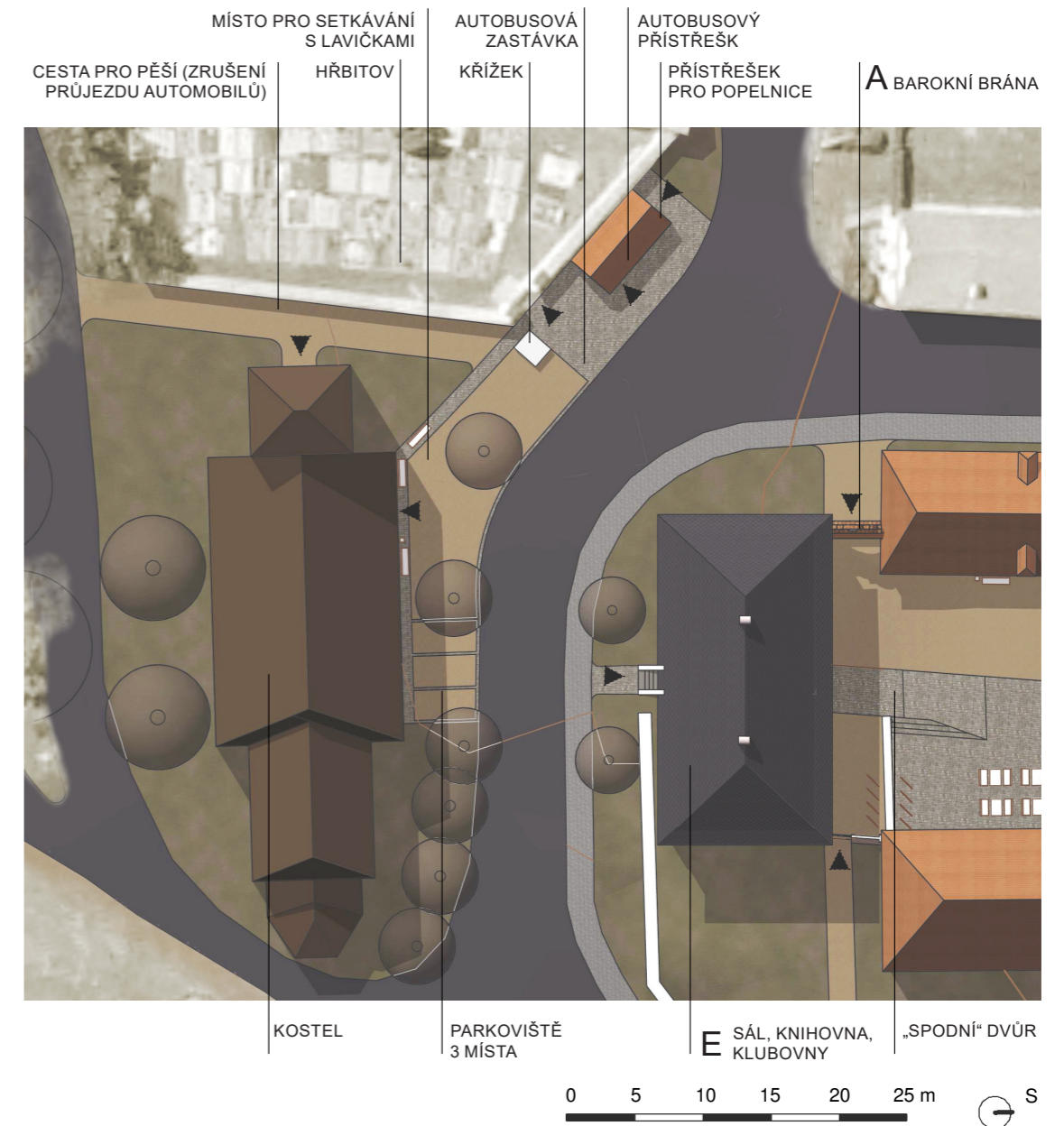
PROSTOR PŘED FAROU, NÁVES

V současné době je prostor v blízkosti fary značně zanedbaný. Hlavní jižní průčelí fary (objekt E) je orientováno na náves proti kostelu, západní průčelí a vjezdová brána (objekt A) se obrací směrem k hřbitovu a autobusové zastávce na návsi.

V současné době se před farou nacházejí pouze travnaté plochy, na které navazuje asfaltová silnice. Zcela chybí i důstojný prostor pro posezení a setkávání před kostelem, hřbitovem a přílehlou plechovou autobusovou zastávkou s popelnicemi.

Vjezdová brána (objekt A) je hlavním vstupem do spodní části dvora. Hlavní vstup do fary (objekt E) je z jižního průčelí – návrh obnovuje zanikající kamenné schodiště.

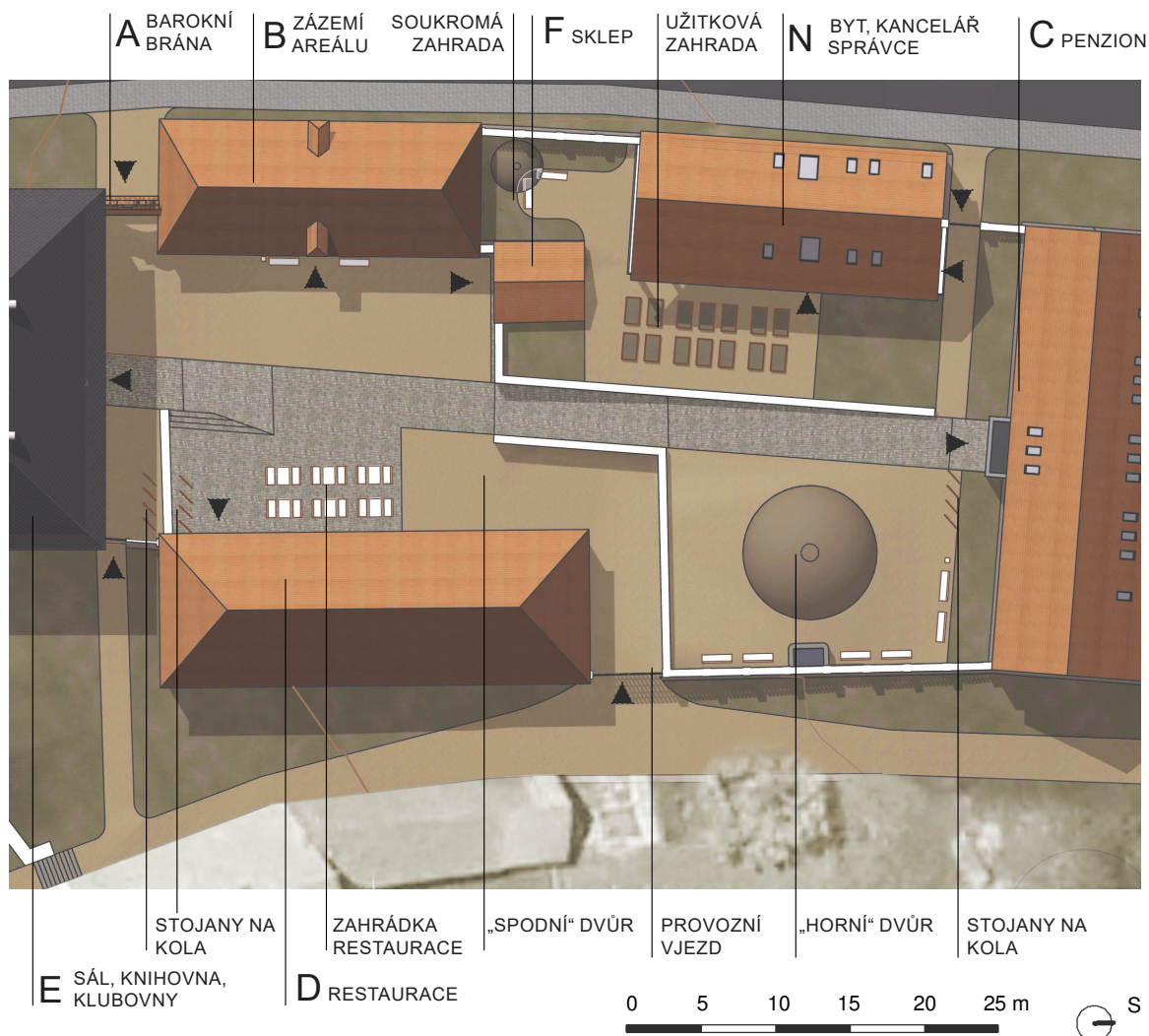
Návrh upravuje prostor tak, aby před stupem do kostela vzniklo posezení s lavičkami. To navazuje na prostranství před hřbitovem a autobusovou zastávkou. Z tohoto důvodu uvažují zrušení průjezdu automobilů mezi kostelem a hřbitovem (silnice vedoucí podél návsi je obousměrná, takže příjezd k domům kolem návsi zůstává zachován). K novému přístřešku autobusové zastávky je přimknut i přístřešek na popelnice, vstupem orientovaný směrem k provoznímu vjezdu hřbitova. Do upraveného prostranství jsou začleněny stávající stromy. Před kostelem jsou navržena tři parkovací stání.

SPODNÍ DVŮR

Velikost areálu umožňuje rozdělit i dvůr podle různých úrovní přístupnosti. „Spodní“, jižní, část dvora, bude dějištěm nejen obecních událostí. Je sevřena mezi objekty A, B, D a E. V objektech D, E je umístěna veřejná vybavenost obce – v objektu D restaurace, v objektu E obecní knihovna, multifunkční sál, klubovny.

Do této části dvora lze vstoupit z návsi ze západu původní vjezdovou bránou (objekt A, další vstup je brankou na východě, případně z návsi průchodem farou (objekt E). Severně od objektu D (restaurace) je umístěn vjezd, který umožňuje zásobování (bez nutnosti průjezdu barokní branou, obzvláště v době konání akce ve spodní části dvora). Před severním průčelím fary (objekt E) je odtěžen násyp, díky tomu vzniká bezbariérový přístup do této budovy. Prostor letní zahrádky a vstupu restaurace (objekt D) je z tohoto důvodu vůči prostoru bezprostředně před farou (objekt E) vyvýšený o necelý půl metr. Bezbariérový přístup je zajištěn mírným sklonem dvora.

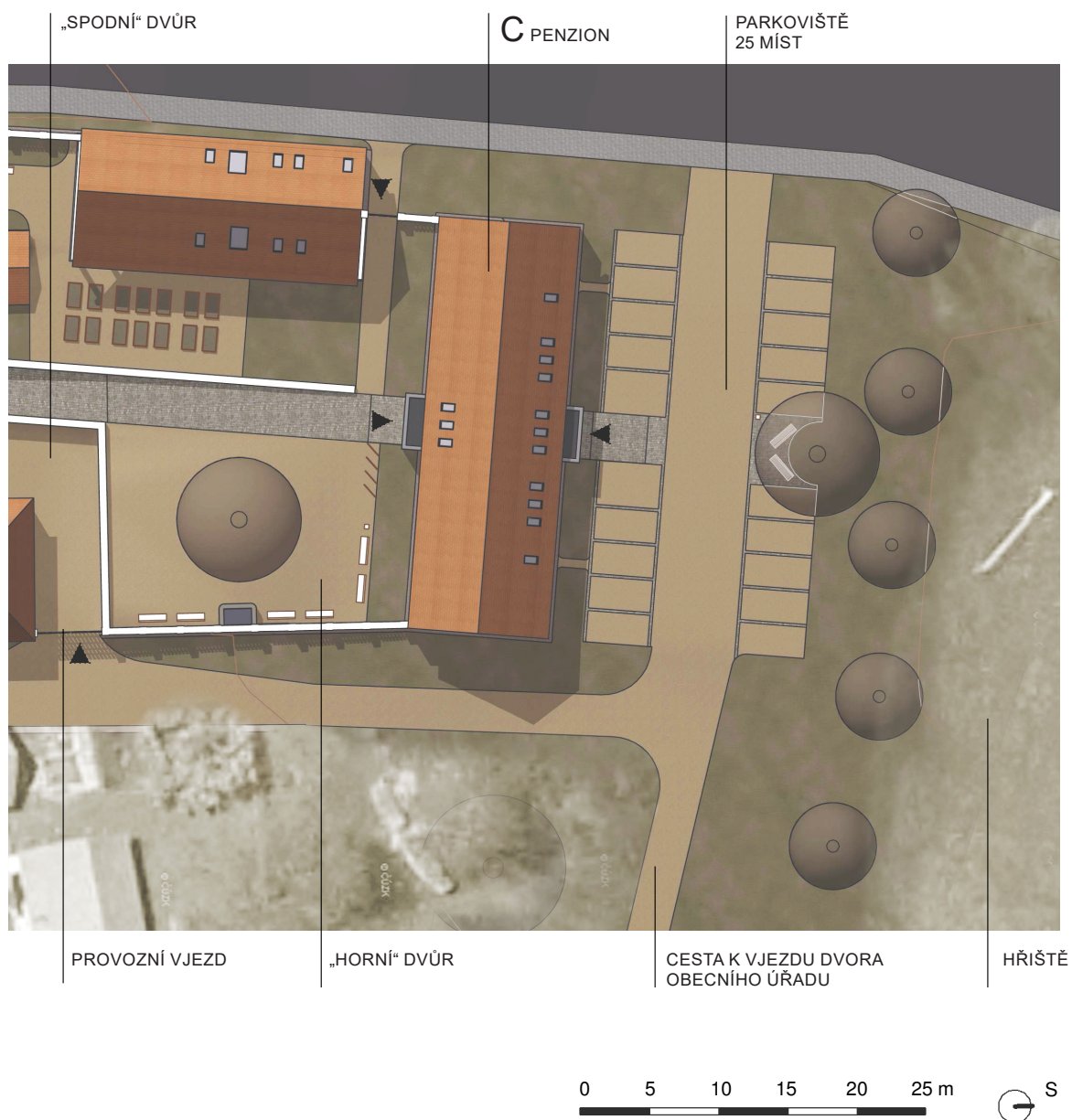

HORNÍ DVŮR

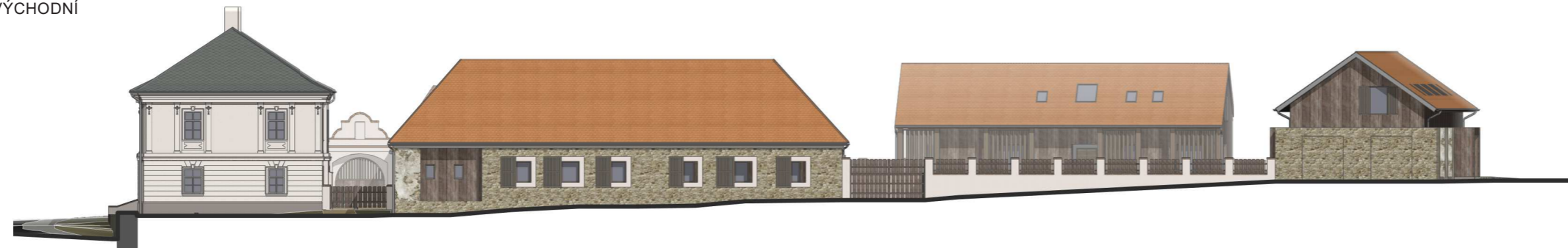
„Horní“, severní, část dvora je asi o metr výše než spodní část, se spodní částí je spojena rampou. Je obklopena objekty C (penzion) a N (kancelář, byt správce). Má méně veřejný charakter než spodní část. Východní strana před bytem správce (objekt N) je oddělena nízkou zídkou – v tomto prostoru se nachází užitková zahrada. Mezi novostavbou (objekt N) a bývalým chlévem (objekt B) se nachází prostor, který rodině správce poskytuje vzhledem k odstupům a výškovým rozdílům dostatečné soukromí a intimitu. U zbylé části horního dvora se předpokládá využití především zákazníky penzionu. Do horní části dvora lze vstoupit z ulice ze západu, případně průchodem objektem C (penzion) z parkoviště.

PROSTOR SEVERNĚ OD BÝVALÉ STODOLY (OBJEKT C)

Severně od bývalé stodoly (objekt C) je navrženo parkoviště s 20 parkovacími místy. Velikost parkoviště je navržena tak, aby vyhověla požadavkům na řešení dopravy v klidu areálu. Je pravděpodobné, že bude sloužit především zákazníkům penzionu, při konání obecních akcí (ať už v exteriéru či v interiéru) nepovažují za pravděpodobné, že by vzhledem k vzdálenostem dojíždělo autem větší množství lidí (velikost a uspořádání obce). Parkoviště je tvořeno nenápadnou mlatovou plochou, severně na ni navazuje stromořadí, které odděluje parkoviště od obecního hřiště.

CELKOVÝ POHLED NA AREÁL
POHLED VÝCHODNÍ

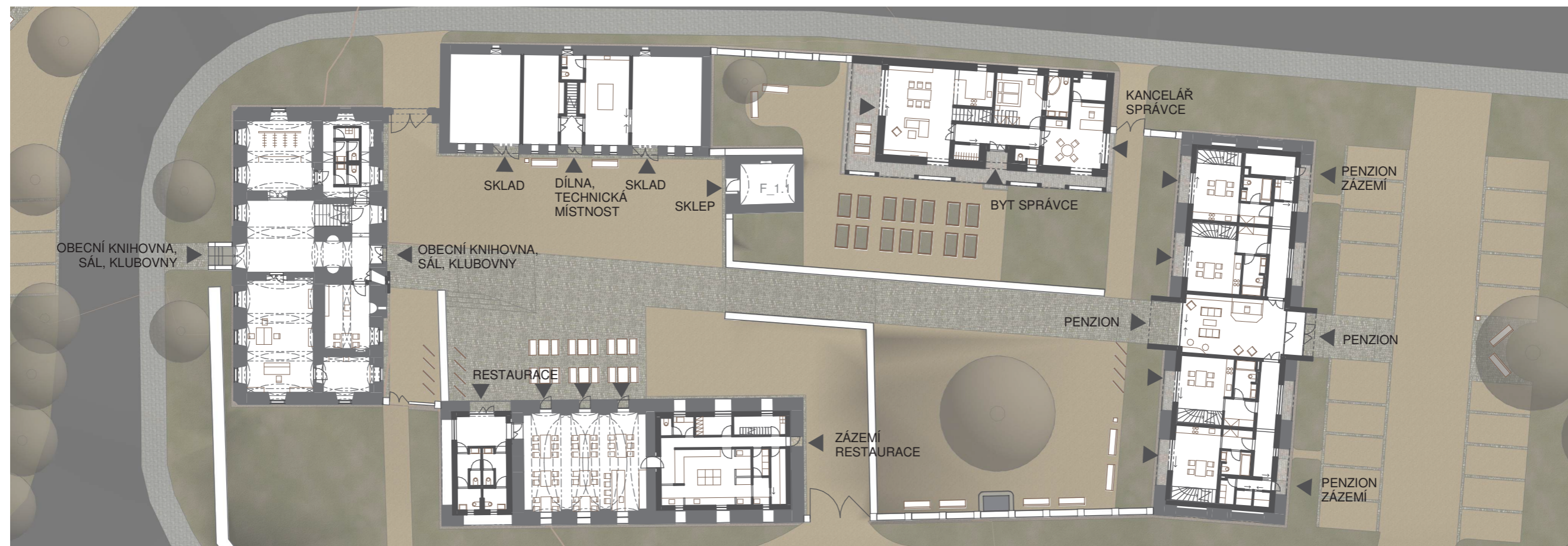

POHLED ZÁPADNÍ

0 5 10 15 20 25 m

NÁVAZNOST PARTERU NA DVŮR

0 5 10 15 20 25 m

ARCHITEKTONICKÝ VÝRAZ

V návrhu byl kladem důraz na zachování hodnotných konstrukcí a detailů a podpoření celistvosti areálu. Tomu byl přizpůsoben přístup úprav stávajících objektů včetně rozmístění jednotlivých provozů – ty jsou rozmístěny nejen podle návaznosti na veřejné prostory a požadavků na soukromí, jak je popsáno v podkapitole situace, ale i podle nároků jednotlivých funkcí – míry stavebních zásahů, jaké vyžadují – a stupně zachování a hodnotnosti prostor. Podoba novostavby (objekt N) vychází z tvaru jednoduchých vesnických budov, tak aby se přirozeně zapojila mezi již existující budovy a podpořila celistvost areálu a aby zároveň jako novostavba měla současný vzhled. Řešení budov odkazuje na tradiční konstrukce a materiály a snaží se o jejich soudobé použití.

Návrh pracuje se principem zachování původního kamenného zdiva a jeho doplňování dřevěnými vestavbami (do tohoto principu zapadá i řešení novostavby, která je dřevostavbou). Použití neomítného kamenného zdiva a jeho doplňování bílými omítkami a dřevěnými prvky se opakuje při řešení fasád všech hospodářských budov, u pohledově exponovaných částí dřevostaveb je použita provětrávaná fasáda s dřevěnými prvky. Používání těchto jednotných principů vede ke vzniku uceleného dojmu z působení areálu. Z předchozích zásad řešení fasád se vymyká fara (objekt E) a vjezdová brána (objekt A), které dominují celému dvoru. Oba objekty jsou bíle omítnuty a je obnovena jejich bohatá štuková výzdoba.

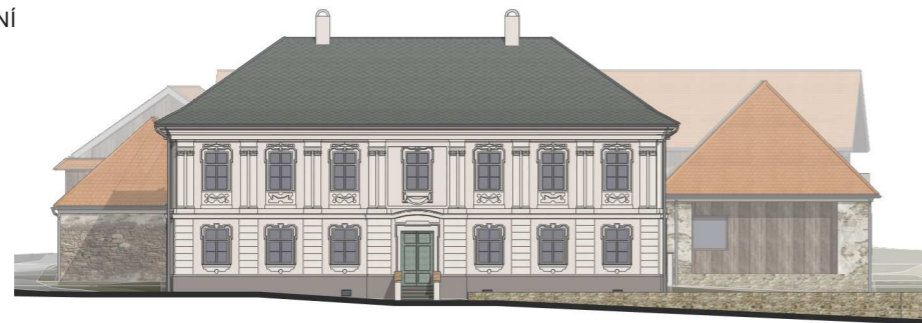
NOVOSTAVBY / VESTAVBY

STÁVAJÍCÍ OBJEKTY

STÁVAJÍCÍ OBJEKTY

CELKOVÝ POHLED NA AREÁL

POHLED JIŽNÍ

POHLED SEVERNÍ

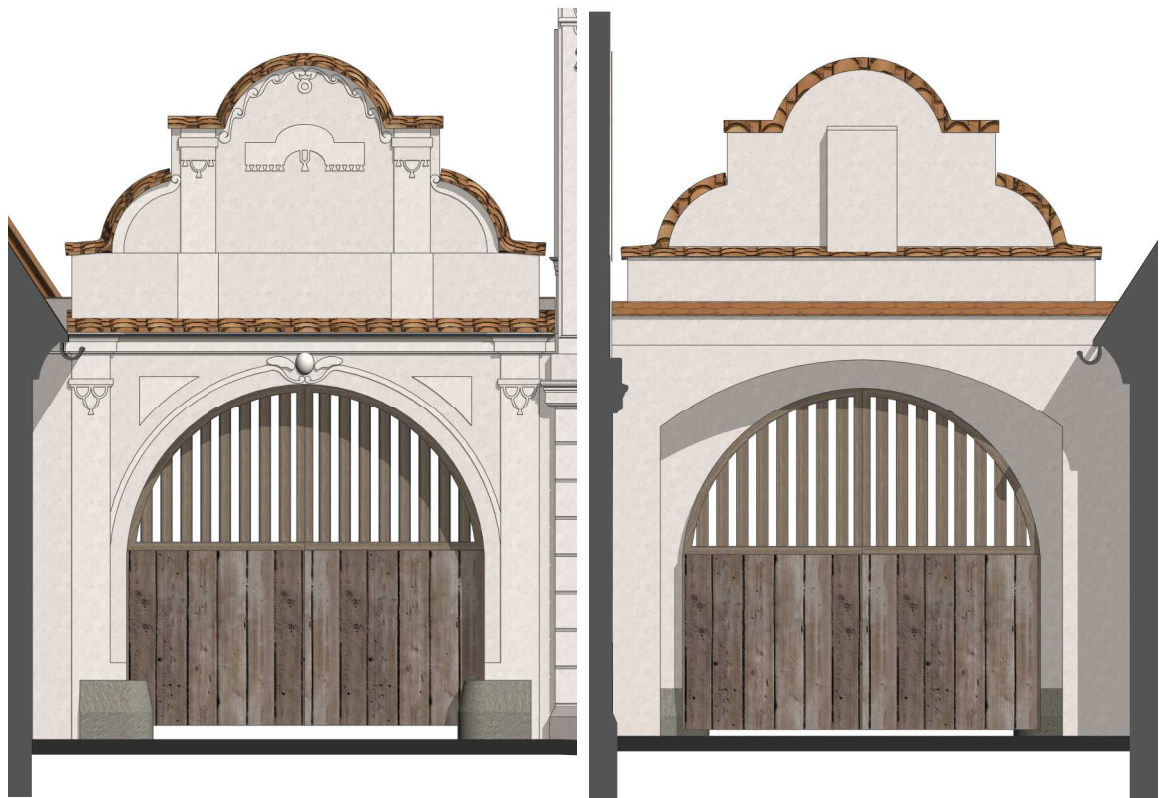
0 5 10 15 20 25 m

OBJEKT A: REPREZENTATIVNÍ VSTUP DO AREÁLU

Brána je hlavním vstupem části areálu sloužící především životu obce. Podoba štukové výzdoby je odhadnuta podle reliktnů a fotografií. Brána je bíle omítnuta a koresponduje s barevností omítek použitých na dalších objektech. Původní barevnost se nepodařila zjistit. Do brány jsou osazena nová jednoduchá vrata.

POHLED ZÁPADNÍ

POHLED VÝCHODNÍ

0 1 2 3 4 5 m

OBJEKT B: PROVOZNÍ ZÁZEMÍ AREÁLU - SKLADY, DÍLNA, TECHNICKÁ MÍSTNOST

Jednoduchá přízemní budova s valbovou střechou a pohledově upravenými kamennými zdmi je orientována do spodní části dvora, která bude sloužit především potřebám veřejnosti – stane se dějištěm různých obecních akcí. Směrem do ulice se objekt otevírá pouze třemi malými původními okénky. Kamenné stěny jsou s výjimkou stěny východní (orientovaná do dvora) poměrně dobře zachované, proto jsem do nich nechtěla prorážet nové otvory.

Z těchto důvodů objekt B poskytuje ideální místo pro různé skladovací prostory – mimo jiné i pro uskladnění veškerého potřebného vybavení pro konání venkovních obecních akcí tak, aby bylo po ruce. Díky poloze vzhledem k ostatním budovám areálu lze v do této budovy umístit technickou místnost se zázemím pro centrální vytápění areálu – poloha umožňuje vedení tepla bez příliš velkých vzdáleností a s nimi rostoucích tepelných ztrát.

DISPOZICE

Do provozního zázemí areálu jsou tři samostatné vstupy, všechny orientované směrem do dvora. Krajními dveřmi lze vstoupit do skladových prostor, kde je místo pro uskladnění veškerého vybavení pro konání nejrůznějších obecních akcí či místo pro sekačky, sněhové frézy a další.

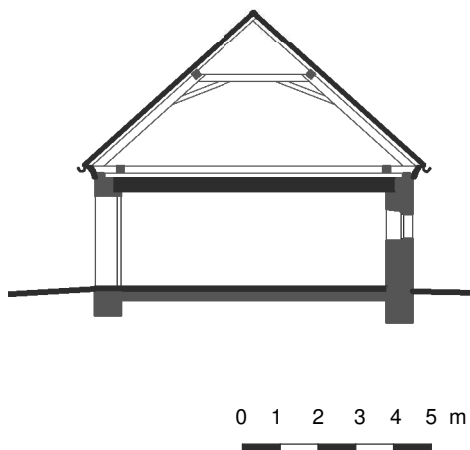
Na vstup v ose průčelí navazuje zádveří se schodištěm na půdu, na jih od něj se nachází technická místnost, na sever dílna s hygienickým zázemím. Dílna má možnost propojení s jedním ze skladů širokými posuvnými dveřmi.

Poloha stávajících novodobých příček nevyhovuje tomuto dělení, proto jsou odstraněny.

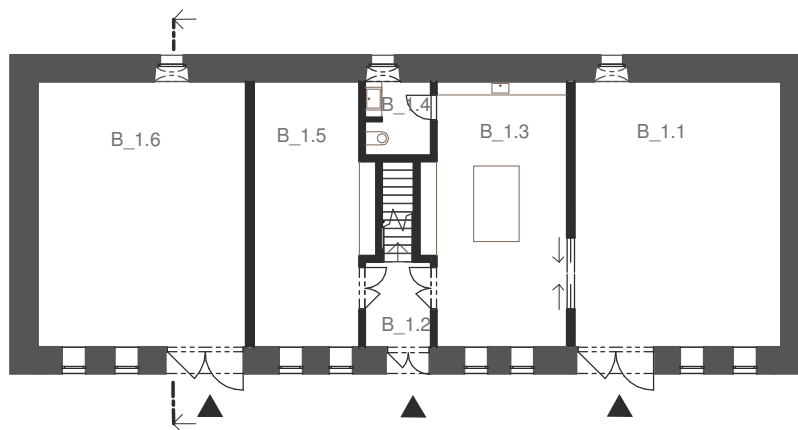
KONSTRUKCE

Nosný systém objektu zůstává zachován - je stěnový tvořený obvodovými kamennými stěnami, východní zeď je od úrovně parapetů cihelná s betonovými překlady na okny. Tato úprava byla provedena pravděpodobně po roce 1950 v souvislosti s adaptací stavby na vepřín. Část cihelné zdi pravděpodobně bude muset být přespárována. Krov (pravděpodobně z doby po roce 1950) vizuálně vypadá v poměrně dobrém stavu, je ponechán.

ŘEZ

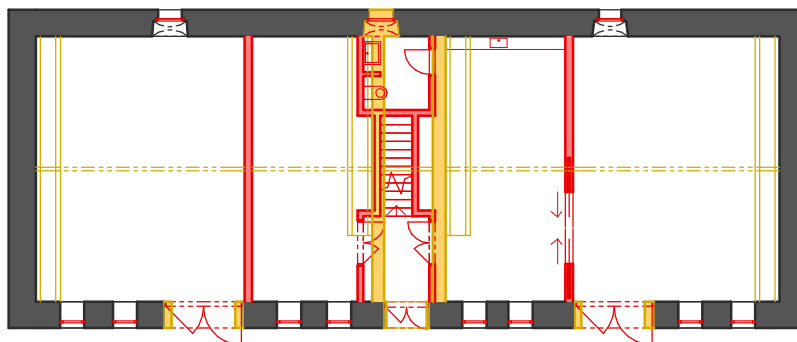
PŘÍZEMÍ

0 1 2 3 4 5 m

■ NOVÉ
■ STÁVAJÍCÍ

PŘÍZEMÍ - BOURANÉ A NOVÉ KONSTRUKCE

0 1 2 3 4 5 m

■ NOVÉ
■ STÁVAJÍCÍ
■ BOURANÉ

B_1.1 SKLAD, STROJE
B_1.2 ZÁDVEŘÍ
B_1.3 DÍLNA
B_1.4 WC
B_1.5 TECHNICKÁ MÍSTNOST
B_1.6 SKLAD

FASÁDY:

Původní kamenné zdivo doplňují bíle omítnuté části v místech symetricky rozmístěných okenních a dveřních otvorů. Budova byla dříve omítána, ale většina omítek opadala a odhalila kamenné zdivo. Toto kamenné zdivo zůstává neomítnuté s odborně ošetřenými spárami a pozůstatky zachovaných omítek. Nově jsou bíle omítány cihelné části zdiva (část východní fasády) a šambrány kolem oken (západní fasáda). Okenní otvory zůstávají stávající, dveřní jsou rozšířeny. Pořízeny jsou nové okenní a dveřní výplně s dřevěnými rámy. Okenní otvory mohou být kryty okenicovými žaluziemi.

Hlavní osa východního a západního průčelí je zdůrazněna vikýři. Návrh počítá s výměnou eternitové střešní krytiny za keramickou – bobrovky, což přispívá k jednotnému vizuálnímu působení areálu. Vzhledem k materiálovému řešení střech ostatních hospodářských budov je pravděpodobné, že bobrovkami byla v dřívějších dobách pokryta i tato budova bývalého chléva. Podle konzultace se statikem by měl stávající krov vyhovět na zatížení i touto keramickou střešní krytinou, i když je těžší než eternitová.

POHLED ZÁPADNÍ

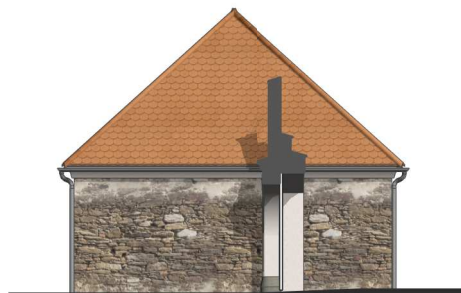
POHLED VÝCHODNÍ

POHLED SEVERNÍ

POHLED JIŽNÍ

0 1 2 3 4 5 m

OBJEKT C: PENZION

Bývalá stodola se nachází v severní části areálu, stojí stranou od ostatních budov, poskytuje tak dostatečné soukromí ubytovaným. Ze severu k penzionu přiléhá parkoviště, které potřebují většinou právě jeho zákazníci. Po odstranění poškozených částí zůstává ze stodoly torzo, které je tvořeno kamennými pilíři a částí štítových stěn. Mezi ně je vestavěna jednoduchá dřevostavba se sedlovou střechou, která zajišťuje ubytovaným soudobý standart.

DISPOZICE

Penzion je přízemní budova s využitým podkrovím. Celkem se v ní nachází čtyři apartmány s maximální kapacitou 4 osoby (celkem tedy 16 lidí), které mohou poskytnout ideální zázemí například pro rodiny s dětmi.

Hlavní vstup je ze severní strany z parkoviště. Na vstupní prostory navazuje recepce se společenskou místností – vzhledem k velikosti ubytování nebude recepce stále obsazená (je uvažováno docházením správce v případě potřeby na zavolání). Ze společenské místnosti je přímý přístup do dvora.

K severní fasádě orientované na parkoviště se přimyká chodba, jižní část je lemována apartmány, které se otevírají do dvora. V přízemí apartmánu se nachází předsíňka, koupelna a převýšený prostor se schodištěm, kde je situována kuchyňka s jídelním stolem. Schodiště vede do podkroví, kde se podle typu apartmánu nachází jedna ložnice s možností přistýlky nebo dvě ložnice. Podkroví je osvětleno otvory ve štítech a střešními okny, které jsou většinou orientovány na sever.

V přízemí se dále nachází provozní zázemí penzionu, které je orientováno umístěno u obou štítů na severní straně. Má možnost vlastního vstupu s návazností na parkoviště.

KONSTRUKCE

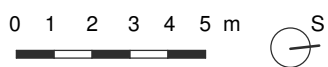
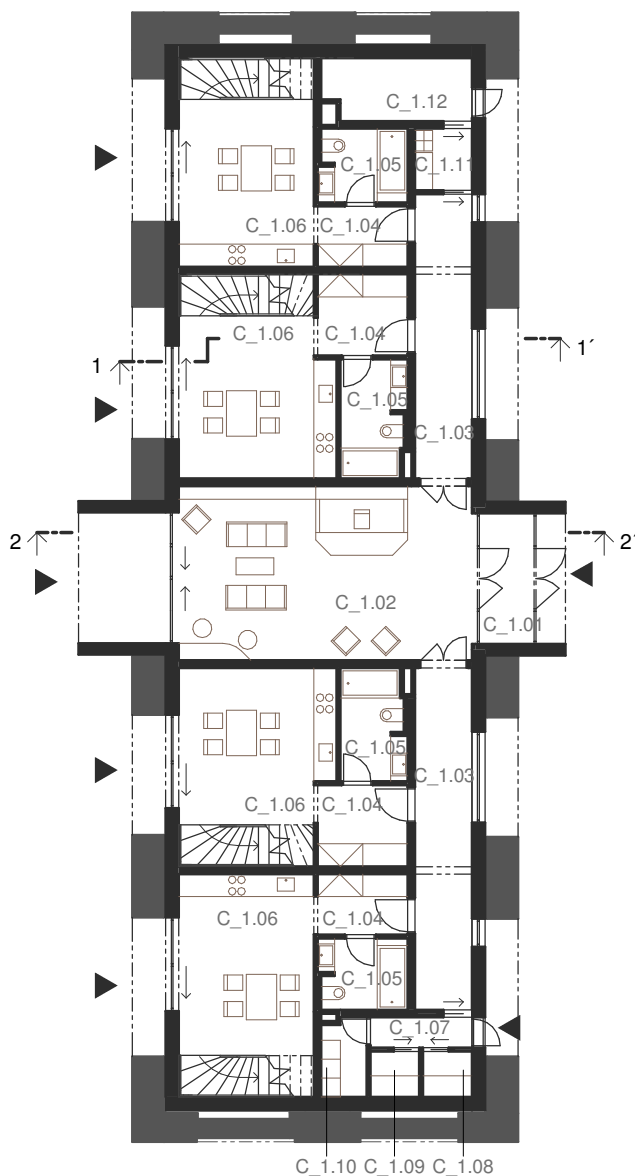
Ve stěnách bývalé stodoly jsou vybourány cihelné vyzdívký z 50. let minulého století, poničené štítové stěny v úrovni římsy a odstraněn poškozený krov a strop. Ze stodoly tak zůstaly pouze kamenné pilíře a spodní části kamenných štítů, které jsou odborně ošetřeny a v horní části zafixovány vrstvou vápenné malty. Do tohoto torza je vestavěna dřevostavba, která zákazníkům penzionu zajistí tepelnou pohodu a soudobé standardy. Vestavba je na torzu stodoly konstrukčně zcela nezávislá.

Dřevostavba je tvořena stěnovým nosným systémem ze sendvičových panelů (např. europanel, eko-konstrukce, dřevo-house, nema) – tento postup je zvolen z důvodu snadnější realizace bez nutnosti realizovat fasádu orientovanou do vzduchové mezery mezi původním kamenným zdivem a stěnou novostavby. Na stěny jsou pak kotveny systémové panely s žebry sepnuté vrcholovou vaznicí, které vestavbu zastřešují. Toto řešení umožňuje maximální využití podkroví. Na velký přesah střechy je použit také systémový panel, který je právě pro toto vykonzolování určen.

Pro založení vestavby bude třeba mimo jiné provést průzkum základů stodoly - hospodářské budovy v historii obvykle měli poměrně mělké základy. Vestavba bude pravděpodobně založena na patkách, které vynáší práh. Na práh pak budou kotveny stěny. Vhodným rozmístěním patek by došlo k co nejmenšímu ovlivnění základů stodoly, i když na základě průzkumu nelze vyloučit, že bude potřeba základy stodoly upravit, například podezděním. Dřevěné panely budou založeny minimálně 20 cm nad terémem, podlaha přízemí dřevostavby je mírně vyvýšená a terénní rozdíl vyrovnán rampou.

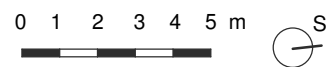
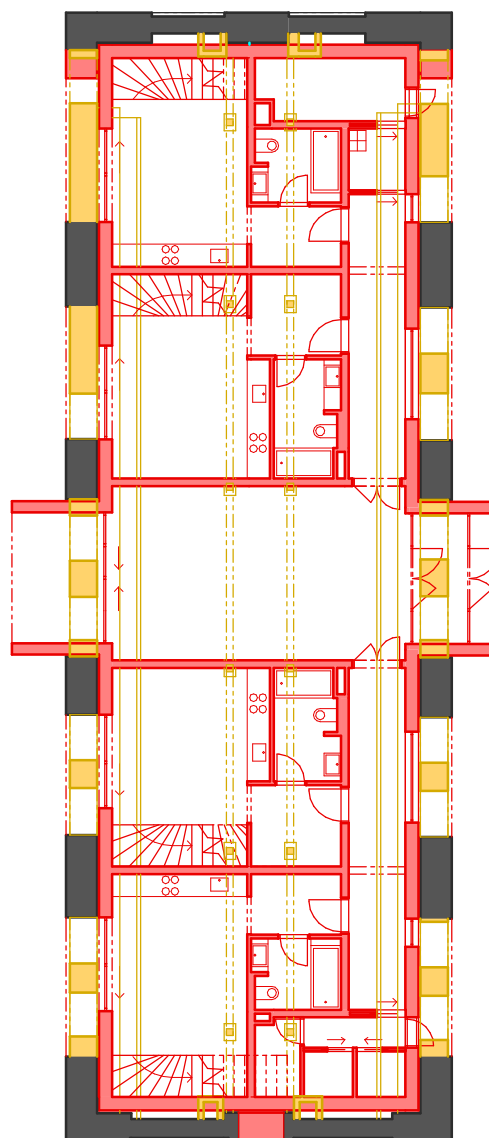
PŘÍZEMÍ

PŘÍZEMÍ - BOURANÉ A NOVÉ KONSTRUKCE

NOVÉ
 STÁVAJÍCÍ

- C_1.01 ZÁDVEŘÍ
- C_1.02 SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST, RECEPCE
- C_1.03 CHODBA
- C_1.04 PŘEDSÍŇ
- C_1.05 KOUPELNA
- C_1.06 KUCHYŇKA

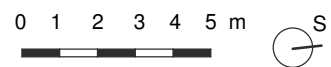
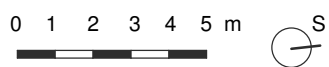
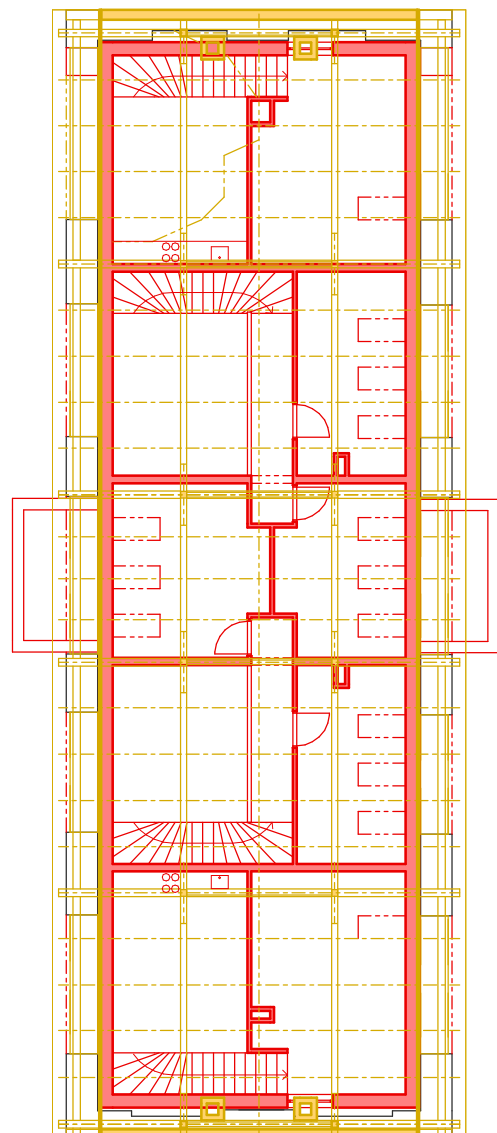
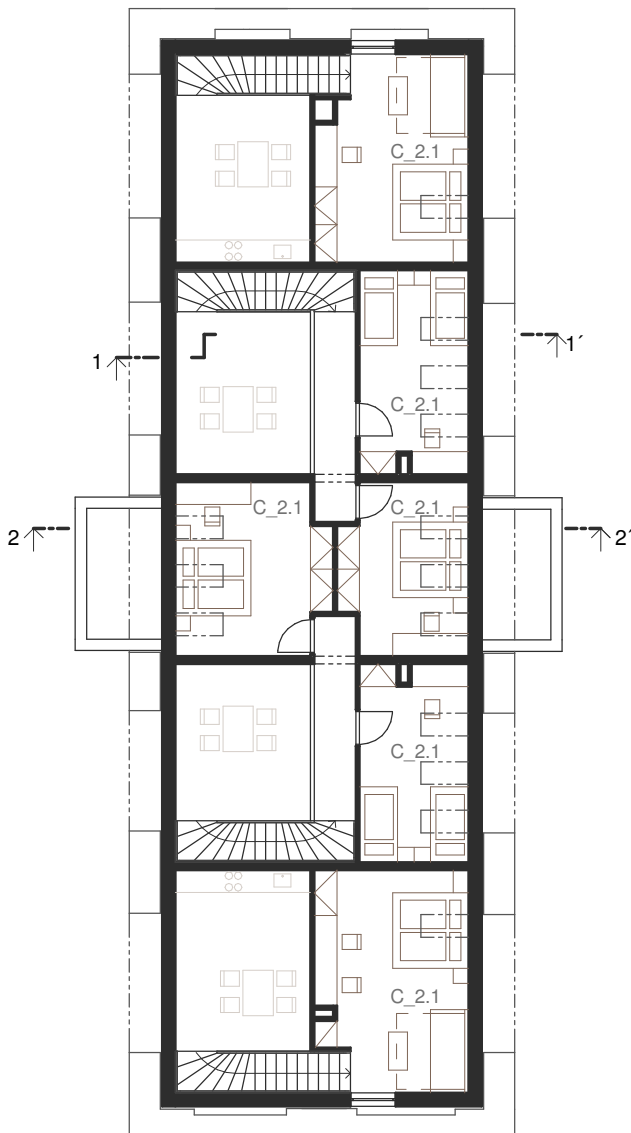

NOVÉ
 STÁVAJÍCÍ
 BOURANÉ

- C_1.07 PROVOZNÍ CHODBA
- C_1.08 SKLAD ČISTÉHO PRÁDLA
- C_1.09 SKLAD ŠPINAVÉHO PRÁDLA
- C_1.10 ODPAD
- C_1.11 ÚKLID
- C_1.12 TECHNICKÁ MÍSTNOST

PODKROVÍ

PODKROVÍ - BOURANÉ A NOVÉ KONSTRUKCE

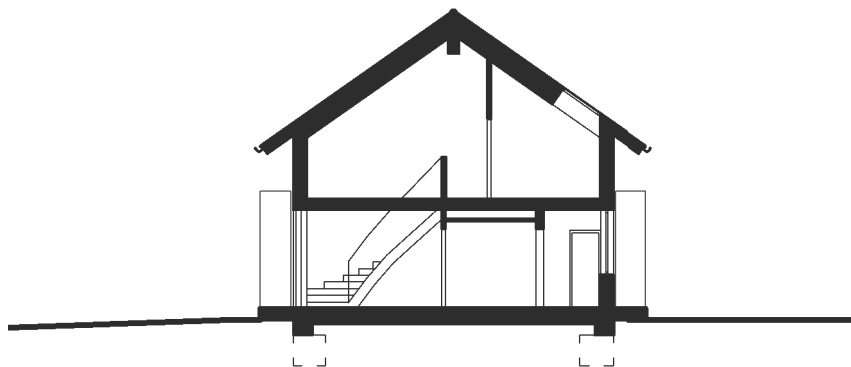

- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ

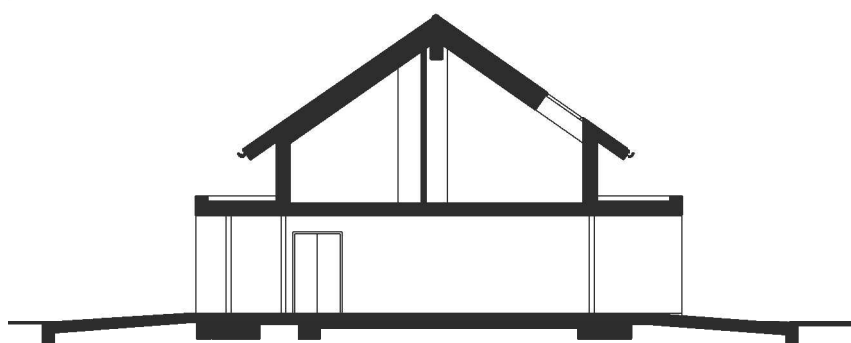
- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ
- BOURANÉ

C_2.1 LOŽNICE

ŘEZ 1

ŘEZ 2

0 1 2 3 4 5 m

FASÁDY

Jižní a severní průčelí je rytmizováno střídáním kamenných pilířů a průhledem na dřevěná prkna a okna fasády vestavby. Stínění velkých jižních oken je zajištěno vnějším stíněním – skládacími a posuvnými dřevěnými okenicovými žaluziemi.

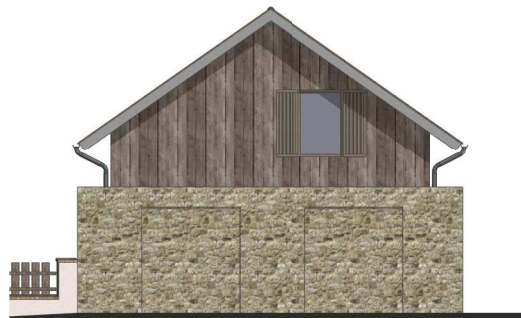
Hlavní osa, kde se nachází vstup, je zdůrazněna plocho střechou částí dřevostavby, která vybíhá z prostoru mezi pilíři a příčně protíná jednouchou přízemní hmotu dřevostavby se sedlovou střechou.

Na střeše s velkým přesahem, která zajišťuje alespoň částečnou ochranu pilířům původní stodoly, je stejně jako u ostatních přízemních budov areálu použita keramická střešní krytina. Střecha je pro osvětlení podkroví prolomena střešními okny – ty jsou většinou orientovány na sever, v jejich rámu na vnější straně je umístěno stínění roletou.

POHLED ZÁPADNÍ

POHLED VÝCHODNÍ

POHLED SEVERNÍ

POHLED JIŽNÍ

0 1 2 3 4 5 m

OBJEKT D: RESTAURACE

Jednoduchá přízemní stavba s kamennými zdmi a valbovou střechou je orientována do spodní části dvora, která bude sloužit především potřebám veřejnosti – stane se dějištěm různých občasných akcí. Ve dvoře je dostatečný prostor pro zahrádku restaurace, která nebude rušit sousedy a zachovaný klenutý sál ve střední části budovy nabídne návštěvníkům jedinečnou atmosféru. Dřevěné vestavby sevřené mezi kamennými stěnami poskytnou vhodné místo pro zázemí restaurace.

DISPOZICE

Prostorný vstup do restaurace je orientovaný do dvora a je umístěn v nejjižnější části stavby. Zádveří se nachází v dřevostavbě sevřené mezi původními pilíři a stěnou. V tomto prostoru jsou umístěny také záchody, které budou využívány i při konání občasných akcí. Na zádveří navazuje vlastní prostor restaurace v klenutém sále, který se do dvora (a na zahrádku restaurace) otevírá několika prosklenými dveřmi. Do sálu se pohodlně vejde 38 zákazníků. Za sálem následuje zázemí restaurace s kuchyní, dřevostavba vestavěná do prostoru mezi kamennými stěnami. Na půdě umístěno další potřebné další zázemí a technologie (vzduchotechnika).

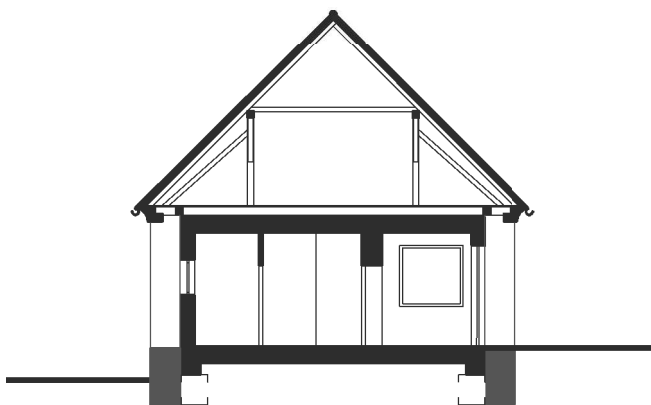
KONSTRUKCE

Nosný systém stávajícího chléva je převážně stěnový s nosnými obvodovými stěnami, na jihu se nacházejí pilíře, mezi kterými jsou provedeny vyzdívky z pórobetonových tvárnic. Budova je v havarijním stavu.

Návrh počítá s odstraněním zvětralých pórobetonových tvárnic, stávajícího krovu (na severní straně je již zcela zřícený) a ponecháním pouze obvodových kamenných zdí, pilířů a klenby nad střední částí stavby (klenba nad severní částí je již zřícená). Ponechané konstrukce musí být stabilizovány – některé části stěn především na severní straně stavby bude třeba přezdíť, postupně se rozevírající kamenné stěny budou zajištěny například ocelovými táhly.

Do torza stavby jsou stejně jako v případě objektu C vestavěny dřevostavby, které zajistí i potřebné zázemí pro technologie. Použit je stejný systém konstrukce, na rozdíl od objektu C je nad dřevostavbami proveden plochý strop. Zastřešení objektu spočívá na kamenných stěnách a jedná se o kopii stávajícího (z větší části zříceného) krovu – není pravděpodobné, že by jeho některé části byly použitelné.

ŘEZ

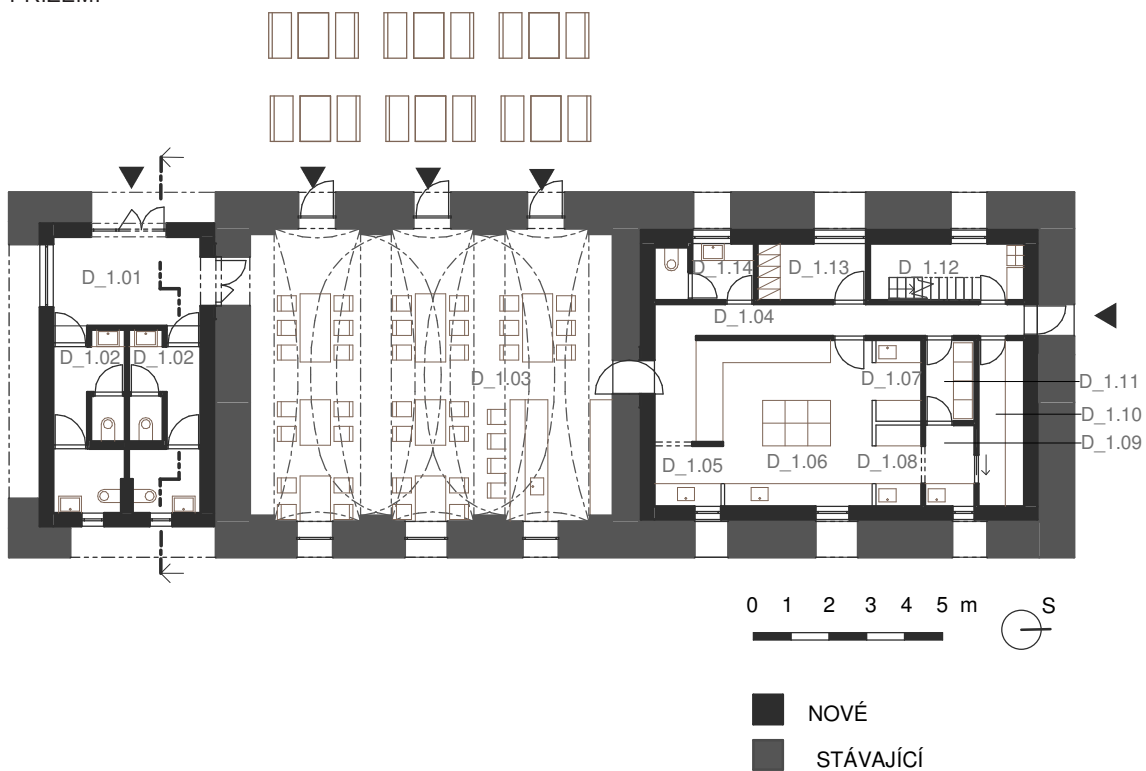

■ NOVÉ
■ STÁVAJÍCÍ

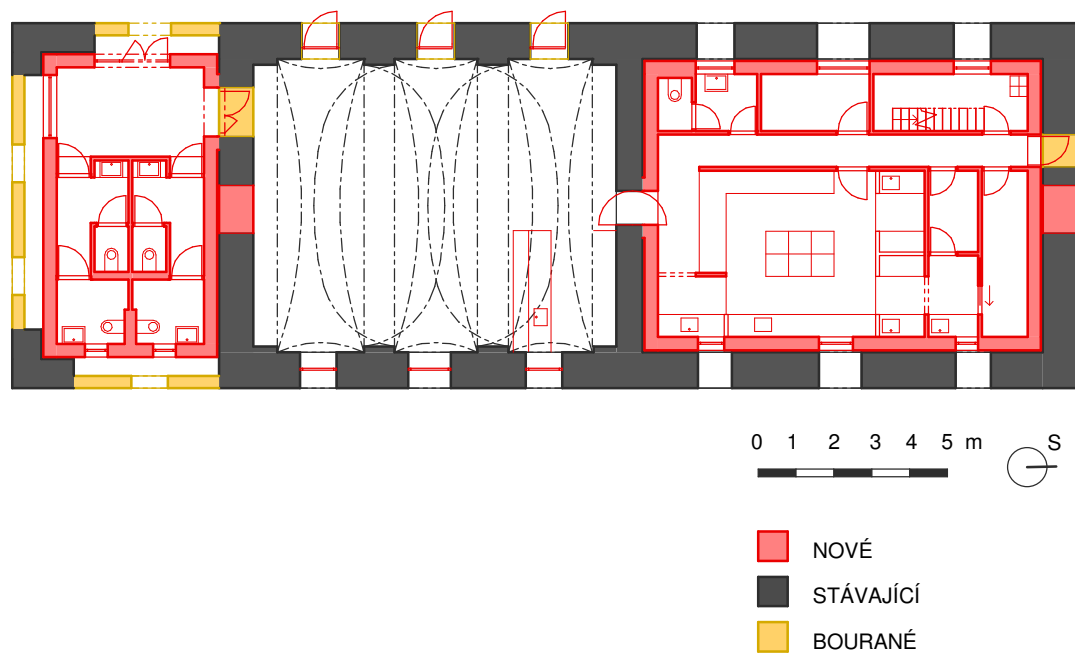
0 1 2 3 4 5 m

PŘÍZEMÍ

PŘÍZEMÍ - BOURANÉ A NOVÉ KONSTRUKCE

D_1.01 ZÁDVEŘÍ

D_1.02 WC

D_1.03 RESTAURACE

D_1.04 CHODBA

D_1.05 MYTÍ STOLNÍ NÁDOBÍ

D_1.06 OFFICE, VARNA, ČISTÁ PŘÍPRAVNA

D_1.07 MYTÍ NÁDOBÍ KUCHYŇSKÉ

D_1.08 ČISTÁ PŘÍPRAVNA ZELENINY

D_1.09 HRUBÁ PŘÍPRAVNA ZELENINY

D_1.10 SKLAD

D_1.11 ODPAD

D_1.12 TECHNICKÁ MÍSTNOST, ÚKLID

D_1.13 ŠATNA PRO PERSONÁL

D_1.14 WC PRO PERSONÁL

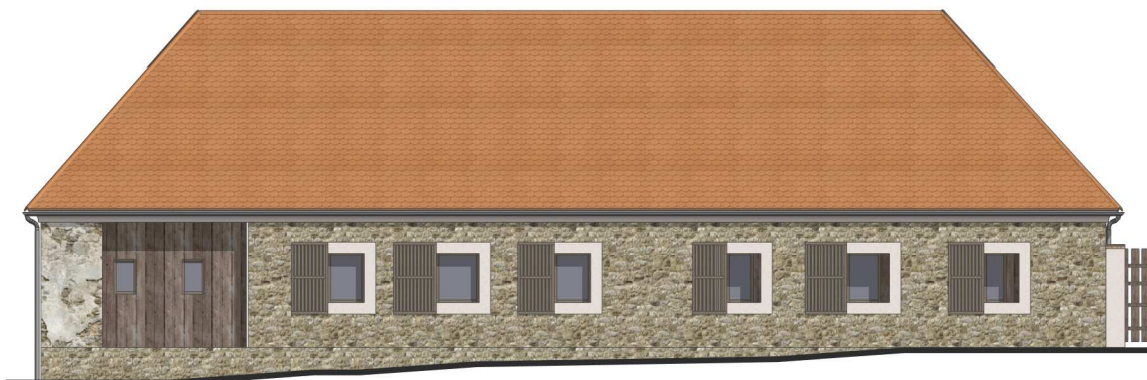
FASÁDY

I v případě restaurace je uplatněn princip ponechání kamenného zdiva se zafixování zbytků omítek. Mezi pilíři na jihu stavby se otevírá průhled na fasádu dřevostavby s širokými prkny – rozdílnost fasád přirozeně zdůrazňuje hlavní vstup do restaurace, prostor mezi pilíři také tvoří příjemné závětrí. Okenní a dveřní otvory jsou ve starém kamenném zdivu většinou ponechány na původních místech, je však změněna jejich velikost – fasáda sálu orientovaná do dvora je například místo okny prolomena dveřmi pro zajištění lepšího nejen vizuálního kontaktu s dvorem. Vzhledem k tomu, že už stávající otvory jsou několikrát přebourávány (a to i novodobě – dokladem jsou nadpraží heluz), tyto zásahy stavbu výrazně nepoškodí. Okenní a dveřní otvory jsou lemovány bílými šambránami a mohou být kryty dřevěnými okenicovými žaluziemi. Valbová střecha stavby je kryta keramickou střešní krytinou z bobrovek.

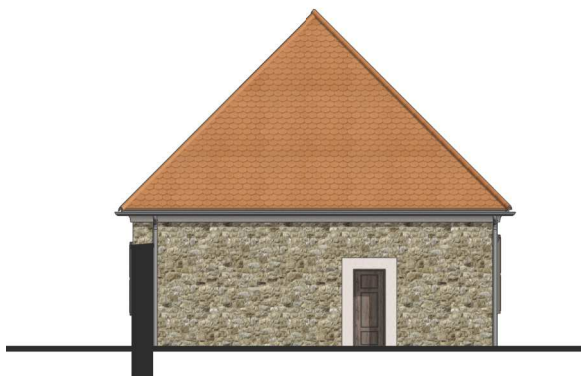
POHLED ZÁPADNÍ

POHLED VÝCHODNÍ

POHLED SEVERNÍ

POHLED JIŽNÍ

0 1 2 3 4 5 m

OBJEKT E: OBECNÍ KNIHOVNA, SÁL, KNIHOVNY

Patrová fara dominuje celému areálu a vzhledem ke své poloze naproti kostelu s hlavním průčelím obráceným na náves hraje důležitou roli při utváření obrazu celé vsi. Umístěním obecní knihovny, sálu a kluboven bude stavba sloužit obci a stane se znovu významným místem pro obyvatele Vojslavic. Významu této památky odpovídá i obnovení bohatě zdobených průčelí. Návrh počítá se zbořením nedokončené přístavby z 90. let 20. století, protože naprosto narušuje koncept stavby a dává vzniknout podivným zákoutím na dvoře.

DISPOZICE

Hlavní vstup do fary se nachází na ose hlavního průčelí obráceného ke kostelu a vede do prostorné klenuté haly, kde je umístěna stálá výstava. Druhý vstup je ze severu, ze dvora a umožňuje pohodlný bezbariérový vstup.

V hale je obnoveno schodiště do patra, které bylo zničeno při přestavbě fary v 90. letech minulého století. Východně od haly se ve velkém sále nachází obecní knihovna, na kterou navazuje archiv. Západně od haly vedou dveře do šatny, která bude sloužit i pro potřeby obecního sálu. V přízemí jsou dále umístěny jako vestavba záchody budovy, dále kuchyňka, která může sloužit zároveň i jako malá klubovna a vstup do sklepů, které budou podle potřeby využívány pro výstavy či jako skladiště. V přízemí a ve sklepech jsou jako v nejzachovalejších částí budovy minimalizovány stavební zásahy.

Patro je znovu rozčleněno příčkami, v podobném půdorysném schématu, jaké bylo na faře před přestavbou v 90. letech. Toto členění poskytuje dostatečné zázemí pro provoz a umožňuje variabilitu. Největší místnost je vyhrazena pro sál, kde se mohou konat různá představení, koncerty, přednášky, výstavy, hody, případně i zábavy díky možnosti umístění sezení i do vedlejších místností, čímž poskytuje dostatečný prostor pro kulturní život malé obce (počet obyvatel Vojslavic se pohybuje kolem 93). Při divadelním uspořádání poskytuje dostatek prostoru minimálně pro 70 diváků, při sezení u stolů prostor pro 54 stolovníků (pokud jsou započítána i místa ve dvou saloncích, pak celkem pro 78 lidí).

Ostatní místnosti v patře tvoří zázemí sálu: na náves jsou orientované dva salonky, které mohou sloužit i jako klubovny, výstavní prostory nebo zázemí pro herce, kuchyňka, která může sloužit i jako bufet nebo klubovna a prostorný sklad, v němž může být soustředěno veškeré vybavení pro různé druhy využití.

Vzhledem k tomu, že ostatní místnosti jsou průchozí pouze skrz obecní sál, není možné využívat sál a salonky pro různé akce naráz. Obecní sály však nebývají u vesnic velikosti Vojslavic využívány tak intenzivně, aby tato skutečnost tvořila provozní překážku. Takto není předpoklad, že by se v budově fary nacházelo více než 120 lidí naráz, díky tomu je stavba požárně bezpečná i při úniku nechráněnou únikovou cestou s jedním směrem úniku.

Půda je kromě provozu vzduchotechniky pro sál nevyužívána. Do patra i přízemí jsou vráceny staré dveře nalezené na faře nebo jsou podle nich zhotoveny repliky.

KONSTRUKCE:

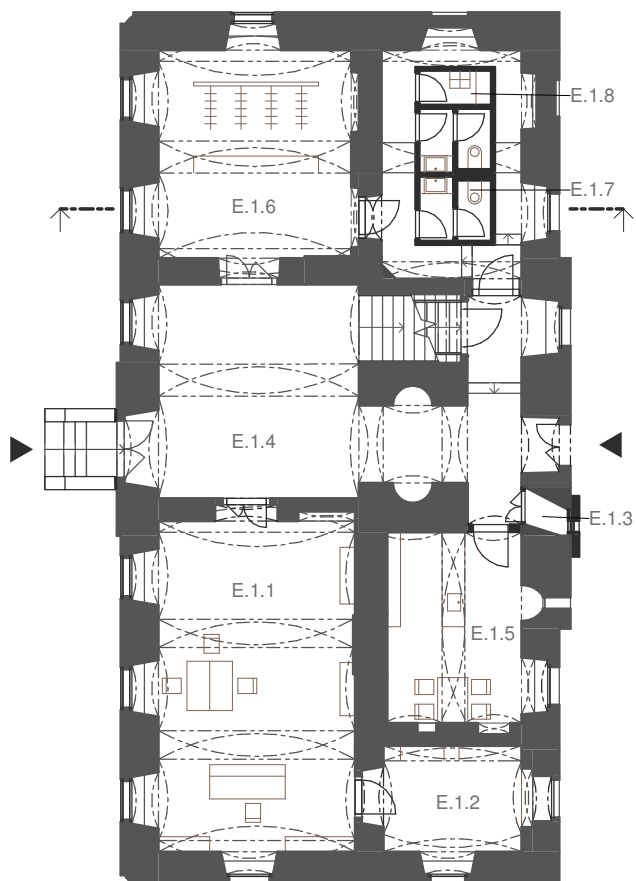
Návrh se snaží o co nejmenší zasahování do konstrukcí farní budovy – to se netýká zbourání nedokončené přístavby z 90. let minulého století. S tím se pojí také výstavba nového schodiště do patra a na půdu na původním místě – schodiště je v obou případech klenuté s dřevěnými stupni. V jejich prostoru musí být odstraněn strop z 90. let. Jinak zůstává strop nad patrem zachován i s kovovými sloupy, je opatřen podhledem a sloupy jsou ošetřeny a obezděny novými stěnami.

PŘÍZEMÍ

- E.1.1 KNIHOVNA
- E.1.2 ARCHIV, SKLAD
- E.1.3 SKLAD
- E.1.4 HALA/EXPOZICE
- E.1.5 KUCHYŇKA/KLUBOVNA
- E.1.6 ŠATNA
- E.1.7 WC
- E.1.8 ÚKLID

0 1 2 3 4 5 m

- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ

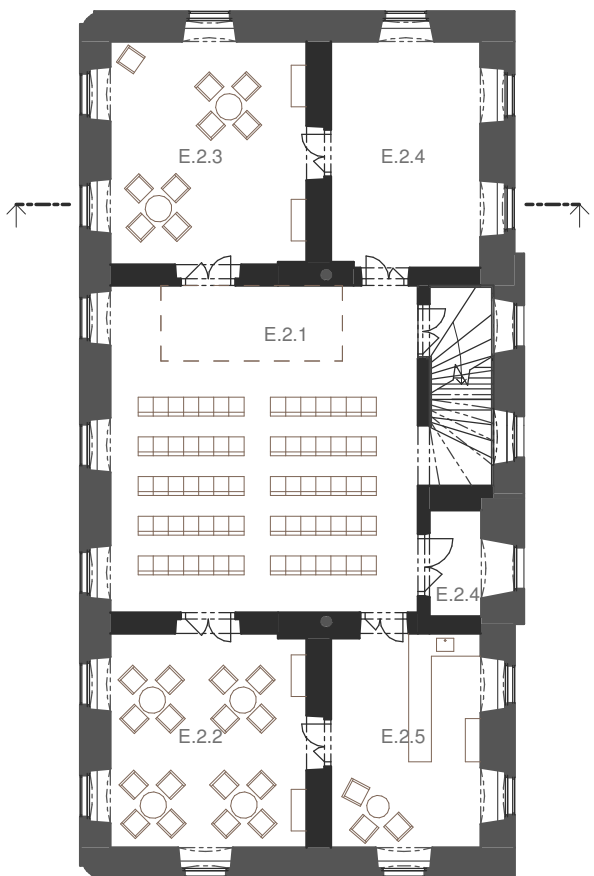

PATRO

- E.2.1 MULTIFUNKČNÍ SÁL
- E.2.2 SALONEK / SEZENÍ PRO BUFET / KLUBOVNA
- E.2.3 SALONEK / KLUBOVNA / ZÁZEMÍ PRO SÁL
- E.2.4 SKLAD
- E.2.5 BUFET / KUCHYŇKA

0 1 2 3 4 5 m

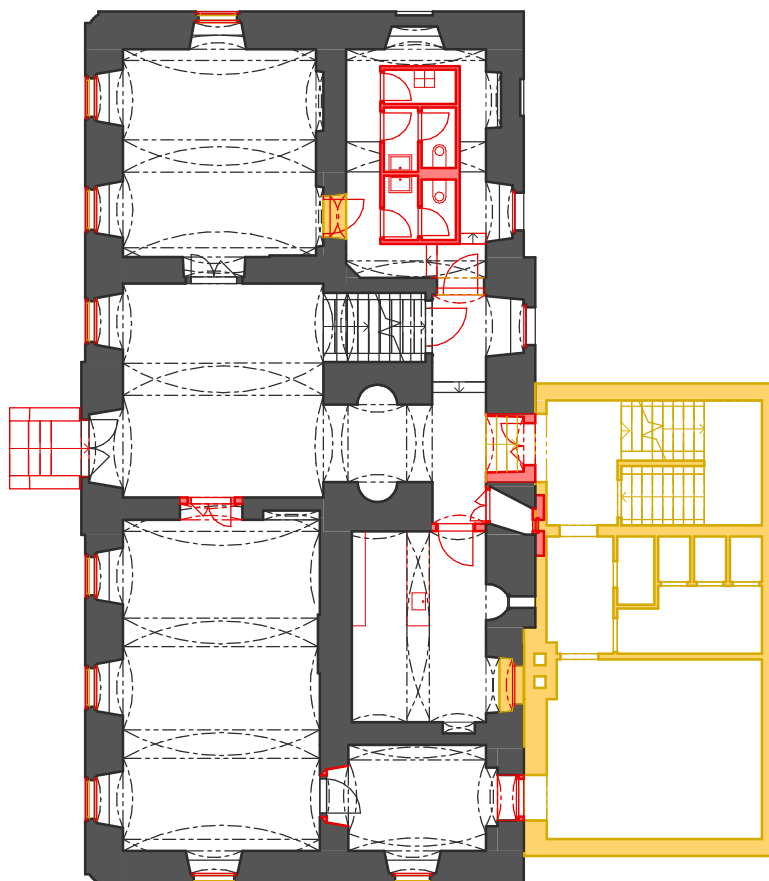
- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ

PŘÍZEMÍ
BOURANÉ A NOVÉ KONSTRUKCE

0 1 2 3 4 5 m

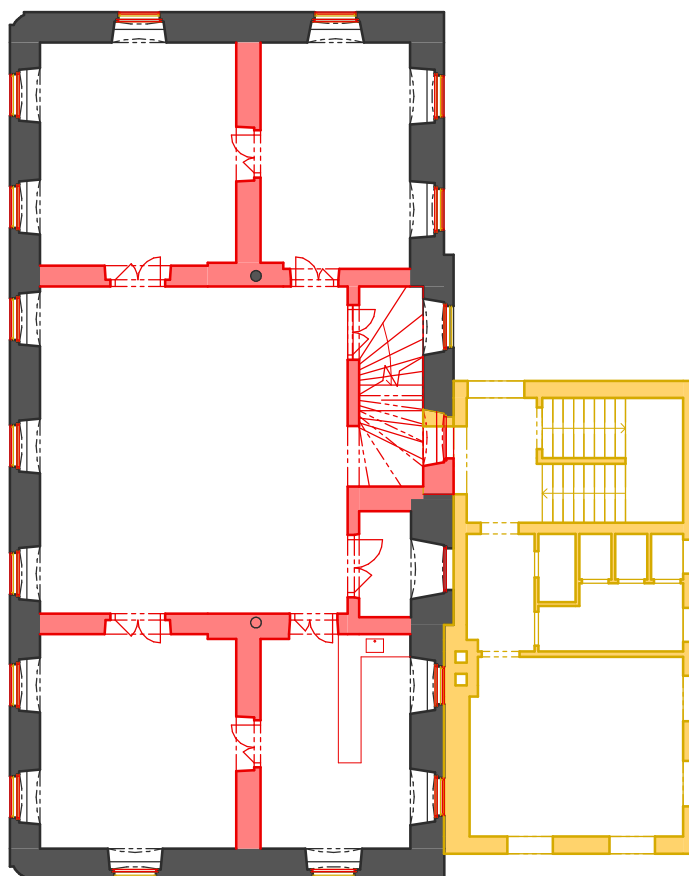
- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ
- BOURANÉ

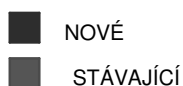
PATRO
BOURANÉ A NOVÉ KONSTRUKCE

0 1 2 3 4 5 m

- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ
- BOURANÉ

ŘEZ

0 1 2 3 4 5 m

FASÁDY

Návrh se snaží fasádě alespoň částečně navrátit její působivý reprezentativní vzhled. Historicky cenná štuková výzdoba na symetrických průčelích fary se zachovala pouze ve zbytcích. Výzdoba je obnovena podle zbytků a fotografií.

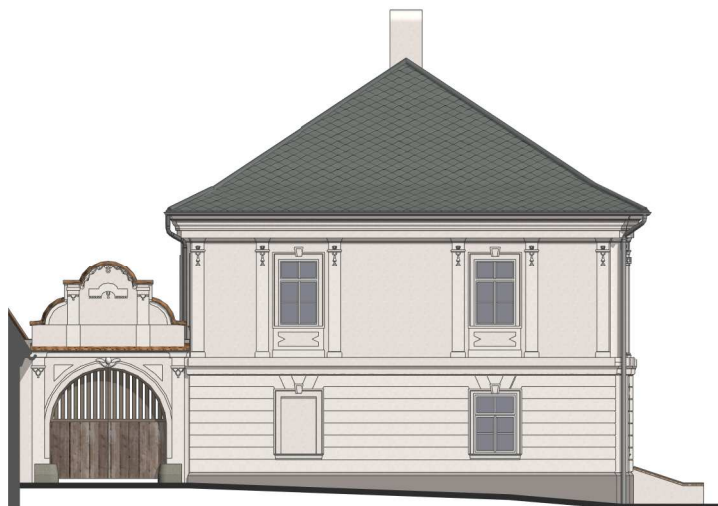
Navržený vzhled částečně liší od vzhledu před nedokončenou přestavbou v 90. letech minulého století. Například není obnoven tympanon v ose hlavní ose jižního průčelí na úrovni korunní římsy a je pozměněn tvar korunní římsy - v 90. letech 20. století totiž došlo ke změně výšky římsy nadezdívkou z betonových tvárnic a k vyheverování krovu. Nepovažuji za vhodné vracet se zpátky k předchozí úrovni římsy, protože by to mohlo negativně ovlivnit stav krovu z roku 1861.

Barevnost omítky je zvolena bílá – je to i pravděpodobná barva fasády před rokem 1900 (nevracím se k mladší barevnost - lomená bílá s tmavšími okrovými – která proti obvyklým předpokladům nezvýrazňovala tektoniku stavby, bílá barva také koresponduje s řešením fasád dalších objektů v areálu.)

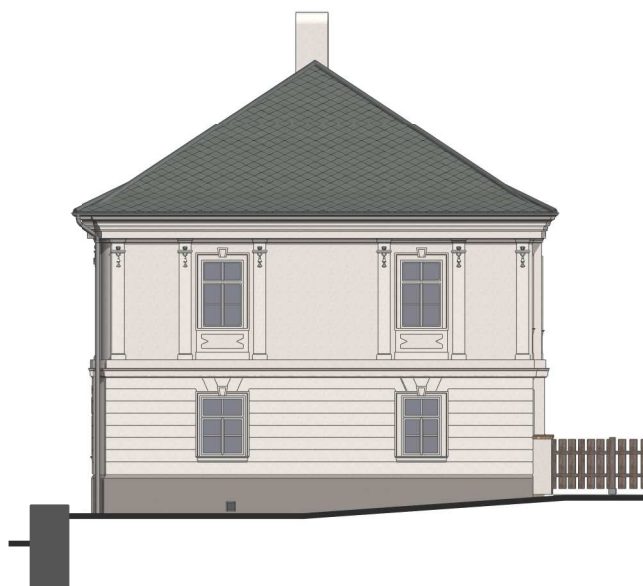
Okna, která byla osazena v 90. letech minulého století, jsou vybourána a nahrazena z části repasovanými okny nalezenými na půdě (většina z nich pocházejí z let 1900 – 1920) a jejich kopiemi. Okna z 90. let nejen v detailech působí poněkud nevhodně (profilace, otevírání, kličky), navíc nejsou ani příliš kvalitní (množství suků ve dřevě, z kterého jsou zhotovena). Při jejich osazování také nebyly dozděny a vyrovnány spáry, takže spáry vyplněné polyuretanovou pěnou, do kterých dlouhodobě zatéká, mají místy i deset centimetrů.

Fara má jako jediná ze staveb areálu jinou střešní krytinu než bobrovky – střecha bude pokryta cementovláknitými šablonami bez azbestu, které nahradí stávající eternit. Keramickou střešní krytinu na střeše fary se mi nepodařilo doložit – po požáru v roce 1861 byla střecha pokryta šindelem a eternitová střešní krytina je na střeše fary už od roku 1935 – navíc nepovažuji za vhodné krov více než 150 let starý krov dále přitěžovat.

POHLED ZÁPADNÍ

POHLED VÝCHODNÍ

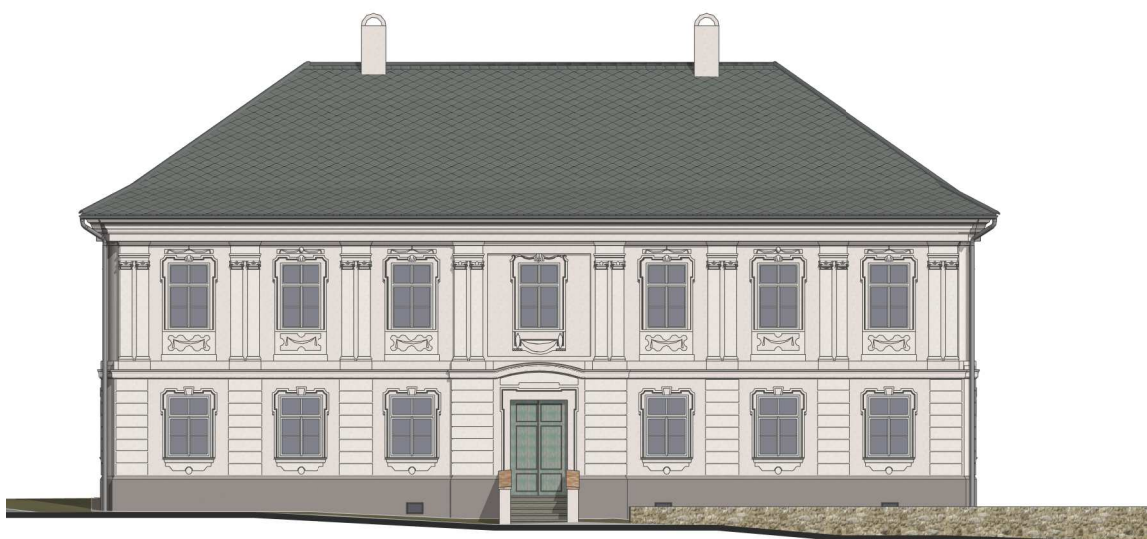

0 1 2 3 4 5 m

POHLED SEVERNÍ

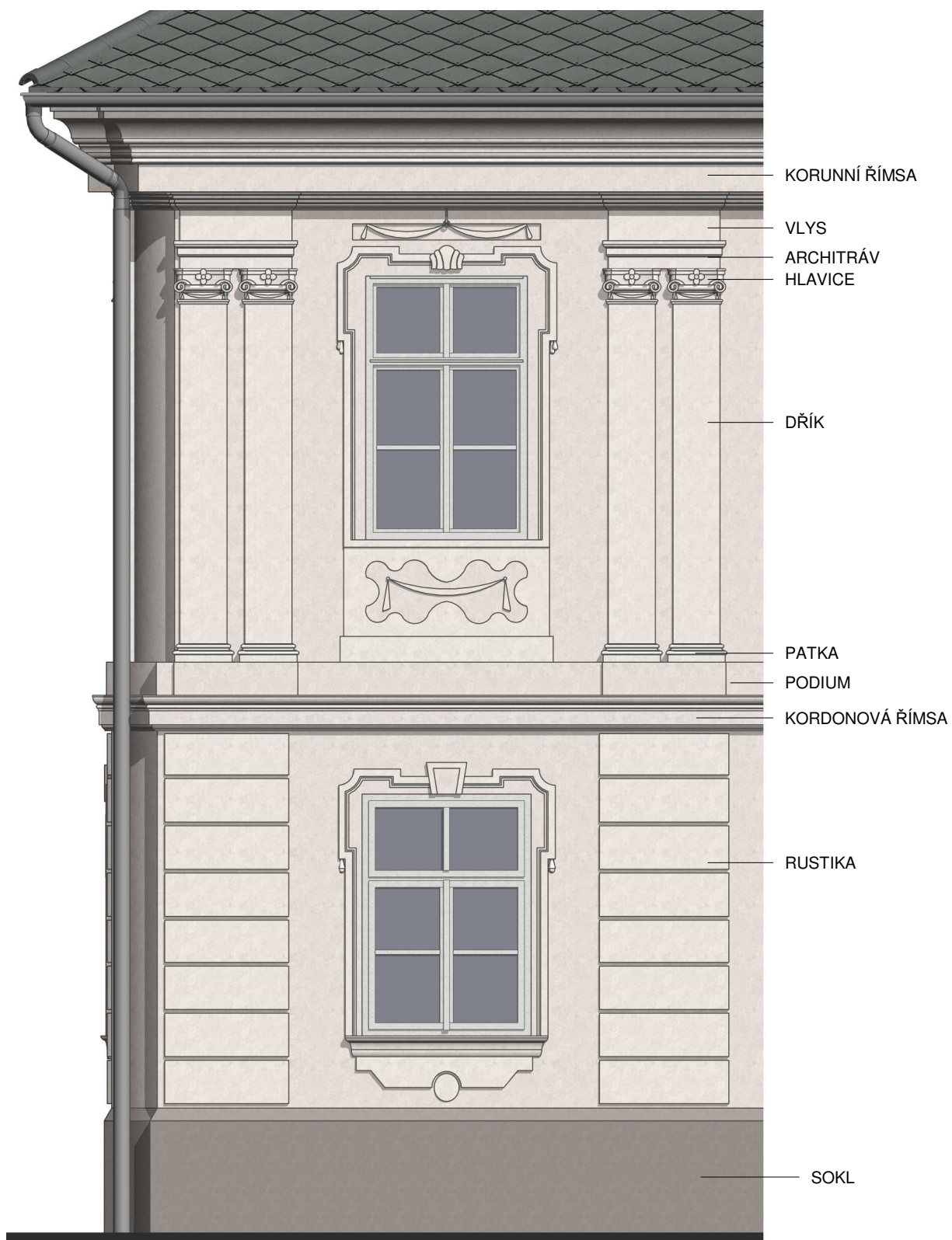
POHLED JIŽNÍ

0 1 2 3 4 5 m

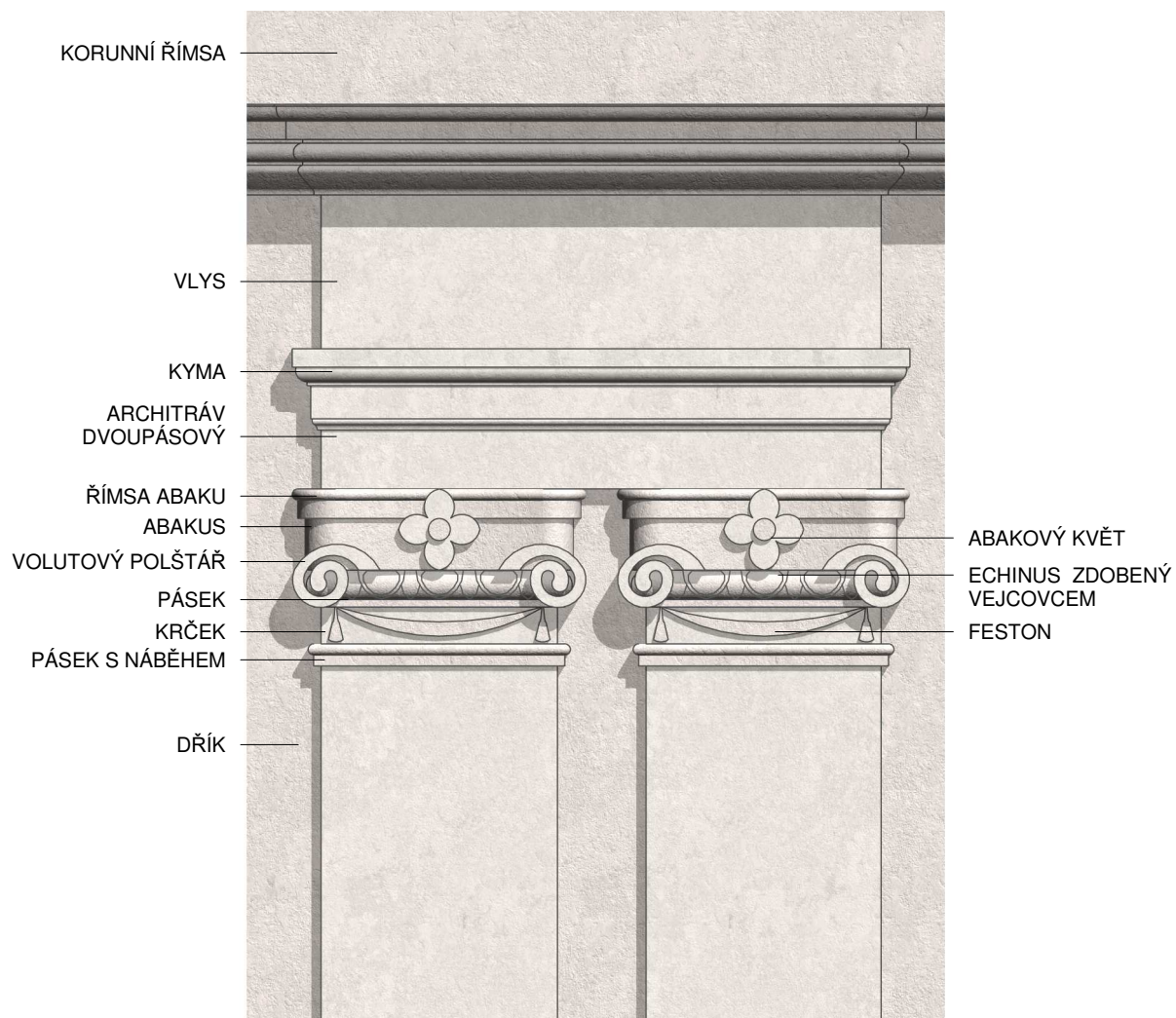

DETAIL HLAVNÍHO (JIŽNÍHO) PRŮČELÍ

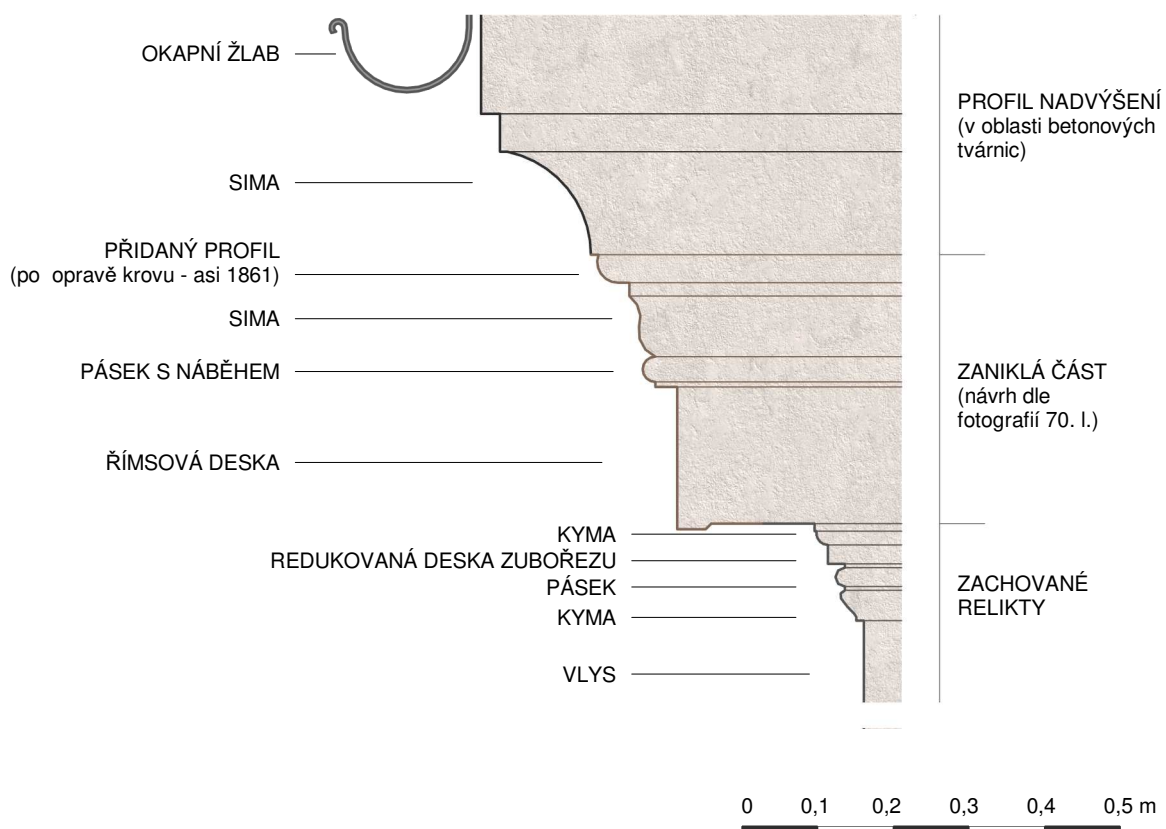
0 0,2 0,4 0,6 0,8 1 m

DETAIL HLAVICE SLOUPU JIŽNÍHO PRŮČELÍ

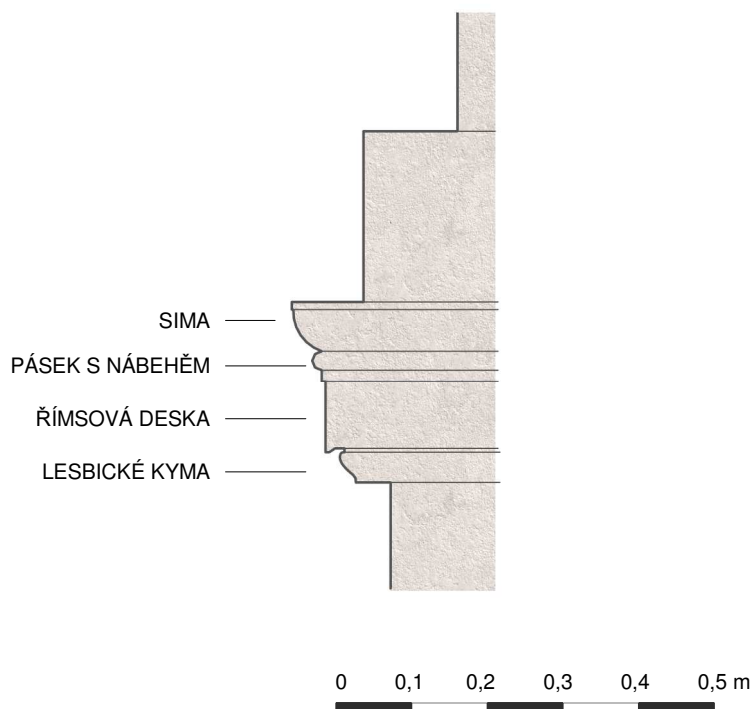

0 0,1 0,2 0,3 0,4 0,5 m

DETAIL KORUNNÍ ŘÍMSY

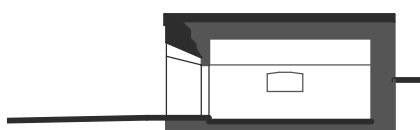
DETAIL KORDONOVÉ ŘÍMSY

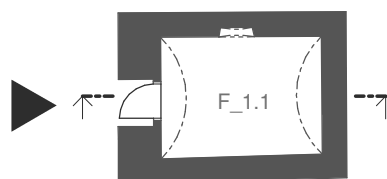
OBJEKT F: SKLEP, SKLAD

Klenutý sklep, částečně zapuštěný do země je orientovaný do spodní části dvora. Může poskytnout ideální mikroklima pro uskladnění zemědělských plodin – převážně přes zimu. Sklep má velmi nízký vchod, proto je jeho využití pouze jako pomocného prostoru ideální. Stejně jako u ostatních hospodářských budov je i u sklepa ponechána neomítnutá kamenná stěna, v tomto případě je v některých místech dozděna – především v úrovni nad klenbou – místním kamenem. Sklep je zastřešen sedlovou střechou pokrytou bobrovkami.

ŘEZ

PŘÍZEMÍ

F_1.1 SKLEP

0 1 2 3 4 5 m

■ NOVÉ

■ STÁVAJÍCÍ

OBJEKT N: BYT, KANCELÁŘ SPRÁVCE AREÁLU

Přízemní dřevostavba se sedlovou střechou a prkennou fasádou uzavírá horní část dvora ze strany ze silnice. Správci a jeho rodině poskytuje dostatečné soukromí i na přilehlé zahradě a zároveň možnost mít přehled o dění v celém areálu a snadný přístup do nedalekého penzionu. Hřebenem je budova orientovaná podél silnice stejně jako objekt B, její velikost je navržena podobná jako stávajících bývalých hospodářských budov, díky čemuž se přirozeně začleňuje do areálu, stejně jako respektováním jednotných principů, které jsou použity v materiálovém řešení všech staveb.

DISPOZICE

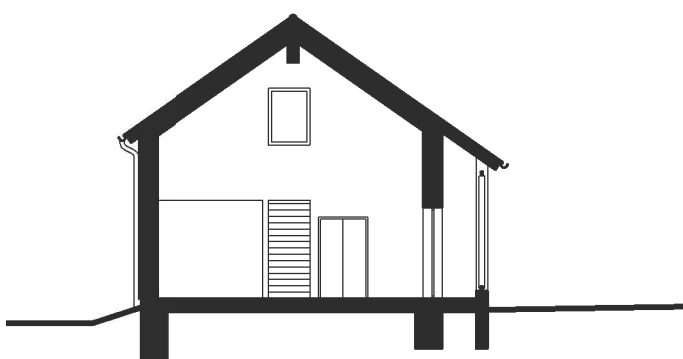
Objekt je přízemní budova s využitým podkrovím. Do domu lze vstoupit z východu ze soukromé zahrady. Na sever od vstupní chodby se nalézá kancelář správce tak, aby byla, co nejbližší k penzionu a k jednomu z vchodů do dvora. Kancelář má také vlastní vstup z venku.

Bytu správce dominuje převýšený obytný prostor otevřený jižní fasádou na soukromou terasu se zahradou. Z něj vede schodiště do podkroví, kde jsou umístěny ložnice. Podkroví, včetně chodby mezi ložnicemi, je osvětleno střešními okny a okny ve štítech. Schodiště je přisvětleno ještě oknem, které získává světlo právě z obývacího poje. Jedna z ložnic s vlastní koupelnou je situována také v přízemí – může sloužit jako pokoj pro hosty.

KONSTRUKCE

Nosný systém je stěnový, s příčně orientovanými nosnými stěnami tvořenými panely stejně jako u ostatních dřevostaveb v areálu. Dřevěné panely jsou založeny minimálně 20 cm nad terénem. Na stěny jsou pak kotveny systémové panely s žebry sepnuté vrcholovou vaznicí, které vestavbu zastřešují. Toto řešení umožňuje maximální využití podkroví. Velký přesah střechy podél východní fasády, se částečně opírá do dřevěných sloupů. Dřevostavbu bude pravděpodobně možné založit na základových pasech.

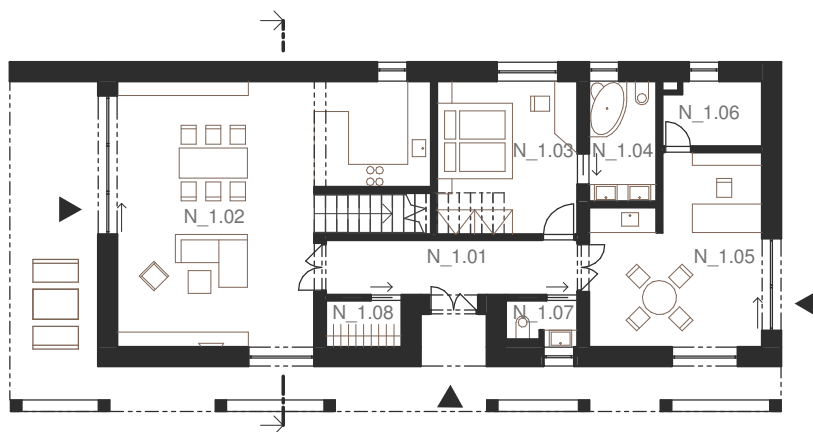
ŘEZ

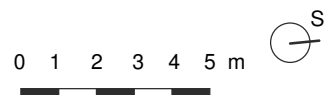
0 1 2 3 4 5 m

PŘÍZEMÍ

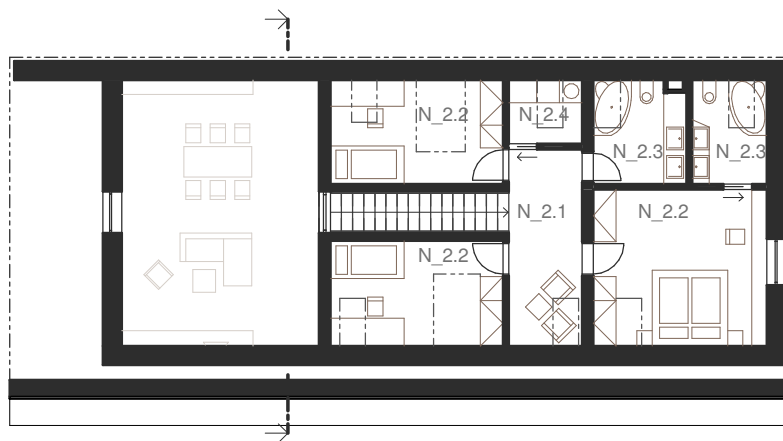

- N_1.01 PŘEDSÍŇ
- N_1.02 OBÝVACÍ POKOJ S KUCHYNÍ
- N_1.03 POKOJ PRO HOSTY
- N_1.04 KOUPELNA
- N_1.05 PRACOVNA, KANCELÁŘ
- N_1.06 TECHNICKÁ MÍSTNOST
- N_1.07 WC
- N_1.08 ŠATNA

- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ

PODKROVÍ

- N_2.1 CHODBA
- N_2.2 LOŽNICE
- N_2.3 KOUPELNA
- N_2.4 KOMORA

- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ

POHLED ZÁPADNÍ

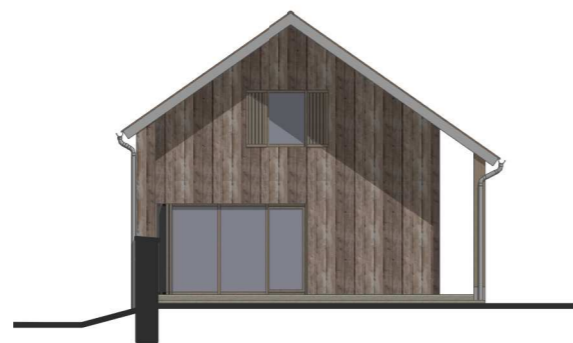
POHLED VÝCHODNÍ

POHLED SEVERNÍ

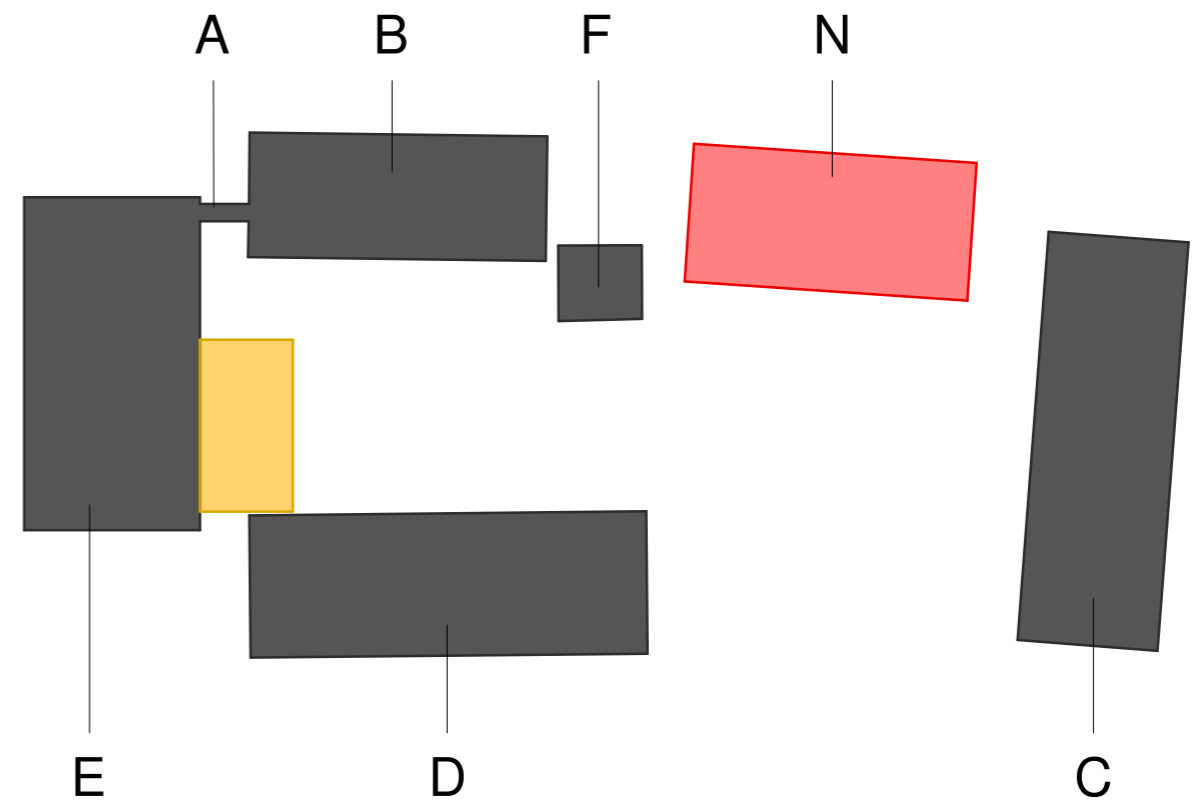

POHLED JIŽNÍ

0 1 2 3 4 5 m

SCHEMA ROZMÍSTĚNÍ JEDNOTLIVÝCH BUDOV

0 5 10 15 20 25 m

- NOVÉ
- STÁVAJÍCÍ
- BOURANÉ

NÁVRH JEDNOTLIVÝCH OBJEKTŮ

TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA

VODOVOD

Ve Vojslavicích je zaveden obecní vodovod – farní areál bude areálovou přípojkou připojen na obecní vodovod. Pitná voda bude dále rozvedena do jednotlivých budov.

KANALIZACE

Ve Vojslavicích je obecní kanalizační síť a čistička odpadních vod. Budovy budou připojeny na veřejnou kanalizaci. V restauraci se nevaří více než 200 jídel denně - u takto malých provozů obvykle nebývá nutné používat lapač tuků.

VYTÁPĚNÍ

V obci není zaveden plyn. Návrh počítá s vytápěním objektů pomocí tepelného čerpadla země voda, které bude pracovat cca s dvěma vrty, s možností lokálního dohřevu elektřinou. Tento způsob vytápění bude nutné projednat s vodoprávním úřadem a s Povodím Vltavy (správce vodní nádrže Želivka – Švihov) vzhledem k blízkosti vodní nádrže Švihov. V rozhodnutí č.j. 125926/2014/KUSK ze dne 15.09.2014, o změně ochranných pásem vodárenské nádrže Švihov na Želivce nejsou na parcelách, kde se nachází řešený areál, vrtné práce zakázány.

Vzhledem k malým vzdálenostem mezi objekty je vytápění areálu tepelnými čerpadly řešeno centrálně, aby mohlo dojít k optimálnímu využití tepelných čerpadel podle toho, jak budou jednotlivé objekty využívány. Toto řešení respektuje rozdílné využívání jednotlivých objektů, kdy objekty vyžadují rozdílné návrhové teploty a kdy některým objektům bude část topné sezóny stačit pouze temperování např. na cca 10 stupňů Celsia. Zázemí pro vytápění je umístěno v technické místnosti v přízemí objektu B.

Objekt B: Obvykle postačí temperování budovy na nižší teploty, v případě vyžívání dílny bude možnost objekt přitápět.

Objekt C: Malý penzion nemusí být využíván celoročně, v případě, že nejsou přítomni hosté, postačí temperování objektu na nižší teploty.

Objekt D: U malých obcí jako jsou Vojslavice někdy bývají hospody otevřeny často pouze v pátek večer a o víkendu, častěji pak v létě v turistické sezóně. Je velmi pravděpodobné, že část topné sezóny postačí temperování objektu na nižší teploty.

Objekt E: Obecní knihovny na vesnicích obvykle mívají omezenou provozní dobu (například jeden až dva dny v týdnu), multifunkční sál ani klubovny jsou využívány nárazově. V případě, že nebude budova využívána, postačí její temperování.

Objekt F: Sklep nemá požadavky na vytápění.

Objekt N: Kancelář a byt bude využíván celoročně – počítá se s vytápěním celou topnou sezónou.

OHŘEV TEPLÉ VODY

Vzhledem k rozdílnosti využití jednotlivých budov je ohřev teplé vody řešen lokálně, elektřinou. V objektech B a E budou průtokové ohříváče.

Objekt B: V tomto objektu postačí průtokové ohříváče.

Objekt C: Teplá voda pro objekt C je ohřívána boilerly umístěnými v technické místnosti v přízemí.

Objekt D: Teplá voda pro zázemí restaurace bude ohřívána boilerami umístěnými v technické místnosti. Vzhledem k vzdálenosti záchodů pro zákazníky restaurace od technické místnosti bude teplá voda pro umyvadla těchto záchodů ohřívána v průtokových ohřivačích.

Objekt E: V tomto objektu postačí průtokové ohřivače.

Objekt F: Sklep nemá požadavky ohřev teplé vody.

Objekt N: Teplá voda pro objekt C je ohřívána boilerami umístěnými v technické místnosti v přízemí.

VZDUCHOTECHNIKA

Systémem vzduchotechniky je vybavena restaurace (objekt D). Vzduchotechnická jednotka je umístěna na půdě. Dále je vzduchotechnikou vybaven obecní sál (objekt E), vzduchotechnická jednotka je taktéž umístěna na půdě.

Podtlakově je odvětráváno hygienické zázemí, místnosti s odpady a další místnosti, které to svým charakterem vyžadují.

HOSPODAŘENÍ S DEŠŤOVOU VODOU

Dešťová voda ze střech objektů a přebytečná voda z mlatových a dlážděných ploch je svedena do akumulačních nádrží na pozemku farního areálu a vsakována. U mlatového povrchu je proveden rošt z drenážních trubek, které přebytečnou vodu odvádějí, aby nedocházelo k příliš rychlé degradaci a rozmáčení mlátu.

ZÁVĚR

Stanovené cíle práce byly naplněny - část areálu byla zpřístupněna veřejnosti, navržené trvalé bydlení zaručuje, že o areál bude dlouhodobě pečováno. Farní areál se znovu stal důležitým místem pro život obce, poskytuje jejím obyvatelům zázemí pro komunitní život a vesnici reprezentuje. Navržen byl také předsprostředí areálu a načrtnut důstojný koncept řešení návsi. Zřízení penzionu, restaurace a expozice na faře a možnost využívání obecních prostor poskytuje zázemí pro rozvoj turistického ruchu. Funkce jsou navrženy tak, aby byl areál využíván po celý rok alespoň částečně a proto jsou cíleny na různé skupiny obyvatel a návštěvníků. Navržené řešení nabízí variabilitu prostor a rozšiřuje další možnosti využívání.

Tato diplomová práce poskytuje příklad jednoho z možných přístupů k chátrajícím již nevyužívaným hospodářským areálům či budovám, kterých se na našem území nachází celá řada. Mnohé z nich bez povšimnutí zanikají, jejich zachování je přitom významné pro udržení typického rázu našeho venkova.

Nové využití samotné farní budovy se mi hledalo snáze - vzhledem k jejich často historicky dominantní poloze v obci obvykle zůstávají středobodem života vsi i dlouho poté, co jejich původní funkce zanikne. V tomto případě bylo při obnově samotné farní budovy obtížné zvolení adekvátního přístupu - stavba je velmi zdevastovaná a zničená nedokončenou přestavbou z 90. let minulého století. Bylo tedy velmi obtížné stanovit, do jaké míry objektu vrátit jeho předcházející vzhled a které novodobé stavební úpravy ponechat, když by odstranění některých z nich mohlo paradoxně znamenat ještě větší poškození dochovaných částí.

Hospodářské budovy jsou v současné době natolik zdevastovány, že kromě najetí adekvátního využití bylo důležité zodpovězení otázky, které poškozené stavební části se ještě pokusit zachránit a které již zcela odstranit a doplnit novými částmi se soudobým vzhledem. Zajímavé bylo také vypořádání se s umístěním novostavby a jejím urbanistickým i architektonickým začleněním do areálu.

Limitem této práce je, že v návrhové části rozpracovává pouze variantu, kdy bude možné v okolní oblasti provozovat ekologickou turistiku. Bylo by zajímavé rozpracovat i další možnosti, což by bylo nad rámec zadání.

Významným přínosem pro mě bylo i zpracovávání stavebně historické části, kdy jsem studovala některé archivní prameny a tyto poznatky konfrontovala s dostupnou dokumentací a neutěšeným současným stavebním stavem objektů, které poznamenaly stavební zásahy. Vzhledem k tomu, že do této doby byla budova fary neobádaná, věřím, že i tato část práce může být velkým přínosem. Téma by si zasloužilo ještě rozpracování a doplnění v nějaké další práci - například zpracování nálezových situací, inventarizaci místností, podrobná inventarizace nalezených oken na půdě, zpracování nálezů na fasádách a v neposlední řadě průzkum hospodářských budov. Výpovědní hodnota objektů se chátráním stále snižuje. Záchranný průzkum by mohl doplnit dílek v mozaice poznání vývoje a výstavbě barokních areálů s hospodářským dvorů.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

HOMOLA, Aleš. *Evidenční list nemovité kulturní památky 36445 /3-3343*, 2007

KYNCL, Tomáš. *Dendrochronologické datování dřevěných konstrukčních prvků krovu fary (čp. 1) v obci Vojslavice (okr. Pelhřimov)*. 2009.

MACHEK, Petr. *Zaměření stávajícího stavu objektů fary ve Vojslavicích*. 2013.

MARYŠKA, Milič. *Územní plán Vojslavice* [online]. 2012 [cit. 2018-01-06]. Dostupné z: http://www.vojslavice.cz/assets/File.ashx?id_org=18462&id_dokumenty=1363

PAZDERKA, Josef. *Rekonstrukce kulturního zařízení obecního úřadu Vojslavice*. 1992.

PLEVA, František. *Želivka: naše řeka*. Pelhřimov: Nová tiskárna, 2003. ISBN 978-808-6559-223.

RYKL, Michael. „Panský dům“ v Týnci nad Labem: *dějiny vzestupů a úpadků jednoho domu*. Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2015. ISBN 978-80-01-05675-2.

VETTER, Stan. *Evidenční list nemovité kulturní památky 3343*, 1963 (upraveno 1983)

Fototéka, Národní památkový ústav v Telči (4318, 16098-16105, 31473-31476, 32581-3258)

Kontaminovaná místa. *Národní inventarizace kontaminovaných míst*. [online]. 2009 [cit. 2018-01-06]. Dostupné z: <http://kontaminace.cenia.cz/>

Mapy.cz [online]. [cit. 2018-01-06]. Dostupné z: www.mapy.cz

Mapové přílohy změny ochranných pásem vodárenské nádrže Švihov na Želivce. *Středočeský kraj* [online]. 2014 [cit. 2018-01-06].

Územně analytické podklady ORP Humpolec [online]. 2016 [cit. 2018-01-06]. Dostupné z: <http://www.mesto-humpolec.cz/uzemne-analyticke-podklady/d-229206>

Rozhodnutí Ministerstva kultury ve věci zrušení prohlášení pozemků st.p.č. 4/1 a p.č. 58 k.ú. Vojslavice za kulturní památku ze dne 19.10.2009, č.j. MK 9090/2009 OPP

Stabilní katastr. *Archivní mapy*. [online]. 2011 [cit. 2018-01-06]. Dostupné z: http://archivnimapy.cuzk.cz/coc/8741-1/8741-1-003_index.html

Státní okresní archiv Pelhřimov, fond Farní úřad Vojslavice

Státní okresní archiv Pelhřimov, fond Místní národní výbor Vojslavice

vojslaviceobec.rajce.net [online]. 2017 [cit. 2018-01-06]. Dostupné z: <http://vojslaviceobec.rajce.idnes.cz/>